la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Red. i Administració, Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Impremta: Carrer Sardenya, 202

Dues edicions diàries

Any II — Barcelona, 2 de febrer de 1932 — Núm. 73

El canciller Buresch, que ha constituït el nou gabinet austríac

cada dia...

BUTLLETI DEL TEMPS

Diu el refrany que "quan la Candelera plora, el fred és fora, i quan la Candelera riu, el fred és viu." Avui deu haver rigut, doncs el cel ha aparegut blau — d'un blau pintat de fresc — i el sol era més brillant que els altres dies.

A nosaltres el fred ens fa por.

Però si el fred que ens queda és bon noi com el d'avui, és amable com aquest, estem disposats a suportar una Candelera amb rialla als llavis tota la vida.

BONA DIFERENCIA HI HA!

Els senyors Esteves mundials, davant la possibilitat d'una conflagració com la de l'any 14, somriuen esperançats.

Per ells la guerra és un negoci. Pels homes que lluiten plens de confort i de comoditats des de la taula del seu despatx, les vides dels homes no tenen importància.

Ah, si, contràriament ells tinguessin de fer-la la guerra!

En canvi, el pobre, el que de comoditats i conforts no en té, el que no té altra taula que aquella humil que hi ha al menjador i en la qual, plena de pobresa i dolor, s'hi aplega la família obrera, per aquell la guerra és un horror, una amenaça constant damunt el poc que li queda.

Les guerres només les haurien de fer els rics, els únics interessats en mantenir-ne i crear-ne.

Segurament que no n'hi hauria cap més.

QUI TENIEM A LA FACULTAT DE DRET!

A Barcelona tenim un catedràtic de Dret que es diu don Joaquín Dualde. Don Joaquín Dualde no és tan famós com mereix ésser. De catedràtics com don Joaquín Dualde no en corren, no se'n troben a cada cantonada.

El teniem a Barcelona i no sabiem què teniem, l'ignoràvem de la manera més vergonyosa del món.

Ha estat precis que don Joaquín Dualde anés a València a presentar Melquiades Alvarez al públic del Teatre Principal, perquè sapiguéssim de qui es tractava, quina joia teniem a casa.

Don Joaquín Dualde, presentant a Melquiades Alvarez, ha dit aquesta cosa formidable, meravellosa, espetarrant:

"—Yo no quiero cansaros más y no diré más que lo siguiente: Demóstenes, Cicerón, Castelar, Melquiades."

Veritat que de catedràtics que diguin aquestes coses no en corren?

EL QUE EN PENSEN ELS ALTRES

El fill de Blasco Ibàñez, Sigfrid Blasco, també s'ha pronunciat contra Catalunya.

No ens ho podem prendre a la valenta, perquè no val la pena. Però recordem dos potins referents a aquest senyor.

Un gran escultor, parlant d'aquest senyor, deia:

—De Sigfrid en té poca cosa, però de Blasco Ibàñez encara en té menys.

I un crític madrileny ens deia l'altre dia a l'hall del Palace.

—Sigfrid, el noi de Blasco Ibàñez? Es l'obra més dolenta del seu pare.

IMPRESSIONS POLITIQUES

El Sr. Melquíades Alvarez, refilà

El senyor Melquiades Alvarez ha fet un discurs a València, un dels seus eloqüentíssims discursos, dels que a hores d'ara ja no atrauen, ni emocionen, ni convencen a la gent.

Melquiades Alvarez és ja una peça retirada del retaule polític. Pel mateix, no es cansa d'oferir el seu incondicional concurs a Alexandre Lerroux.

El cap o ex-cap reformista, ha usat molt el tòpic poc gentil d'afalagar els oients, repetint per dos o tres cops que el públic que l'escoltava era intelligentíssim. A més ha atacat l'Estatut, dient i repetint tot el que ens deien i els conceptes que en tenien els homes de la monarquia.

Voldria a més el senyor Alvarez disoldre aquestes Corts, en les quals la seva veu no és escoltada.

No val realment la pena de dedicar al discurs del senyor Alvarez cap comentari seriós.

TORNA A PARLAR DOMINGO

Marcelli Domingo en unes noves declaracions ha negat que vulgui entrar a formar part d'Acció Catalana. També ha dit que no pensa crear un nou partit. Però que una vegada aprovat l'Estatut farà per tot Catalunya una intensa campanya.

Ens sembla bé que el prestigiós polític lluiti per a aplegar més forces al partit radical socialista que comanda. Es una cosa justa. El que ens va doldre és l'ajut que va prestar des del Govern i públicament al senyor Anguera de Sojo, contra l'Esquerra i contra el sentit democràtic i liberal de Catalunya.

Creiem, però, que el senyor Domingo va ésser sorprès per informes interessats. El procediment i la conducta parlamentària de la minoria radical-socialista no es conjuminaven pas amb aquesta posició del seu cap polític, Ortega i Gasset ho ha dit des d'aquestes columnes. I el mateix ha escrit el senyor Valera, diputat per València, i un dels joves de més rellevant significació d'aquest agrupament polític.

LA DISSOLUCIO DELS JESUITES

El debat sobre la disposició del Govern dissolguent la Companyia de Jesús, no va tenir el divendres darrer, el relleu que era de suposar.

El diputat que va promoure la interpellació, senyor Lamamie, va fer un discurs correcte, jurídic i de to mesurat. El senyor Barriobero, que va intervenir després, no va tenir un dia afortunat.

Barriobero coneix el problema, i és parlamentari expert, i orador intencionat i fàcil. Però amb aquest discurs no va respondre a tals condicions, i en acabar de parlar havia disminuït el to de la polèmica.

Sembla que fins ara tenen demanada la paraula els senyors Beunza, el canonge Pildain, Basili Alvarez i Ayuso.

Dels diputats catalans es diu que hi intervindran, per les dretes els senyors Carrasco i Abadal. Havia demanat la paraula el senyor Rahola, però no li va arribar el torn i potser parli aquesta setmana el senyor Abadal.

Seria també possible que hi intervingués algun diputat de l'Esquerra perquè no fos solament una veu amiga dels jesuïtes la que es sentís per boca dels catalans.

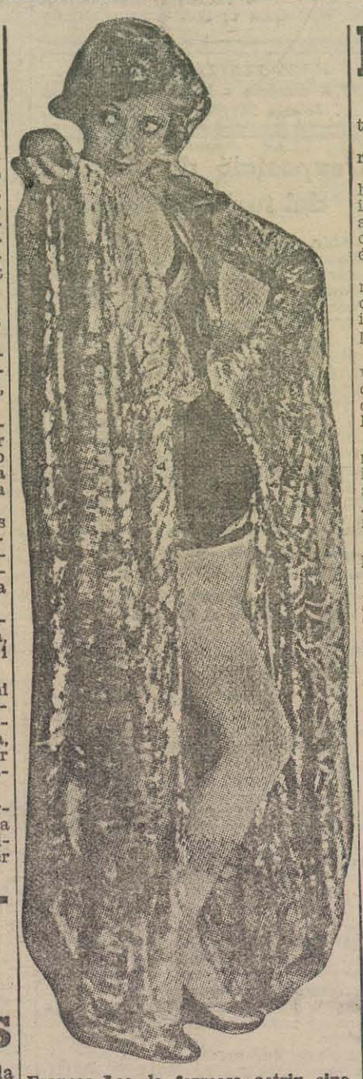

Frances Lee, la formosa actriu cinematogràfica, que acaba de debutar com actriu dramàtica, amb èxit, a Nova York

COL.LAB ORACIO

Realitats orientadores

Les grans convulsions ciutadanes que amb el transcurs del temps es registren en l'història dels pobles, permeten i estableixen problemes experimentals que sempre són aprofitats i es constitueixen en base ferma per a orientar i encarrilar les activitats dels homes.

Però passa que en aquestes transformacions els vicis de sempre que s'incoven en la malura de la dolenteria i la mà dels despreocupats que no descuiden ocasió ni moment per a imprimir en totes llurs actuacions la nota desorientadora i discordant, es deixa sentir i sacseixa els fonaments de l'obra portada a cap engendrant confusions i desprestigis. Aquests generalment sempre utilitzan tòpics gastats i vells però tenen especial cura en nadar en dues aigues i aprofitar-se de les debilitats dels esperits sencills i febles.

El triomf esclatant de l'Esquerra Republicana de Catalunya ha estat indiscutible per l'enorme eloqüència d'un fet realitzat, però son discutits i repetidament impugnada la gestió del nostre partit i dels seus representants. Si no fos que el poble ja té sobradament avalada la tasca de l'Esquerra Republicana de Catalunya, diríem que els atacs de que és objecte i en la forma i procedència que es desentrotllen ja posen un segell de fe i conformitat de que estem situats al lloc que verdaderament ens correspon. Les dretes reaccionàries i l'extremisme extemporani al combatre'ns sanyudament venen a significar plenament que el nostre partit fa honor als compromisos contrets davant del poble, mantenint els principis de llibertat, democràcia i catalanitat que són bàsics en llur programa.

En la gran creuda de desprestigi de les esquerres republicanes s'hi descapdella la furia desenfrenada de dues tendències diametralment oposades per uns ideals completament antagònics, però que en la part substancial del fi que persegueixen hi existeix una coincidència completament agermanada; des orientar i adormir l'esperit de ciutadania lluitador dels obrers catalans, aclaparant l'ànim de les masses per a que facin deixament d'aquests drets de la democràcia per medi del sufragi otorga i com a conseqüència facilitar l'adveniment de les classes conservadores en el governament del poble.

El predomini de les esquerres en la vida directiva del poble suposa com a deducció natural un règim de llibertat i de justícia. Entenguem be i que ho tinguin present els obrers catalans que la democràcia i la llibertat no coincideixen ni tenen cap punt de contacte amb aquests procediments tenebrosos i aquestes maniobres incovades a l'ombra que venen a comprometre i a entorpir l'obra redemptora d'un poble en plena transformació de tots els ordres de llur vida. Democràcia i Llibertat vol dir llum, vida encauzament natural i al descobert de totes les activitats humanes sense impediments ni frenos que difini la veu de les ànimes. Aquests que amb un règim de tolerància fracasen i s'enfonzen pel propi pes de llurs desencerts i a conseqüència de tàctiques esbogerrades, són els que a última hora reneguen de la llibertat i mal-parlen de les esquerres perquè amb un règim d'intolerància i opresió quant menys poden amagar el fracàs d'uns procediments i fer-se pasar com a víctimes i màrtirs d'una causa.

Els obrers deuen haver de reflexionar que governant les esquerres tenen obertes les portes per el camí de les reivindicacions de clase. Un règim de llibertat empara els drets de tots els ciutadans sense distinció de classes. Amb un règim de llibertat les lluites d'emancipació i millorament social estan avalades i enfortides per el contrapés d'un govern de democràcia que sempre s'inclina favorablement per els drets i la justícia. Forçosament amb un règim de llibertat és posible l'enfocament de lleis i disposicions que transformin la vida del proletariat encauzant-la a un millorament moral i material adjudicant aquelles aventatjes colectives que permetin als seus organismes arbitrar i controlar el gran moviment social del poble.

La lliçó experimental que el curs de l'història del nostre poble ens ofereix deuen haverla d'aprofitar els nostres obrers i a la vegada ha de servir de guia a aquesta gran massa que en la impetuositat de llurs entusiasmes d'un poble que desperta, va fer d'una llei democràtica i igualitària com és la del sufragi, l'arma redemptora que transformà radicalment la vida del país. Les classes conservadores no volen ni necessiten els vots dels obrers; en tenen prou en que no votin perquè saben de sobres que quan la majoria del poble aclaparat per el tòpic absurd dels desenganys no fa us d'aquesta arma pacífica i és mou en un compàs d'estancament i inactivitat, ells assoleixen la direcció de la vida del poble. Tinguem present com a mida orientadora que aquests elements derrotistes que en llurs propis pecats hi atribueixen indegudament les calpes als partits d'esquerra, en fan arma per a desprestigiar a aquestes i es cuiden ben be d'encaussalar llurs propagandes amb l'abstencionisme fent campanyes a tret directe a que els obrers facin complert deixament dels drets de ciutadania.

Hi ha coincidències que conviden a reflexió i fan estar alerta. Els obrers catalans no han de consentir en ésser bòlit ni juguet del capricі dels que per l'afany de governar saben tocar resorts desorientadors de doble efecte i de finalitat productiva per l'adveniment al govern del país de les classes conservadores i privilegiades.

U. C. MIQUEL

El senyor Rodolf Llopis, director general de Primera Ensenyança, que ha fet pública la tasca educativa portada a terme per la República, condensada en la creació de 27.151 escoles en un termini de cinc anys

L'últim crim de les bandes fascistes

Prestigiosos signatures, encapçalades per la de Diego Ruiz, ens preguen la publicació de les següents ratlles:

"El periòdic de París, "La Liberté", acaba de revelar el darrer i més repugnant fet de sang de les bandes armades d'Itàlia. A la ciutat de Bolonya, el vell Prof. Nigrosoli ha estat agredit, bàrbarament apalissat, ferit a traició. Nigrosoli és un dels primers cirurgians d'Europa; és també un dels homes més desinteressats de quants es dediquen a l'art de guarir i el seu nom restarà en tots els cors de la Romanya i de l'Emília: activitat, ciència, fortuna, tot ho ha donat a les gents humils, explotades, assassinades, de la seva terra dissortada. El brigandatge fascista no podia perdonar, i no ha pas perdonat, el Prof. Negrosoli, el seu amor per la llibertat de consciència, i l'ha ferit en retornar d'una de les seves visites.

Estudiants i obrers de Barcelona! Uniu-vos a la protesta de l'Europa del treball i de la ciència!

Entre tots els crims dels quals pugui avergonyir-se la perversitat autoritària, el més degradant, nefand, imperdonable, és el comès contra la Medicina personificada en un obrer com Negrosoli. La Facultat de Medicina de la ciutat de Barcelona deu protestar i protestarà contra l'agressió; i, per al manifest de pèsam i de simpatia, compta amb l'adhesió de tots vosaltres.

Nigrosoli ja no és un italià que sofreix, sinó que és la ciència d'Europa ofesa per la ignorància criminosa; és la humanitat ultratjada per un cesarisme alevós, tant més cruel quan menys contrastat per la reprovació pública. Denunciem aquest crim! Ni tolerem, amb el culpable silenci, una injusticia que no s'infligeix pas a una nació, sinó a tots els pobles progressius de la terra."

LA TERRA

Un perill per a la República

Hi ha amics de la República.

Hi ha enemics de la República.

Els amics són aquells que amb llurs vots la varen portar en un moment sentimental a l'ensems que d'anhel de justícia.

Res no pogué ofegar aquell esclat viril.

Però cal tenir molt en compte la feina asfixiadora de les dretes, d'aquestes dretes que davant l'enemic comú s'agavellen per a procedir a l'enderrocament d'un règim tot just nat.

Tenen encara en funcions l'antiga maquina monàrquica i creieu que no la desaprofiten.

Tenen també a les seves mans una altra maquina que fa d'ells uns temibles adversaris i és la propietat dels instruments de treball. La fàbrica i la terra és d'ells.

Són amos i senyors del manteniment de moltes famílies.

La fàbrica està quasi deslliurada.

La terra encara és feudal.

Si aneu pels pobles veureu com la por es comença a ensenyorir de les classes treballadores, sobretot si aquestes són del camp.

Tot aquell qui el 12 d'abril no va posar a l'urna la papereta que li brindava l'amo o el majordom de la casa, tot aquell que va rebellar-se en contra del totpoderós propietari, té ara l'amenaça del desnonament de la terra que conreava, si era arrendatari o parcer, i es veu dia darrera dia sense feina si és jornaler.

El pacte de la fam està a l'ordre del dia.

El pobre esclau té por de ço que pot passar si les lleis no l'emparen.

I al camp veurem com van a votar altra volta a les ordres dels cacics si la reforma agrària no és prou emparadora del qui treballa la terra.

No cal dictar mesures extremes. Sols en impedir el desahuci capriciós del qui cultiva la terra el problema està solucionat.

Cap propietari, ni cap cacic es veurà amb cor de la coacció que abans tenia lloc als pobles. O el vot o la feina. O el vot o la vida i sostenlment dels teus.

Aquesta era i és la seva arma.

Cal o prendre'ls-hi dels dits o inutilitzar-los-hi.

Cal una protecció al treball i al dret al treball com a mitjà per a aconseguir el dret a viure com a fi.

Si la República aconsegueix això ja ha fet inservible l'arma que podria enterrar la República en unes noves eleccions.

Cal donar un mínim de seguretat a tot el qui treballa, una seguretat que, siguin quines siguin les seves idees, *l'amo* les hi tindrà de respectar, perquè la llei no l'autoritzarà a represàlies.

I així que siguin donades aquestes normes és segur que els pobles reaccionaran.

Ara estan acovardits del seu gest rebel; temen la resposta, però si la llei els ofereix una seguretat, el triomf alliberador del 12 d'abril es repetirà sempre que es convoqui al poble a consulta per a donar-se els seus legítims representants.

JOSEP MURGUIA

El diari dels catalans

Ara, sembla que aquests senyors, estan decidits a parlar clar.

"La Publicitat", no ha tingut mai res a veure amb l'Acció Catalana.

Així quedem que "La Publicitat", no ha perdut mai les eleccions i quan ha insultat, infamat i moralment agredit al President Macià, ho ha fet en nom de tots els catalans, dels quals pretén ésser el portantveu oficial.

Això és d'allò que se'n diu tàctica de retirada. Ningú vol ésser dels que perden. Ho comprenem perfectament bé i suposem que tots els catalans ho comprendran com nosaltres.

Tots aquells catalans que varen enviar la baixa de subscriptor al diari del carrer de Corts, ja poden tornar a enviar el seu nom, adreça i els deu ralets cada mes.

D'ara endavant, el senyor M. B. només parlarà de la guerra xino-japonesa i del bastó de comandament que està a punt d'ésser acabat, per al senyor Anguera de Sojo, que desitgem no el necessiti mai més.

Es veu que no donava, això de mal parlar de la gent que tothom respecta!

"La Publicitat", diari dels catalans? A la bona hora. I no seré pas jo qui deixarà de llegir-la. Tinc-por, però que "La Publicitat", ha aprofitat d'aquests dies de Carnestoltes, per a canviar de "careta".

No n'hi ha prou d'un anunci a la primera plana, dient la seva imparcialitat davant dels homes i dels partits.

Tots els catalans que tornarien a llegir aquest diari, volen quelcom més.

Volen llegir a la primera plana, la dimissió de certs dirigents, o veure l'absència definitiva de certs noms que porten el veri i la grolleria a les seves inicials.

La gent de "La Publicitat", en la seva derrota, no ha sabut recollir-se. Hi ha anat tant fort, que ara ha de refer tot el camí. Ha de tornar a la Conferència Nacional Catalana, després que Primo de Rivera va fer una dictadura de set anys, que Cambó va fer-ne una altra de més curta i que l'Esquerra de Catalunya, va proclamar la República, justament el dia que la gent de "La Publicitat", ens deia quatre fàstics i els dirigia a la màxima representació de l'Esquerra i de Catalunya.

"La Publicitat", amb la mateixa gent d'Acció Catalana, torna a l'any 1922, com si no hagués passat res.

Els catalans, esperonats per la República, i ansiosos per una llibertat més ampla i més íntima, no cauran en aquest parany que la gent d'Acció Catalana vol fer-los caure.

JOSEP FONTBERNAT.

Un descarrilament a França

A l'estació de Montereau descarrila un tren, causant un mort i molts ferits

Fontainebleau, 2. — *El ràpid 513, venint de París, ha descarrilat a l'estació de Montereau.*

La màquina ha quedat tombada de costat, produint la topada dels tres primers vagons.

A conseqüència de la topada, ha resultat mort el maquinista del tren. Al mecànic se li han apreciat cremades greus i està hospitalitzat a Montereau.

D'altres viatgers han estat ferits, però tots han pogut ésser traslladats als seus respectius domicilis.

Els enginyers de la Companyia estan procedint a una enquesta per tal d'escatir les causes que han produït aquest descarrilament.

L'accident s'ha produït a vint-i-cinc metres, després de l'agulla de desviament, i sembla que aquesta ha funcionat normalment.

L'alcalde de Montereau s'ha traslladat al lloc de l'accident i s'espera l'arribada del prefecte.

Els socors han estat organitzats ràpidament.

Els hotels de la Plaça d'Espanya

per J. Bertran de Quintana

III

Continuant l'examen de les partides propugnades pel senyor Llopart en l'esmena que proposa al dictamen presentat per la Comissió Especial de Parc i Palaus de Montjuïc referent als Hotels de la Plaça d'Espanya, apareix a continuació de les que ja tenim examinades en els dos articles darrers, la partida "Linoleum: pessetes 7.535.

L'arquitecte senyor Raventós consigna en el seu informe valoració, que a l'Hotel núm. 1 hi manquen 480 metres quadrats de linoleum i a l'Hotel núm. 3, n'hi manquen 70 metres, total en els dos Hotels, 550 metres quadrats. El mateix facultatiu fixa en el seu informe un perjudici de 4.400 pessetes. En canvi, el senyor Bayó, arquitecte cap de Construccions i Obres que fou de l'Exposició, fixa aquest perjudici en 3.200 pessetes. El senyor Llopart no en té prou amb aquestes partides i, per part seva, sentint-se tècnic, també en fixa una, 7.535. Tres tècnics, tres criteris diversos.

Pot estranyar al senyor Llopart que el regidor instructor doni també en el seu fall una valoració diferent de les altres tres? No ho estranyaria si s'hagués pres la molèstia d'assabentar-se íntegrament de l'informe del nyor Bayó, ni els que suposa el tècnic como la entidad contratante trabaja actualmente en la reposición de algunas de las instalaciones desaparecidas, será preciso posteriormente completar este informe con otro que comprenda la valoración de todo lo que falte reponer o entregar a la Exposición". I més endavant hauria pogut llegir, en referir-se el tècnic a l'import total dels perjudicis que fixa provisionalment: "...cantidad que podrà sufrir una posible reducción si después de un segundo reconocimiento se comprueba la parcial reposición de los objetos, aparatos e intalaciones". I assabentí's ara el regidor i tècnic senyor Llopart, que pot anar-ho a comprovar personalment, que als Hotels no manquen els 550 metres de linoleum que diu el tècnic senyor Raventós, ni els que diu el facultatiu senyor Bayó ,ni els que suposa el tènic i regidor senyor Llopart, sinó exactament 378 metres quadrats.

Bé sabem que aquest senyor replicarà que aquests 378 metres de linoleum per estar inclòits a l'inventari d'exclusió, o sigui de material que no es venia, cal que en càstic d'haver estat extrets siguin pagats a preu de nou, malgrat d'haver estat trepitjat aquest linoleum durant un any i mig per la gran multitud que nit i dia ha transitat pels Hotels. No cal repetir els raonaments que, contra aquest criteri, hem fet amb motiu de les partides darrerament examinades.

El que no podem negligir és contestar l'afirmació del senyor Llopart, segons la qual les 4.400 pessetes que fixa l'arquitecte senyor Raventós són el preu de collocació de 550 metres quadrats de linoleum repartit en tres habitacions. Es feina que es fa amb un oficial i un peo en tres o quatre jornals i àdhuc comptant l'import de la "dextrina" i la sorra a emprar-hi, que no pot passar de 30 pessetes, ens semblen pagats amb excessiva liberalitat aquells jornals. Si se'n assabenten els homes de dreta, excluiran al senyor Llopart de les seves files per no convenir-los aquestes bases de treball.

"Urinari: 1.650 pessetes" és la partida següent propugnada pel senyor Llopart. Ací cal repetir els raonaments fets per a altres partides similars, com la de piles de marbre. Aquest urinari no constava relacionat ni a l'inventari de material sanitari venut ni al del material que s'excloïa de la venda. Un altre defecte d'aquests cèlebres inventaris. El regidor instructor es troba davant el fet consumat d'haver estat extret aquest urinari i atenent que a l'inventari de material sanitari venut i figuren sis urinaris i no en figura cap al d'exclusió, interpreta que el criteri contractual aconsella acceptar el fet consumat i fer indemnitzar el mateix tant per cent, 35, que es fa pagar, segons el contracte per aquells sis urinaris relacionats. El senyor Llopart, en canvi, entén que s'ha de fer pagar el preu íntegre de factura, 1.650 pessetes. Per què? Perquè així es fa política.

De la partida de làmpares ja en vàrem parlar en el primer article.

Seguidament es consignen les partides "Tulipes: 6.204'90 pessetes" i "Plafons: 7.250 pessetes". Els mateixos raonaments que fins aquí s'han fet, serveixen per a impugnar aquestes partides. El facultatiu senyor Raventós, diu: "Tulipes: 9.546 pessetes" i "Plafons: 11.000 pessetes". Aquest regidor instructor, atenent que l'inventari de material que es venia hi figurava material d'aquest i, en canvi, no n'hi figurava al d'exclusió ,interpreta que el criteri contractual aconsella fer indemnitzar aquelles tulipes i plafons que no figuraven inventariats, al mateix tant per cent, trenta-cinc, que es feien pagar, segons contracte, els que eren inventariats. El senyor Llopart, per sostenir que s'havien de fer pagar íntegrament segons preu de factura, que és el que fixa el tècnic senyor Raventós, consigna en la seva esmena les 6.204'90 pessetes i 7.250'00 pessetes per les tulipes i plafons respectivament, o sigui les diferencies entre el que es va fer pagar per aquests conceptes al fall de 26 de juny, 3.341'10 pessetes i 3.850 pessetes, respectivament, i els imports fixats pel senyor Raventós, per bé que equivocant-se el tècnic senyor Llopart quant a la darrera partida en 100 pessetes a favor de l'Ajuntament.

No volem acabar el comentari d'aquestes partides sense transcriure el que diu a aquest propòsit el dictamen pericial que obra al sumari instruït pel Jutjat del Sud: "...la partida 20 debe suprimirse del capítulo de perjuicios, ya que no son en realidad aparatos, en el sentido que realmente expresa esta palabra, sinó tulipas de las que especialmente suministran las casas de material sanitario junto con el capítulo "lavabos" en el que debe comprenderse, ya que el soporte de la làmpara, verdadero elemento del receptor eléctrico, està como se ha dicho, almacenado y debidamente custodiado en los Hoteles".

(Seguirà.)

La senyoreta Ruth Dehneu, de 19 anys, proclamada reina de la bellesa d'Alemanya

focs de bengala

NACIÓ, NO REGIÓ!

Nació, amigo Melquiades, per molt que vós dieu el contrari. Nació amb totes les de la llei, per molt que els lladres coronats li hagin pres, en mantes ocasions, bocins de sobirania. D'aquesta sobirania que a vós i als que pensen com vós us fa tanta por d'abdicar. Sembla mentida que us tituleu liberals — ja sabem qui sou!... — que proclameu la tolerància i la justícia principis bàsics de la República i tanqueu els ulls a la realitat, totjust quan acabeu de dir que en voleu viure... Si no us coneguéssim...

No sabem com haurien judicat el nostre plet, Demòstenes, Ciceró o Castelar, al nivell dels quals ha volgut posar-vos Joaquim Dualde. Demòstenes, com vós sabeu, va anar a la guerra i va fugir com una rata. Era verbalista i no paladí. Igual que vós. En ocasió de vulnerar la dictadura les lleis fonamentals de l'Estat, vós, que com a jurisconsult les devieu conèixer i com a president del Congrés les devieu defensar, vàreu limitar-vos a una covard fugida d'estudi, anant, perquè no fos dit, de bracet amb el diablo cojuelo, que presidia el Senat, a implorar la clemència del rei bretol.

No teniu dret a donar pautes ni consells, senyor oportunista. Vós vàreu inventar la goma higiènica reformista, per tal de jugar amb un doble joc de cartes. Us manteniu republicà, però anàveu fornint ministres a la monarquia. Vós sou un enemic tradicional de les nostres coses. L'any 1907, en temps de la Solidaritat Catalana, vàreu tenir un èxit al Congrés reialista, dient penjaments de Catalunya. El pinyol consisti en dir, desaforat: —"Los catalanes son unos mediocres"... I fou Puig i Cadafalch qui va protestar-ne, perquè aleshores era tan catalanista que encara no havia demanat "caritat" al rei lladre.

No parleu de mediocritat, ciutadà grotesc de la blanca corbateta... Si alguna vegada la mediocritat més absoluta ha pres carn i sang — sang d'orxata, de la que fan els vostres electors — ha estat en la vostra persona. Sense vós, el cadàver de García Prieto fóra un cas excepcional. Amb vós, fa "ronda". Sou el passat, sou una ruïna vivent, que sorpreneu la bona fe valenciana fent-vos passar per republicà quan heu fet el joc a la monarquia sempre que heu pogut. No teniu dret a pontificar. Sou un home quaternari; penseu, en matèria de nacionalitats, com l'antropopitecus de Java...

Nosaltres tenim perfecte dret a tot allò que diu l'Estatut i forces coses que no diu. Demanem allò que ens fou robat. Si vós empareu el robatori, no sou liberal ni sou res. Sou un encobridor de la pillería. Per quins set sous, Dualde, amics de dictadura, us comparà a Castelar? Castelar redactà una constitució federal i el federalisme ens dóna molt més del que prescriu aquest minso Estatut que a vós us sembla una muntanya.

I no feu la ridiculesa de parlar de naciones liliputienses, vós que sou Lilliput en essència. Segons la vostra teoría el Japó, minúscul, no tindría raó d'existir davant la Xina, enorme. Ni Bèlgica, ni Dinamarca, petites nacions de vida intensa, tindrien dret a la independència. I els Estats Units farien molt bé d'ensenyorir-se de Nicaragua...

Ens ho donareu o no ens ho donareu. Allà vosaltres... Però la Veritat és una i no la desfareu pas vós. I aquesta Veritat és: CATALUNYA NACIO, NACIO I NACIO. Us ho diu i ho signa,

J. M. FRANCES.

Agents de publicitats apòcrifs

DUES DETENCIONS

La policia ha practicat la detenció dels germans Joan i Josep Muley Pérez, que es deien representants de la España a través de Catalunya Monumental", i cobraven subscripcions i anuncis d'aquesta revista, la qual com és natural no existeix, estafant pe, aquest procediment molts comerciants d'aquesta ciutat amb quantitats de cent pessetes per amunt.

La susdita redacció era al carrer Bach de Roda i el número correspo nia a un solar.

Ha presentat una denúncia contra aquests individus l'advocat de la Cambra Mercantil.

el que diu la premsa

L'ESTAT LAIC

De l'editorial de "El Diluvio":

"El Estado moderno es laico en todas partes, porque así lo requiere la multiplicidad de creencias religiosas y el respeto que a esa diversidad de opiniones se debe.

Y si hay monarquías que han adoptado el laicismo y lo tienen ya como un dogma de los tiempos modernos, ¿qué ha de hacer la República?

Ha de hacer lo que está realizando ya. Seguir su camino gentilmente y continuar la sana y santa obra de emancipación de las conciencias en que está empeñada, sin que le asusten trogloditas, cavernarios y demàs fauna de la Edad de Piedra."

L'ACTIVITAT DEL SR. CARNER

De "El Diari Mercantil", en el seu editorial:

"Tothom ha pogut constatar com els darrers fets lamentables, que en altres circumstàncies haurien produït un veritable pànic, han estat interpretats en llur veritable abast i la serenitat ha predominat a Borsa. Hi ha un evident indici de revifalla en l'optimisme dels elements estalviadors i una de les causes principals d'aquest règiament favorable, és indubtablement, la presència al front del ministeri de Finances d'un home ponderat, entès i dificilment impressionable. Les classes productores actuen avui amb l'esperança d'un millorament pròxim, l'esguard fixat a Madrid, on un català dotat de les millors qualitats racials, retenint el desig d'enfocar tots els altres problemes econòmics d'Espanya que trobaran al seu torn en l'activitat incansable del senyor Jaume Carner."

MELQUIADES ALVAREZ I LERROUX

De l'editorial del nostre volgut collega "L'Opinió":

"Melquíades Alvarez ha dit que el sistema federatiu, que permetés que dintre de la República espanyola, les realitats vives — es diguessin Estats, es diguessin nacions, es diguessin regions—, es desenvolupessin lliurement, crearia una sèrie de nacionalitats liliputenques que serien una "afrenta para España". Aleshores, el demòcrata Melquíades Alvarez sosté que la República espanyola ha de continuar exercint la seva coacció damunt de Catalunya, dictant-li la seva competència, concedint-li el que li sembli bé i negant-li el que no li sembli bé de "donar-li". I el demòcrata Melquíades Alvarez afirma la seva oposició a que a les collectivitats hispàniques que sentin l'anhel de desenvolupar lliurement les seves activitats, per a col·laborar a la major grandesa de la República, els sigui reconegut el dret a elaborar els seus Estatuts.

Caldrà que els republicans vetllem perquè un home com Melquíades Alvarez, que durant la Monarquia havia sabut adaptar-se a tota mena de papers per a servir el rei, no pugui pujar a ocupar llocs de responsabilitat en aquest règim que és liberal i demòcrata, que vol dir que no pot ésser coaccionada la llibertat de l'individu ni la de la collectivitat, ans és el règim el que ha de servir-les.

Caldrà que Lerroux s'hi pensi bé abans d'acceptar la col·laboració d'aquest home, no solament perquè la seva acció seria nociva als interessos republicans, sinó perquè àdhuc comprometria seriosament i qui sap si definitivament el seu prestigi."

L'ACTITUD DEL SR. LERROUX

El corresponsal a Madrid del "Diario de Barcelona", escriu:

"Poseemos una interesante referencia periodística de una conversación mantenida en París por el corresponsal del "A B C", ayer a medio día, con el señor Lerroux. A juzgar por su texto, el caudillo radical se muestra un poco impresionado por la desagradable sorpresa que ha producido en los círculos madrileños su inesperada salida de España cuando todavía estaban pendientes las consecuencias del postrero movimiento revolucionario. Lo mismo que el señor Sànchez Guerra pronto hará dos años, dice ahora el señor Lerroux, que el próximo día 11, cuando hable en Barcelona, pronunciarà su discurso y no el que quisieran que pronunciase los unos y los otros, y añade que sus convicciones políticas són las que siempre ha mantenido, hallàndose dispuesto a respetar la Constitución y a gobernar guardando a todos el màximo respeto compatible con el mantenimiento del orden público.

El conocimiento de estas declaraciones no ha dejado en el ànimo de las gentes buena impresión, apuntando a través de los comentarios que respecto de ellas oyó esta tarde el cronista, en los círculos políticos de la ex corte, no pocas reservas, varias críticas y algunas suspicacias. Lo que màs importa ahora en los gobernantes españoles es la conducta al frente de los negocios públicos. La opinión està cansada, o mejor dicho harta de la política de concesiones al extremismo revolucionario. Considera que la evolución socializante ha sufrido el màs estupendo y ràpido fracaso que registra la historia, y demanda una rectificación que estima indispensable para restablecer el equilibrio económico, la confianza y la seguridad de los negocios. Ha creído, además, que el señor Lerroux podrà recoger y canalizar todas estas aspiraciones, y sin duda por ello le ha significado su simpatía, dejando en la penumbra la que respecta a significación política y pretéritos recuerdos. Notorio es que todo el caudal de fuerza que representa la simpatía difusa puede desaparecer y esfumarse si al señor Lerroux le ocurre ahora lo que a los músicos de la rondalla de Lumpiaque, que pasaron la noche templando las guitarras sin decidirse a tocar la sinfonía."

noticies curtes

L'Ateneu Enciclopèdic Popular ha organitzat un cicle de conferències sobre el tema general de "La República: la tasca feta i la tasca a fer", el qual tindrà lloc tots els dijous, a les vuit del vespre.

La primera d'aquestes conferències anirà a càrrec de l'advocat En Feliu Duran i Cañameras, qui, entre altres coses, tractarà del llaç d'unió entre els diferents pobles ibèrics, els dos conceptes del nacionalisme, la República catalana, la República federal, etcètera.

* * *

Al principal del número 8 de la Rambla dels Estudis, lloc admirablement situat, s'hi ha instal·lat un nou restaurant, bar i cafè, el qual porta per nom el del seu propietari i director, senyor Masdeu.

En el local, espléndid i ben decorat, del nou establiment, s'ha destinat una nau a saló de te, on s'hi troben totes les comoditats que es puguin demanar.

* * *

La Penya de Viatjant de Gràcia, en la seva darrera reunió general ordinària, nomenà la següent Junta Directiva:

President, Ramon Pallarès Gibert; Vice-president, Esteve Jaulent Isart; secretari, Joaquim Jassé Vila; Vice-secretari, Ricard Pallarés Picon; tresorer, Josep Vieta Pros; comptador, Adolf Taxonera Berenguer; vocals, Esteve Serra Rodríguez, Ricard Morales Arias i Antoni Clapera Soler.

* * *

L'Agrupació Excursionista Catalunya fa avinent als seus socis, que desaparegudes les circumstàncies que privaren de celebrar la Junta general ordinària el dia 22 del passat, aquesta tindrà lloc demà dimecres, dia 3, a les deu de la vetlla. Amb la impossibilitat de convocar-los individualment se'ls prega es donin per convocats per mitjà d'aquesta nota i que hi assisteixin per tenir-se de tractar assumptes de gran transcendència.

* * *

La Unió Ultramarina, entitat de dependents del ram d'Alimentació, assabenta a l'opinió en general, que el tancament dels establiments de comestibles de dues a quatre, que es ve efectuant d'ençà d'uns dies, és per complet allè als acords de la Comissió Mixta, únic organisme legal que controla el tancament dels establiments del ram d'alimentació.

Aquesta mandròra tanmateix, no és res més que un declarat boicot a la dependència, tota vegada que les lleis vigents, permeten tenir oberts els establiments les esmentades hores, sempre que es doni a les dependencies les dues hores de descans per a dinar.

* * *

A causa de la passa de grip, de la qual tampoc n'ha estat exempt el director de la conferència assenyalada per a avui, dimarts, a l'Orfeó Gracienc, sobre el tema: "El verb creador", aquest acte, que havia d'ésser com a portic de les Noces d'argent de l'esmentada entitat, no podrà donar-lo el senyor Jaume Bofill i Mates, fins un dia de la setmana entrant, la qual data s'anunciarà oportunament.

* * *

Avui, dimarts, a les cinc de la tarda, se celebrarà un lluït i espléndit ball, als salons de l'entitat "Peña Cultural Alicante", per a solemnitzar el tradicional "Ball de la Candelera".

* * *

El Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Barcelona convoca els col·legiats per a que assisteixin a la Junta general ordinària que en compliment dels preceptes reglamentaris, tindrà lloc en el Saló d'Actes de la Cambra de Comerç i Navegació (Casa Llotja) el dia 6 del corrent a les 15 hores 30 minuts de primera convocatòria i una hora després de segona, segons ordre del dia que serà oportunament distribuïda als senyors col·legiats.

Al mateix temps se'ls convoca per a prendre part a la votació, que per tal d'elegir la Junta de Govern i càrrecs anexes tindrà lloc en el local del Col·legi els dies 4 i 5 del corrent de 4 a 6 de la tarda.

De l'atemptat del dissabte

UNA PROTESTA

El Jurat Mixte del Treball en les Indústries de la Siderúrgia, Metal·lúrgia i Derivats de la provincia de Barcelona, en sessió de Ple, celebrada el dia 1 de febrer de l'actual, acordà:

Expressar al senyor Jaume Prat Lluch i a la seva distingida família la condolença d'aquesta entitat per les lesions de què ha estat objecte, desitjant i confiant en un prompte i total restabliment.

Fer pública i enèrgica protesta per la bàrbara i inhumana agressió contra ell comesa, no tan sols per considerar-la com una enorme injustícia en relació amb la conducta noble, transigent i humanitària que el dit senyor ha observat sempre amb els obrers que treballaren a les seves ordres, sinó pel fet en sí, impropi de la cultura de la societat en què vivim i a totes llums contraproduent com a fet social perquè inevitablement ofèn la bona harmonia que ha d'existir entre els elements que integren el treball.

Adreçar un telegrama al senyor ministre del Treball en el qual, reiterant aquesta enèrgica protesta, se li prega el faci arribar al Govern del qual forma part perquè en el possible es doni el màxim zel de les autoritats de tots els ordres a fi que s'aconsegueixi la completa extirpació d'aquests procediments amb els quals s'amenaça iniciar novament l'estat de terrorisme que travessà aquesta ciutat en època lamentable i que se suposava totalment extingit.

la política

"DIARIO MERCANTIL" EN CATALA

Ahir, al vespre, va aparèixer el "Diario Mercantil", convertit en "Diari Mercantil", en català.

La nova publicació s'ocupa de cotitzacions i mercats i, en general, de tot allò que pot interessar els sectors financiers, mercantils i industrials.

Amb aquest són set els diaris catalans que apareixen actualment a Barcelona.

Corresponem a la seva salutació.

"LA PUBLICITAT" NO ES ORGAN D'ACCIO CATALANA

"La Publicitat" en lloc preferent, publica la següent nota:

"La Publicitat", catalanitzada en compliment d'una moció de la Conferència Nacional Catalana de 1922, fou concebuda en els seus orígens com un diari essencialment catalanista que compartia tots els principis bàsics afirmats en aquella Conferència i traduïts després en la Declaració del partit Catalanista Republicà.

La coincidència, no casual, que nasqués de la mateixa Conferència el moviment d'Acció Catalana, ha portat sovint a una confusió en el significatiu primitiu del Diari; quan les circumstàncies derivaren a la concreció d'Acció Catalana en partit polític, la confusió cresqué, i, de fet, en molts moments el Diari ha pogut ésser considerat òrgan oficiós i fins oficial d'aquest partit.

A "La Publicitat" li plau de declarar que, responent al criteri original de la seva fundació, està desligada de tota disciplina partidista, i que, dintre el marc de l'ideari patriòtic i d'amplia convivència liberal que informà la seva creació, aspira a ésser, amb la seva actuació periodística, aquell Diari dels catalans, ideal del seu naixement i de la seva vida".

RIERA I PUNTI, A L'ATENEU REPUBLICA, DE GRACIA

El proper dijous, dia 4, a les deu del vespre, el diputat a Corts, doctor Riera i Puntí donarà una conferència pública a l'Ateneu Republicà de Gràcia (Sant Marc, 25), desenrotllant el tema següent: "Actuació passada, present i futura de l'Esquerra Republicana de Catalunya".

Donada la personalitat del conferenciant i el tema a tractar, aquesta conferència és esperada amb interès pels nombrosos correligionaris de Gràcia.

A "PATRIA LLIURE", DEL DISTRICTE CINQUE

Demà, dimecres, dia 3, a les 10 del vespre, hi donarà una interessant conferència el senyor Folch i Capdevila, desenrotllant el suggestiu tema: "La revolució futura", a qual acte preguem l'assistència dels nacionalistes, i en particular dels nostres consocis.

CAFE-RESTAURANT
"MIRZA"
Passeig de Gràcia, 32. Tel. 20146
NOVA DIRECCIO
SALONS ESPECIALS
per a festes particulars

fets del dia

DETENCIO D'UNS ATRACADORS

La policia detingué ahir a una taverna de l'Arc del Teatre, Lluís Rodríguez Montero, de 23 anys i Miquel Bono, de 20, als quals acusa Ramon Bargués d'ésser els que l'atracaren el diumenge a la nit, quan passava pel carrer Migdia.

Aquest els reconegué tot passant per davant de l'esmentada taverna, i avisà una parella de seguretat, la qual procedí a la detenció dels denunciats.

Ingressaren als calabossos del Palau de Justícia a disposició del jutjat de guàrdia.

DENUNCIA DE LA DESAPARICIO D'UN HOME

Ha estat denunciat a la policia que fa dies ha desaparegut Josep Comella, el qual va dir als seus parents que tenia precisió de fugir de Barcelona per tal d'esquivar una persecució de què era objecte en aquesta ciutat.

Al marxar Josep Comella, portava al damunt 50.000 pessetes de la seva propietat i des del dia que emprengué el viatge, els seus parents no n'han sabut res més.

Els detinguts declararen que no tenen cap participació en el fet ni tampoc, segons ells, el presenciaren.

D'UNS TRETS EN UNA PENSIO ESTRANGERA

Ahir a la nit foren lliurats al jutjat de guàrdia Ernest Giraud i Georges Julibert detinguts amb motiu dels trets que es feren diumenge passat a la pensió Franco-Suïssa i dels quals resultà ferit Antoni Coti que segueix al seu domicili amb guàrdies de vista.

Dels fets de la conca del Llobregat

MES DETINGUTS

Procedents de la conca de l'Alt Llobregat, arribaren ahir nou detinguts més, els quals ingressaren als calabossos de la Prefectura de policia.

ALLIBERAMENTS

Ahir foren alliberats vint-i-quatre dels detinguts pels darrers fets revolucionaris que estaven a la presó.

Accident greu a l'estació de Vilafranca

A l'estació del ferrocarril de Vilafranca del Penedès, ahir tarda ocorregué un greu accident que costà la vida a dos carrilaires.

Dos obrers treballaven en la reparació d'un vagó al mateix temps que una màquina efectuava maniobres. Degut a un descuit quedaren entre el vagó i la màquina els dos operaris, que moriren a l'acte.

Un dels morts s'anomena Gabriel Garcia, i era jubilat de la Companyia del Nord.

El jutjat es traslladà immediatament al lloc del succés per a instruir diligències.

En saber-se l'accident tota la vila de Vilafranca es mostrà consternada.

... JOIES VERITABLE OCASIO ...
per a compres a bon preu aneu a la
.... Joieria Magriñà, Tallers, 41 ....

L'exposició del Foment del turisme Català

Ahir, a les set de la tarda, en els sòtans de la Plaça de Catalunya va tenir lloc la inauguració de la primera exposició que celebra l'entitat Foment del Turisme Català.

L'objecte d'aquesta Associació és el de proporcionar i facilitar tots els mitjans per a un perfecte coneixement de les belleses de Catalunya, i donar-les a conèixer primordialment a l'estranger.

A la inauguració de dita Exposició assistiren nombroses personalitats i invitats que foren obsequiats pels organitzadors amb un espléndid lonx.

El públic té lliure entrada a dita Exposició, que resulta força interessant.

CORREU DE LES LLETRES

DUES PRIMERES NOVEL·LETES :: :: :: :: :: ::

L'inútil combat, primera novel·la de J. Juan Arbó. *L'isolat*, primera novel·la del periodista Marc Benet.

Dues primeres novel·les. Dos autors joves.

A J. Juan Arbó ens el presentà Puig i Ferreter. Era un minyó alt, secardí, de caràcter cordial, obert, efusiu; de vèrbola encesa. Llurs odis i llurs admiracions s'abrandaven de passió. El tremp apassionat del minyó ens féu un gran efecte. Nosaltres no creiem en la gent freda.

Caminant, caminant, arribàrem als Josepets. Ens havia d'interessar molt aquell jove que ens parlava de literatura, per haver fet una passejada tan llarga. Ell seguí encara, amb Puig i Ferreter, vers la barriada de la Salut. Com el nostre heroisme no arribava a tant, el deixàrem. Amb recança, val a dir-ho.

Després ens arribà la seva novel·la, la seva primera novel·la: L'INUTIL COMBAT. *J. Juan Arbó. Edicions Proa. Col·lecció A Tot Vent. 3'50 ptes.*

I llegírem la novel·la. La llegírem d'una sentada perquè la cosa s'ho valia. No es publiquen cada dia a Catalunya novel·les de la força i l'emotivitat d'aquesta.

Ja n'han parlat els crítics, ja hi han dit la seva. Cal, però, que ara hi diguem la nostra.

I la nostra és aquesta: per a treure a la literatura catalana el regust que encara té de pasta de tortell i missa de dotze, convenen molt les obres bellament aspres i fortes com *L'inútil combat*.

Marc Benet no se'ns presenta tan clar, tan precís, tan definit com J. Juan Arbó. Però cal dir — i dir-ho amb tota la sinceritat — que en ell hi ha un bon novel·lista, un excel·lent novel·lista.

L'isolat pertany a un gènere totalment diferent al de *L'inútil combat*. Marc Benet ha escrit convalescent aquesta novel·la que té tota l'amable dolçor de la convalescència.

No té el to dur, aspre, de *L'inútil combat*, ni en té la sang ni la força. Es igualment corrossiu, però d'una manera més suau, més lenta. I té una punta d'ironia — entre Anatole France i Eça da Queiroz — que no té *L'inútil combat*.

Marc Benet és un home de ciutat, un esperit complicat i conceptuós. J. Juan Arbó és més impulsiu, més instintiu.

Però en cada un d'ells hi ha un excel·lent novel·lista.

SEPARTISME :: :: :: ::

Hi ah algú, encara, interessat en dir que a Catalunya som separatistes.

I és que això que nosaltres, en aquest *Correu de les lletres* ens ocuparem de literatura castellana.

CENIT :: :: :: :: ::

Un elogi a *Cenit*, l'editorial generosa. Ara i sempre, un elogi a *Cenit*. Mai és inoportú.

Cenit, en dos anys, ha fet una obra considerable, una obra formidable. *Cenit* ha estat l'editorial que més desinteressadament, amb més lleialtat i amb més fervor — i amb més eficàcia — ha laborat per la cultura del poble.

No un elogi a *Cenit*: tots els elogis.

Recordem algunes de les obres que ha publicat *Cenit*: *Mi vida*, de Trotski; *Manhatan-Tranfer*, de Jhon dos Passos; *Un patriota cien por ciento*, d'Anton Sinclair; *Iman*, i *O. P.*, de Ramon J. Sender; *Caqe Mayor* i *Babbit*, de Sinclair Lewis; *Mujeres y frailes*, de Josef Kallinikoff; *El infierno, Rúsia, Elevación* i *El fuego*, d'Henri Barbusse; *Los generales mueren en la cama* i *Ha nacido un niño*, de Charles Yale Harrison; *El burgués*, de Leonard Frank; *El súbdito*, d'Heinrick Mann; *Judios sin dinero*, de Samuel Gould; *Un notario español en Rusia*, de Diego Hidalgo; *Los Borgias*, de Klabund; *Los destructores de màquinas*, de Toller; *El teatro político*, de Piscator.

El llibres de *Cenit* han d'ésser en totes les biblioteques. Però sobretot en les dels obrers.

UNA NOVEL·LA I UN PAMFLET :: :: :: :: :: ::

Lluís Capdevila prepara dos nous llibres. Llibres d'escàndol, de passió, de combat.

El primer volum de les *Memòries d'un ex-jove* — novel·la del to de les famoses *Memòries d'un llit de matrimoni* — i *Per la justícia i per la llibertat*, pamflet polític d'una màxima violència.

ENRIC VILALLONGA.

* * *

LLIBRES REBUTS :: :: :: ::

La duquesa fea, per León Fenchtwanger; *Cartas intimas*, de Lenin; *Treballs en prosa*, d'Ignasi Iglésies; *Autobiografía de un salvaje africano*, per Lobayola; *Las relaciones sexuales en la nueva Rusia*, per Olympias Kuprin; *Ha nacido un niño*, per Carles Yale Harrisson; *Antología lírica*, per J. M. López-Picó; *Cartas de la prisión*, per Rosa Luxemburgo; *La calle sin nombre*, per Marcel Aymé; *El enigma del despertar en China*, per T. S. H. Thompson; *Genio y carácter*, per Emil Ludwig; *Vaya una guerra!*, per Mary Lee; *Els senyors Golovliovi*, per Jallikov; *Impressions*, per Pius Anfrés Martí; *El secreto de los rayos infrarojos*, per Alexis Tolstoi; *Siberia*, per Otto Heller; *Nous Poemes i Poemes i epigrames*, per Iu Pons; *La nueva tierra*, per F. Gladkov; *Una mena d'amor*, per C. A. Jordana; *Profilaxis anticoncepcional*, per Hildegart; *Plan financiero de la República española*, per J. López; *El sindicalismo*, per Marin Civera; *La tragedia sexual de León Tolstoi*, per Josep Kallinikow; *Vida de Lenin*, per D. S. Mirsky; *La Revista*: Juliol-desembre de 1931; *L'Hereu*, per Prudenci Bertrana; *Pau Canyelles, ex-difunt*, per Joaquim Ventalló.

FRANCIS DE MIOMANDRE A BARCELONA :: :: :: ::

Francis de Miomandre, l'escriptor agut, personalíssim. L'autor d'*Ecrit dans l'eau* i de *L'aventure de Thérese Beauchamps*. El més comprensiu, tal vegada, dels escriptors francesos. Coneixedor, com pocs escriptors francesos, de la nostra literatura. *Un gentlemen* de la literatura francesa.

Francis de Miomandre ha estat hoste de Barcelona. Ha parlat al Ritz — abans d'ahir, a les set de la tarda —, de l'esperit de la poesia francesa contemporània.

Les seves paraules, plenes de sentit crític i d'agudesa, han estat escoltades per un públic intel·ligent i respectuós.

Llegiu el llibre de guerra
NOPALS
de J. M. Prous i Vila
Ventura Gassol, Roure i Torrent Garcés, Montoliu i altres, l'han considerat com un llibre que mancava a la nostra literatura
En queden pocs exemplars

Llegiu la tercera edició de
La Pecadora
de LLUIS CAPDEVILA
Un llibre sincer, valent, rebel
Demaneu-lo a tot arreu

De l'atemptat a En Jaume Prats

DETENCIONS

Ahir es digué que la policia tenia en poder seu, dos detinguts per suposar-los complicats en l'atemptat al director de la Fundició Girona, senyor Prats.

El propòsits del governador civil és, com hom sap, aplicar la llei de Defensa de la República, no solament als autors dels atemptats personals, sinó als seus inductors.

D'acord amb aquest criteri, sembla que aquesta matinada s'han fet noves detencions.

Es diu que la policia coneix els inductors d'aquest atemptat.

Els extinguits sindicats lliures, tenen un president que envia notes a la premsa

Ahir fou lliurada a la premsa la nota següent:

"He tenido conocimiento de que se ha hecho público un aviso previniendo a los patronos de que no den crédito a nadie que se les presente en demanda de dinero para los Sindicatos Libres, y al expresar mi absoluta identificación con la nota, cúmplome ampliarla en el sentido de que absolutamente ninguna persona está exclusida de la desautorización de referencia, ni siquiera la compañera del que fué presidente de la Confederación Nacional, Ramón Sales, de quien se sabe que, en nombre de éste, efectúa mensualmente algunas visitas para exgiir la entrega de cantidades.

Sépase, pues, que en lo futuro será publicado el nombre de la persona que ceda a las peticiones expresades, que no van encaminadas a otra cosa que al provecho particular de quien se dijo ser un apóstol de la Organización."

Aquesta nota va signada per "Fausto de la Peña, presidente de la Confederación Regional de Sindicatos Libres de Cataluña".

MIDES ENCERTADES

Supressió de la missa diària als Asils de Girona

El comissari delegat de la Generalitat de Catalunya a Girona, senyor Josep Irla, a l'objecte que el règim i administració dels Establiments d'Assistència Social no siguin contraposats als rigorosos principis que en punt a neutralita de l'Estat en matèria religiosa es contenen en la Constitució de la República espanyola, ha decretat que queden suprimides per a tots els asilats i assistits la missa diària i actes de devoció que es feien o practicaven en els esmentats establiments, i que els mateixos asilats i assistits resten en llibertat de concórrer a la missa que es digui a les esglésies i oratoris dels establiments els dies de festa religiosa de precepte.

La mateixa Comissaria, creient que és un dels primers deures compresos en el concepte d'assistència social, d'atendre, no sols a l'educació intel·lectual i professional dels asilats, sinó també a llur formació moral i ciutadana, mentre s'estudien les disposicions necessàries perquè aquest aspecte educatiu assoleixi l'eficàcia que cal, mitjançant lectures apropiades, festes escolars, converses o cursets confiats a persones adequades per llur professió o llurs activitats, ha recordat als mestres adscrits als Establiments, que en cap moment no oblidin ni negligeixin aquell caire fonamental de la cultura, enfortint en els acollits la noció i el sentiment dels deures individuals i col·lectius, d'amor al treball, de germanor, respecte i comprensió envers tots els conciutadans i d'adhesió fervorosa a la República espanyola i al Govern de Catalunya.

casa de la ciutat

ELS CARNISSERS

Per l'Agrupació de Carnisseries de Barcelona han estat presentats a l'alcalde dos escrits l'un relacionat amb l'abús que es ve fent a l'escorxador de tallar la "llaterola", després de pesada la carn; i l'altre que es refereix a l'incompliment del Reglament de Carnisseries, pregant es compleixi dit reglament.

ALS TENEDORS DE "BONS DE LA REFORMA"

L'Alcaldia ha disposat que des del dia 10 del corrent, de dos quarts de deu a dos quarts de dotze, dels dies feiners, menys els dilluns i dissabtes, siguin admesos a la Dipositaria Municipal els títols del Deute Municipal d'aquesta ciutat, emissió 1 de gener de 1908, "Bons de la Reforma", per a procedir a l'agregació de fulls de cupons, per la qual cosa l'esmentada Dipositaria Municipal facilitarà als ciutadans tenedors de Bons les factures que hauran d'acompanyar els corresponents títols.

MILLORES AL MERCAT DE LA LLIBERTAT

Sota la Presidència del tinent d'alcalde senyor Josep Duran i Guàrdia, delegat de l'Alcaldia, i amb assistència del tinent d'alcalde senyor Lluís Puig Monné, en representació de la Corporació Municipal, ha estat celebrada la subhasta relativa, a les obres d'adecentament, reforç i millora del Mercat de la Llibertat, al tipus de 185.567'05 pessetes, la qual ha estat adjudicada provisionalment al senyor Manuel Bausells Alsina, per pessetes 147.000. L'acte ha estat autoritzat pel notari d'aquesta residència senyor Joan Campasol.

VISITA D'UNS VEINS DE CERVERA

L'alcalde ha rebut la visita del senyor Josep Piñol Aguiló, advocat notari de Cervera, al qual acompanyava una Comissió de veïns de l'esmentada població.

ELS QUE EXPENGUIN LLET SOFISTICADA

El tinent d'alcalde del districte IX, senyor Joan Casanoves, tenint en compte que molts venedors de llet sofisticada segueixen expenent-la en condicions indegudes, a desgrat de les multes imposades, fa públic que els venedors que li siguin denunciats per vendre llet aigualida, seran castigats amb el màxim de multa, publicant-se als diaris de la ciutat el nom i cognom i senyes (carrer i número) de l'infractor.

UNA MULTA PEL MATEIX CONCEPTE

El tinent d'alcalde del districte VIII, senyor Antoni Vilalta Vidal, ha imposat en judici de multes un bon nombre de sancions per infracció de les Ordenances Municipals i del Reglament de Circulació Urbana i Interurbana, penyorant amb 250 pessetes a Josep Foixench, carrer del Torrent de Vidalet, número 21, per vendre llet aigualida.

ELS TAXIS APROVATS OFICIALMENT EN LA REVISIO

Es fa avinent a tots els industrials taxistes de Barcelona, posseïdors de vehicles compresos en la numeració que va del 34.000 al 40.000, i classificats amb la "contrassenya" groga i per tant aprovats oficialment en la revisió que s'està efectuant al Parc de la Ciutadella, que el divendres, dia 5, hauran de tenir collocat l'escut de l'Ajuntament de Barcelona i el número d'ordre corresponent, advertint-los que tots els que no ho hagin fet en aquella data seran degudament sancionats.

vida musical

DARIUS MILHAUD, a l'"Associació de Música de Camera"

Darius Milhaud, l'eminent compositor francès, ve a Barcelona per a prendre part en les solemnitats artístiques preparades a honor seu per l'"Associació de Música de Camera" i "Audicions Intimes".

Les dates dels concerts Milhaud han quedat fixades en la forma següent:

Diumenge, 14 de febrer. Festival al Palau de la Música Catalana, amb l'estrena a Espanya de l'òpera "Le Pauvre Matelot", interpretada per eminents artistes francesos vinguts expressament de París, i una nombrosa orquestra, sota la direcció del propi autor.

Dimarts, 16 de febrer. Sessió Milhaud a "Audicions Intimes", Sala Mozart, amb la cooperació de l'eminent cantatriu francesa Jane Bethor i el Quartet Laietà. Darius Milhaud ha volgut corresponde a la demanda feta per l'"Associació de Música de Camera", interpretant tota la part de piano d'aquesta sessió.

govern civil

LA COMISSIO ADMINISTRADORA DEL SUBSIDI ALS METAL·LURGICS

Ahir al vespre, el governador digué als periodistes que havia nomenat el senyor Pere Comes president de la Comissió mixta administradora dels fons per atur forçós als obrers metal·lúrgics, però el senyor Comes no ha acceptat i ha allegat el seu delicat estat de salut.

Un periodista preguntà si era veritat el que es diu, que els obrers fa tres setmanes que no han cobrat el subsidi.

El senyor Moles contestà que la comissió no ha funcionat per manca de president i també perquè els obrers recusen ara els dos delegats a la comissió perquè no cotitzen. Els obrers metal·lúrgics han demanat permís per a celebrar una reunió, a fi de designar nous delegats.

El governador acabà dient que posaria remei a totes aquestes incidències que destorben el normal funcionament de la comissió.

LA LLEI DE DEFENSA DE LA REPUBLICA ALS QUI COMETIN ACTES CONTRA LES PERSONES O LA PROPIETAT

El governador manifestà en la seva conversa amb els periodistes, que, sense perjudici de les actuacions judicials, a tots aquells que cometin actes contra les persones o les propietats, els serà aplicada la llei de Defensa de la República; no sols als executors, sinó també als inductors de tals actes.

EL GOVERNADOR ASSISTEIX A L'ENTERRAMENT DE LA NENA ANTONIETA CABRE

El senyor Moles, en rebre aquest migdia els periodistes els ha manifestat que havia assistit a l'enterrament de la nena Antonieta Cabré, la qual resultà ferida el dia 24 de gener en els succesos de la plaça d'Espanya.

Ha seguit dient el senyor Moles que a més de les autoritats, hi assistí una gernació immensa.

LES QUESTIONS SOCIALS

Ha dit també el senyor Moles que havia rebut diverses comissions d'obrers, els quals estan decidits a emancipar-se d'elements pertorbadors que pretenen imposar les seves idees a les associacions obreres.

Conseqüència de l'actuació d'aquells elements — ha afegit el senyor Moles—, és que l'Ajuntament en vuit dies solament ha lliurat un permís de reparació, quan abans en lliurava vint-i-cinc cada dia d'obres noves.

El senyor Moles ha manifestat que hi havia un taller de metal·lúrgia que ha anunciat el tancament que afectaria a cinc-cents obrers, però ha dit que avui mateix celebraria una conferència el ressultat de la qual, creu no es portarà a terme aquell propòsit.

Ha visitat el senyor Moles, una comissió de metal·lúrgics parats perquè els donés permís per a celebrar una assemblea, permís que els ha estat concedit.

EL GENERAL MOLERO VISITA EL GOVERNADOR

El senyor Moles ha dit als periodistes que l'havia visitat el general Molero donant-li compte de l'estat normal de Manresa i la conca del Llobregat.

El governador ha fet grans elogis del general Molero, el qual sense violències de cap mena ha portat la tranquil·litat a aquelles comarques.

D'INTERES PER A MANRESA

També ha manifestat que per part del Govern, sembla que serà acordat instal·lar amb caràcter permanent, una bateria d'artilleria a Manresa.

EL BAIX LLOBREGAT

Al Govern civil ha estat presentada una instància signada pel senyor Alfons Carrancà, interessant que es porti a terme la disecació i sanejament d'unes llacunes del baix Llobregat.

Una comissió d'alcaldes d'aquesta comarca ha visitat avui el senyor Moles, per informar-lo d'aquesta qüestió, afegint que aquest assumpte ja l'havia presentat Foronda en temps de Milans del Bosch.

"SOLIDARIDAD OBRERA"

Un periodista ha preguntat al senyor Moles si s'havia acordat quelcom respecte l'obertura dels tallers de la "Soli".

El senyor Moles ha dit que aquest assumpte està pendent de consulta.

ESTRANGERS INDESITJABLES

El governador ha manifestat que s'està esperant autorització del Govern per a procedir a l'expulsió d'estrangers indesitjables.

PUBLICACIONS PORNOGRAFIQUES

Diàriament són recollides pels agents de la policia moltes publicacions pornogràfiques.

El senyor Moles ha dit parlant d'aquesta qüestió que àdhuc arribarà ordenar el tancament d'alguna editorial que se dedica a aquests negocis.

EL CAP SUPERIOR DE POLICIA A MADRID

Ahir a la nit, sortí cap a Madrid el cap superior de policia, senyor Menéndez.

Interinament ocuparà el seu lloc a Prefectura, el comissari general, senyor López Llamas.

PRIETO I DOTZE DETINGUTS MES AL "BUENOS AIRES"

Ahir a la nit foren trasladats al vaixell "Buenos Aires", tretze detinguts per qüestions socials, entre ells Marcel·lí Prieto.

HAN ESTAT ALLIBERATS ELS DOS DETINGUTS PER L'ATEMPTAT DEL DISSABTE

Han estat alliberats els dos detinguts a conseqüència de l'atemptat del dissabte al director de la casa Girona.

GUANYEU DINERS
COMPRANT ELS VOSTRES
NEUMATICS
a la casa que posseeix indiscutiblement el millor assortit en preus i qualitats
SERVICE STATION S. A.
CASA CENTRAL: ARAGÓ, 222 - Telèfons: 11550 i 11559
Grans descomptes, per partides, als Revenedors

JUVENTUT ETERNA
EROTYL
Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la eyaculació prematura (pérdues seminals); de la Feblesa y molt eficás per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.
Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital.
Sinérgic i homo-estimulasa de les glándules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.
No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.
PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS
Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telefon 18631
Preu: 21'75 ptes.

L'expulsió dels jesuïtes

EL MONESTIR DE BERUELA

Saragossa, 2. — Ahir es va fer remesa a l'alcalde de Taraçona, del monestir de Beruela, desallotjat pels jesuïtes.

El bisbe de la diòcesi es farà càrrec de l'església.

A Saragossa l'edifici del col.legi d'El Salvador, un dels palaus més importants d'aquesta capital, serà lliurat aquesta tarda pels jesuïtes als qui asseguren que són els propietaris de l'edifici, segons un escrit que presenten.

El governador civil espera que els dits propietaris li lliurin les claus de l'edifici aquesta mateixa tarda, o, en cas contrari, consultarà amb el ministre per veure el que ha de fer-se, ja que de l'edifici se n'ha de fer càrrec el director de l'Institut per a establir-hi tots els ensenyaments del batxillerat.

S'havia pensat en un principi donar el nom de Joaquim Costa al referit edifici, però com que existeix un grup escolar del mateix nom, per a no donar lloc a confusions, se l'anomenarà de "Miquel Servet".

ALS COL.LEGIS DELS JESUÏTES S'INSTALARAN INSTITUTS?

Madrid, 2. — El periòdic "Luz", diu: "Segons les notícies que tenim, els col.legis de jesuïtes quedaran transformats en instituts nacionals d'ensenyament secundari.

En aquests instituts seguirà l'internat, però a preus mòdics, perquè siguin assequibles a famílies modestes de la classe mitjana.

El nombre d'instituts serà el següent, segons els nostres càlculs:

Dos a Galícia, dos a Astúries, tres a Barcelona, i un en cada un dels llocs següents:

Saragossa, Tudela, Valladolid, València, Oriola, Oña, Villafranca de los Barros (Badajoz), Sevilla, Palos (Màlaga) i Sant Sebastià.

El col.legi de Chamartín quedarà transformat en secció de l'Institut de Sant Isidre, i estarà dotat de camp d'esport.

Podem també dir que l'edifici d'Arenerós es destinarà a Escola d'Enginyers Industrials, i que s'hi reprendran les classes de màquines de tallers per a obrers, quan acabi el termini de dissolució, o sia dijous vinent.

HA ESTAT CLAUSURAT EL COL.LEGI DE CORDOVA

Còrdova, 2. — S'ha clausurat l'edifici on els jesuïtes tenien establert un col.legi.

La majoria dels religiosos han marxat amb llurs famílies.

AVUI S'ACABA EL TERMINI

Madrid, 2. — Avui es compleix el termini de deu dies concedit als jesuïtes per a dissoldre la Companyia a Espanya.

Segons manifestà avui el ministre de Justícia s'ha invertit la major part del dia en l'acoblament del personal perquè dijous puguin seguir funcionant tots els col.legis que estaven a càrrec de la Companyia de Jesús.

El personal docent, escollit i seleccionat, donarà un ensenyament totalment objectiu.

LA INCAUTACIO DE L'OBSERVATORI DE L'EBRE

Madrid, 2. — A les dues d'ahir, a la tarda, arribà a Tortosa en l'auto del governador civil, el director general de l'Institut Geogràfic i Estadístic de Madrid, senyor Honorí de Castro, per a fer-se càrrec, en nom del Govern, de l'Observatori de l'Ebre. L'acompanyaven diverses persones especialitzades en astronomia.

En arribar a l'Observatori es trobaren amb algunes dificultats, i el senyor Castro celebrà una conferència telefònica amb el President del Govern.

Segurament avui continuaran les diligències.

ELS QUE HAN DEIXAT...

Madrid, 2. — Ahir, a la tarda, ingressaren a l'Asil de les Germanetes dels Pobres, de Tortosa, els pares jesuïtes Pastell i Cederra i els germans monjos Murrell i Tillot. Els dits pares i germans abandonaven la residència per a dirigir-se a l'Asil, en el moment que arribava a Tortosa el senyor Castro.

ELS REPUBLICANS DE ZAMORA INGRESEN AL PARTIT RADICAL-SOCIALISTA

Zamora, 2. — L'agrupació republicana es va reunir per a decidir a quin grup polític podia afiliar-se.

La majoria va acordar passar al partit radical-socialista, per considerar-lo el més democràtic.

Davant tots els reunits el sots-secretari de Comunicacions, senyor Galarza, va analitzar la qüestió des de la proclamació de la República, cosa que no va efectuar abans perquè li ho impedia el seu anterior càrrec de Director General de Seguretat.

S'efectuarà una propaganda intensa per la província, i serà editat un diari d'esquerres que sortirà molt aviat.

* * *

L'EX-JUTGE ALVAREZ RODRIGUEZ CONDEMNAT

Madrid, 2. — Ahir, a la nit, es reuní, al Tribunal Suprem, la sala encarregada de jutjar el jutge Alvarez Rodríguez, tramès com especial a Valladolid per la Dictadura per a processar a don Santiago Alba i a nombrosos amics d'aquest polític.

Es dictà sentència condemnant el senyor Alvarez Rodríguez, pel delicte d'usurpació de funcions, a la pena d'un any, vuit mesos i 21 dies de presó correccional. Hi ha un vot reservat.

En la sentència sembla que es consigna també que ha de donar-se'n compte al ministre de Justícia, a fi que es trameti la pèrdua de carrera del sentenciat.

* * *

EL CAPITOST DEL MOVIMENT REVOLUCIONARI HA ESTAT DETINGUT A LA PROVINCIA DE TEROL

Terol, 2. — Al poble d'Ejulbe la guàrdia civil ha detingut el conegut comunista Jaume Ayora, que sembla que fou el capitost del passat moviment revolucionari.

Al detingut li ha estat ocupat, pistoles, municions, cartutxos de dinamita i trossos de metxa.

Han tornat les forces d'infanteria que anaren a Saragossa.

* * *

VICTORIA KENT MALALTA

Madrid, 2. — Es troba lleugerament malalta la Directora general de Presons, senyoreta Victòria Kent.

* * *

LES SESSIONS DEL CONGRES DE LA U. G. T.

Madrid, 2. — Ahir, a la tarda segui el Congrés de l'U. G. de T., anant-hi els representants del matí i a més Bruno Alonso, com delegat de la Federació de Carga i Descarga dels ports. S'aprobà l'apoi a l'Unió de Empleats d'Oficines i Despatxos per la constitució de la Federació Nacional; així mateix per la Federació d'obrers de fàbriques de cerveses i gaseoses.

S'acordà l'expulsió de l'Associació de Dependents de Comerç de Madrid, i reconeixer al Sindicat d'Empleats i Dependents que ha ingresat ja a l'Unió.

També s'acordà la desafiliació de l'Associació de Treballadors de l'Ensenyança, de la Federació Internacional, per la tendencia comunista d'aquesta.

* * *

ALTRE COP L'AFER SERRAN?

Madrid, 2. — A darrera hora de la tarda, per persones que mereixen tot crèdit, s'afirmava que en un Banc de Roma havien aparegut 800.000 pessetes, que foren depositades ja fa temps. No se sap si aquesta quantitat ha estat intervinguda, encara que sembla despendre's de la forma en que s'ha donat la notícia i que's relacioni amb l'asumpte Serran, ex-governador de Santander, que fa temps fou detingut per denúncia presentada per un súbdit suec el qual li entregà una important quantitat perquè gestionés un negoci relacionat amb el Monopoli dels Llumins.

* * *

La situació al Marroc

UN ARTICLE DE "LA VOZ"

Madrid, 2. — El periòdic "La Voz" publica un article que atribueix a un home intel.ligent i molt coneixedor del Marroc, on resideix, respecte a la situació en la nostra zona de protectorat.

Diu que quan en el 14 d'abril triomfà la República, protectors i protegits exterioritzaren la seva gran alegria creient que la República rectificaria la conducta seguida fins aleshores en la nostra zona, donant solució definitiva al problema que durant més de mig segle ha pesat sobre la nació.

Altres greus atencions han distret el Govern de quan es refereix a la nostra zona, no podent així aprofitar el moment favorable i evitant el desenrotllament d'una nova tendència que amenaça el "statu quo" actual conseguit a tan alt preu.

Actualment l'espectacle que ofereix la nostra zona és poc esperançador, puix existeix un creixent divorci entre el poble i l'Alta Comissaria, entre les autoritats civils i les militars i entre els propis alts funcionaris, que degut a aquestes condicions s'han unit en dos bàndols.

Tal és l'espectacle que ofereix avui la nostra zona.

Acaba dient el mencionat article que es necessari acudir amb urgència a posar remei als mals presents rectificant la conducta que s'ha seguit fins avui.

El periòdic, per la seva part, crida l'atenció al Govern sobre aquest article, considerant el seu contingut d'un alt valor patriòtic, al qual deuen prestar llur atenció tots els homes que en l'actualitat regeixen els destins d'Espanya i del desig dels quals en l'encert i bona fe de la seva gestió no es pot posar en dubte de cap manera.

Un descobriment sensacional

Un metge suís troba un suero contra la tuberculosi

Londres, 2. — El doctor Spahlinger, savi suís que viu a Anglaterra, ha fet públic el seu descobriment sensacional que ha de prevenir definitivament contra els estralls de la tuberculosi. El seu mètode pot aplicar-se amb el mateix èxit a persones i animals. El doctor Spahlinger ha treballat en el seu descobriment durant vint anys, però fins ara s'ha abstingut de fer públic el seu secret. Alguns periòdics diuen que el savi suís ha gastat més de deu milions de francs en les seves llargues experiències. Invertí per a aquesta finalitat la fortuna de la seva família, i únicament ha pogut continuar la realització dels seus experiments gràcies a l'ajut pecuniari d'alguns membres de l'aristocràcia anglesa.

El descobriment consisteix en un suero que preserva contra la tuberculosi; però el que constitueix la particularitat d'aquest descobriment, el que el distingeix de les temptatives precedents, és que el suero no ofereix cap perill per al pacient, perquè no conté microorganismes morts.

El Consell de Ministres d'ahir

A L'ENTRADA EL MINISTRE DE JUSTICIA DIU QUE S'OCUPARAN DE LA REFORMA AGRARIA

Madrid, 2. — El cap del Govern ha arribat a la Presidència a les sis de la tarda i ha dit als periodistes que no tenia cap notícia a comunicar-los i que en el Consell d'avui es tractaria preferentment de la qüestió agrària.

—¿Han tingut vostès alguna notícia relacionada amb el conflicte xino- japonès? — ha preguntat un periodista.

—Cap d'interessant — ha replicat el Sr. Azaña — car avui he estat al ministeri d'Estat per a despatxar uns afers i he vist uns missatges enviats per al senyor Zulueta respecte a aquest assumpte, els quals no tenien cap interès.

El ministre de Justícia ha dit que el Consell seria exclusivament per a tractar de la reforma agrària, i que demà se celebrarà Consell ordinari.

També ha dit que portava diversos decrets, entre ells un relacionat amb indults.

Els altres ministres no han fet cap manifestació d'interès, i han quedat tots reunits, llevat el d'Obres Públiques, el qual es troba a Andalusia, a dos quarts de set del vespre.

A LA SORTIDA ELS MINISTRES DIUEN QUE S'HAN OCUPAT DE LA REFORMA AGRARIA I D'UN PROJECTE DE LLEI SOBRE RENDES, PROPIETATS I DRETS REALS

Madrid, 2. — A les deu de la nit ha acabat el Consell de ministres.

En sortir el ministre d'Agricultura ha manifestat que no hi havia nota, puix que tot el Consell s'havia dedicat a la reforma agrària, i com que l'estudi d'aquest projecte no s'havia acabat, caldria continuar-lo en un altre Consell pròxim.

Ha dit que el Consell de demà serà per a despatxar als afers pendents.

També hi ha un decret de Finances — ha afegit — del qual donarà compte a vostès el senyor Carner.

Un periodista ha preguntat si s'introduïen moltes esmenes en el projecte de reforma agrària.

—Algunes — ha contestat el senyor Domingo.

Donada la seva transcendència, era natural que s'acusessin discrepàncies, però després d'analitzar l'afer acuradament s'ha arribat a un acord de visió de conjunt respecte a l'esmentada base setena, el qual consisteix a determinar quan han de considerar-se expropiables les finques a què afecti la reforma.

Dimecres tornaran a reunir-se els ministres, amb el propòsit de deixar enllestit el projecte. Encara seguirà el seu estudi en un altre Consell, en el qual tornaran a revisar les bases generals i tota la reforma per a la correcció d'estil per tal de tenir el projecte enllestit i presentar-lo a les Corts.

Els ministres no han estat més esplícits en llurs manifestacions i han estat unànimes a afirmar que no s'ha tractat en aquest Consell ni de l'escrit presentat pel Nunci ni de l'aixecament de suspensió de periòdics, temes que seran envestits en el Consell d'avui.

Ha afegit que aquestes reformes no es refereixen a la qüestió social sinó al nombre d'assentaments.

—¿Hi ha algunes reduccions en els 75 mil que anaven a fer-se?

—No hi ha reduccions ni augments. El que es fa és deixar a criteri de la Junta de reforma agrària el nombre d'assentats tenint en compte les condicions de cada terreny.

El ministre de Finances ha dit que s'havia aprovat un decret autoritzant-lo per a llegir a les Corts un projecte de llei relatiu a rendes, propietats i drets reals.

Els altres ministres no han fet manifestacions d'interès i el cap del Govern, contestant una pregunta que li ha fet un dels informadors sobre la suspensió de "El Debate", ha dit que no s'havia tractat d'aquest assumpte i que era possible que es tractés en el Consell de demà, si bé no ho podia assegurar.

UNA AMPLIACIO DEL CONSELL

Madrid, 2. — El Consell de ministres es dividí en dues parts.

En una d'elles es tractaren diverses qüestions d'Hisenda, aprovant els decrets de què donà compte el senyor Carner als periodistes a la sortida.

El senyor Carner llegí el projecte de llei de reforma tributària que, sense establir nous impostos, comprèn càrregues a alguns dels tributs avui existents, quedant per a un segon projecte, que ja ha elaborat el senyor Carner, el relatiu a impostos nous, o recàrrecs o imposicions dels actuals, no inclosos en el projecte aprovat ahir a la nit, que no és esgotador dels recursos tributaris que poden establir-se.

Alguns ministres demanaren dades al senyor Carner, les quals els permetran constatar la importància de l'anunciat projecte.

La segona part del Consell es dedicà tota ella a l'examen de la reforma agrària, la gestió de la qual era més que suficient per a esgotar les quatre hores que estigueren reunits els ministres.

Hom arribà a redactar definitivament fins a la base vuitena, la major part de la deliberació, però, recaigué gairebé exclusivament en l'examen de la setena base, que constituïx el nus de la reforma.

Donada la seva transcendència, era natural que hi haguessin discrepàncies, però després d'analitzar l'assumpte minuciosament s'arribà a fixar un acord de visió de conjunt respecte a l'esmentada base setena, que consisteix en determinar quan han de considerar-se expropiables les finques a les quals afecti la reforma.

Demà tornaran a reunir-se els ministres, amb el propòsit de deixar enllestit el projecte. Encara seguirà l'estudi del mateix en un següent Consell, en el qual tornaran a revisar les bases generals i tota la reforma per a l'esmena d'estil amb el fi de tenir el projecte acabat i lliurar-lo a les Corts.

Els ministres no foren més esplicits en llurs manifestacions i estigueren tots d'acord en afirmar que no es tractà en aquest Consell ni de l'escrit pre-crist.

El viatge de Teresa Daniel a París

París, 2. — Ahir matí, a les set en punt a les andanes del Quai d'Orsai ha aparegut la silueta de la senyoreta Teresa Daniel, la qual anava acompanyada dels seus pares, que venien carregades amb els magnífics rams de flors, obsequis dels habitants de tots els pobles de Catalunya, per on ha passat el tren de França que va prendre ahir a la tarda.

Ha referit amb entusiasme les atencions que ha estat objecte per tot arreu.

El nostre viatge, va dir, ha estat un veritable viatge triomfal.

A Portbou, en arribar es van interrompre les sessions de cinema i vàrem ésser obsequiats amb un veritable àpat.

A Gerbere i Perpinyà, fórem objecte també de moltes atencions.

El programa fixa que després del ball dels "Llitets blancs", que es celebrarà avui dimarts, sortiran totes les noies cap a Nicça, el mateix dimecres al matí.

Els grans autocars arribaran a la Costa Blava i allí tindran vuit dies per a descansar i esperar entre festes i excursions que acaben el divendres, dia 12 de febrer, en què tindrà lloc l'elecció de miss Europa, que es farà al Gran Hotel de Nicça.

El senyor Zulueta obsequia amb un tè la delegació feminista de la pau

Ginebra, 2. — El ministre d'Estat espanyol, senyor Zulueta, amb objecte de correspondre a la visita que li féu dies passats una delegació d'Organitzacions feministes, per a donar-li les gràcies per les seves gestions i interès demostrat, a favor d'una col.laboració més estreta de les dones en l'obra de la Societat de Nacions, ha ofert avui un tè a l'Hotel Carlton, a honor d'aquelles Organitzacions, al qual han assistit representants de diverses entitats feministes, algunes de les quals compten amb milions d'afiliades.

Hi varen concórrer també el ministre de Marina, senyor Giral i la delegació espanyola en ple.

Aquesta reunió ha donat lloc a un ampli canvi d'impressions entre les dames convidades i els ministres d'Estat, Marina i els demés delegats espanyols, per a tractar de la línia de conducta i procediments de més eficàcia que convingui seguir, a fi de què puguí ésser realitzada una estreta i completa collaboració de la dona i de les entitats feministes que representen en l'obra de la Societat de Nacions, especialment en el que fa referència al problema jurídic de la dona en el món i al manteniment de la pau universal.

Unes declaracions del senyor Carner

Resposta a unes manifestacions de l'ex-ministre Sr. Wais

"Heraldo" publica unes manifestacions molt interessants del senyor Jaume Carner, en les quals el ministre d'Hisenda contesta una nota publicada per l'ex-ministre senyor Wais.

Diu el senyor Carner:

Jo insisteixo en què si el pressupost de 1931 llança un déficit menor de 200 milions de pessetes, i els crèdits que ha calgut ampliar i concedir a l'empar de l'autorització del pressupost eren per valor de 204 milions, és evident que d'haver estat xifrades aquestes en el pressupost de despeses i d'haver estat a la nivellació amb els ingressos aquest déficit no hauria existit qualsevol que haguessin estat les despeses extraordinàries a què la República ha hagut de fer front.

—Les autoritzacions eren menors del pressupostat?

Reconec de molt bon grat que les autoritzacions contingudes en el pressupost de 1931 eren menors que les que contenia el de l'exercici anterior i això justifica el que el senyor Wais en formular el seu pressupost estimés que el sistema d'autoritzacions era excessiu, però li faltà la decissió per suprimir-les en absolut.

La prova està en el que s'ha fet ara, en què en la mateixa pròrroga del pressupost no s'acut per a res a l'ampliació i a les autoritzacions, sinó que s'han xifrat tots els crèdits per les quantitats consignades per a l'exercici anterior i en alguns casos per quantitats quelcom superiors.

—I dels crèdits extraordinaris?

—No tinc a la vista les dades referents als crèdits extraordinaris atorgats l'any 1931, però l'argument que la concessió de crèdits extraordinaris no ha d'existir, es troba en quant dic en la nota explicativa del balanç d'ingressos i pagaments.

Jo deia que la República ha hagut de fer front a atencions extraordinàries, i que malgrat això les despeses de 1931 s'han contingut dintre dels límits dels ingressos excepte en aquesta xifra de cent noranta-vuit pessetes inferior a la de despeses ja consignada en l'estat de pressupostos.

No sé encara res dels crèdits extraordinaris emesos perquè no es tractà de donar a conèixer la liquidació d'un pressupost que s'està practicant, sinó una anticipació del resum d'ingressos i pagaments.

Quan la liquidació s'hagi acabat llavors serà l'ocasió d'entrar amb el major detall, i es podrà determinar la quantia d'aquests crèdits extraordinaris que han estat precisos per a fer front a despeses i atencions creades per la República, i quins els que es destinaren per a completar crèdits que no estigueren degudament dotats en el pressupost de l'any 1931.

—I els crèdits sollicitats per la República?

—Si la República ha hagut de sollicitar crèdits per valor de cent-vuitanta o cent-noranta milions de pessetes, i, malgrat d'això, el déficit que acusa la liquidació no arriba a abastar el límit que en aquest hi havia assignat per casos extraordinaris, és indubtable que la raó es troba en les economies introduïdes en els diferents serveis que han portat parcialment a un notable equilibri.

—Es parla en la nota — diu el periodista—, de la baixa de la recaptació.

—Res no he dit en relació amb el pressupost d'ingressos formulat pel senyor Wais — afegeix el ministre—; en general s'ajustava bastant a la recaptació obtinguda en anys anteriors.

Si bé no he pecat en cap moment d'excessiva previsió en els ingressos, la causa de la baixa de la recaptació es troba en les circumstàncies polítiques anormals per les quals ha passat el país, com són les que porta un canvi de règim.

Sobre això l'únic que he dit i sostinc és que la baixa en la recaptació s'havia iniciat ja abans de la República, i que s'intensificà la disminució dels ingressos en els tres primers mesos de 1931.

Finalment, com ho resumeixen respecte a les manifestacions que ha formulat el senyor Wais, jo només diré que la República vingué en 14 d'abril i aquest pressupost que la nota diu que anava a presentar en 14 d'abril, no solament no es presentà, sinó que no s'havia formulat.

Per la resta el propi senyor Wais diu que calia anar a una severa revisió i a la unificació de serveis, i incorporar al pressupost de l'Estat els d'òrgans autònoms així com el que calia reforçar els ingressos com únic camí per aconseguir sanejar la nostra Hisenda.

A Aranjuez

L'EMPLAÇAMENT D'UNA ESTATUA DE RUSIÑOL

Aranjuez, 2. — Ahir recorregué els xecar l'estàtua a Rusiñol per tal de jardins la comissió encarregada d'aidesignar el lloc on ha de col·locar-se. Acordà que fos en l'anomenada Plaça de Rusiñol, situada a l'entrada del poble, en el jardí de " La Isla".

També ahir visità la població el sots-secretari de Governació, senyor Espla. El president del grup d'Acció Republicana, junt amb altres persones, exposà al sots-secretari l'estat d'abandonament en què es troben els jardins, degut a que continuen en l'administració tots els empleats monàrquics.

* * *

L'expulsió del senyor Galarza

EL QUE DIU EL MINISTRE DE JUSTICIA

Madrid, 2. — El ministre de Justícia, en rebre els periodistes, un informador li preguntà:

—I de la notícia publicada a la "Hoja Oficial" sobre l'expulsió del senyor Galarza del partit radical-socialista?

—Això és una mesura — ha dit el ministre — de l'agrupació de Madrid. Solament els puc dir, per no estar massa [illegible] de l'afer, que sembla que l'agrupació havia demanat al senyor Galarza que comparegués davant el comitè per tal de donar compte de la seva gestió enfront la Direcció General de Seguretat; però, pel que es veu, el senyor Galarza entengué que això no era de l'agrupació de Madrid, sinó del Congrés Nacional, puix que l'agrupació, al seu judici, solament entén de casos locals i, essent així, el senyor Galarza segueix formant part de l'integrant dels radicals-socialistes, fins que el Congrés Nacional, que es celebrarà el dia 20, a Múrcia, resoldrà d'una manera definitiva aquest afer.

Demà es reunirà el Comitè executiu i segurament s'ocuparà d'aquesta qüestió.

Un repòrter preguntà al ministre si es tractaria alguna cosa relacionada amb els fòrums.

—Res d'això tinc pendent—ha dit—i crec que tot va inclòs a la reforma agrària.

Finalment un altre informador li preguntà si s'havien donat les ordres per a la incautació dels edificis de la Companyia de Jesús, de Madrid, ja que els membres de la dita Companyia no sabien a qui n'havien de fer el lliurament.

El senyor Albornoz manifestà que això era un assumpte que pertocava al Patronat que ha estat nomenat per a l'execució del decret i del qual formen part membres de cinc Ministeris.

* * *

EL FERROCARRIL DE VALDEPEÑAS A PUERTOLLANO SUSPEN EL TRAFEC

Puertollano, 2. — Ha quedat sense efecte l'atur del tràfec del ferrocarril de via estreta de Valdepeñas a Puertollano, la suspensió del qual havia anunciat per a avui la Companyia. L'Estat s'encarregarà de l'explotació d'aquest ferrocarril, per a la qual cosa ha arribat ja una comissió de la tercera divisió de Ferrocarrils per a formalitzar el corresponent inventari del material que tenia la dita empresa.

Sembla que l'Estat té el propòsit de realitzar l'explotació amb caràcter d'assaigs per a la possible nacionalització dels ferrocarrils.

La notícia ha estat confirmada ja oficialment i ha causat extraordinària alegria a la comarca.

* * *

UN NEN MORT I QUATRE DE FERITS PER UNA BOMBA

València, 2. — A Burjasot, el vei Antoni Oultra va anar a fer unes reparacions a una casa del carrer de Llivia, on va trobar dos nens, un dels quals, nomenat Enric Muñoz, va colpejar una bomba en forma de pinya que va trobar al corral. La bomba féu explossió i destroçà Antoni Muñoz Valero, que també era allí.

El nen Enric quedà gravíssim i l'electricista també.

Hom creu que la bomba fou deixada allí per elements extremistes perseguits per la policia.

El sots-secretari de Governació ha facilitat la notícia que anteriorment hem comunicat sobre el fet esdevingut a Burjasot, amb la sola diferència que havia resultat un nen mort i quatre amb ferides greus.

* * *

CONTINUA LA VAGA GENERAL A VILLAGARCIA

Villagarcia, 2. — Continua la vaga general.

La guàrdia d'assalt i la guàrdia civil eviten les coaccions.

Els obrers afiliats a la Unió General de Treballadors treballen protegits.

A Villargarcía de Arosa els obrers s'han declarat en vaga per solidaritat amb els d'aquesta població.

LLEGIU L'OPINIO

L'ESTATUT BASC

Les bascongades i Navarra és pronuncien per un Estatut únic

Bilbao, 2. — Per notícies rebudes aquí, se sap que els alcaldes de tot el País Basc, reunits ahir en assemblea a Bilbao, Pamplona, Vitòria i Sant Sebastià per tal d'examinar si procedia presentar al Govern Estatuts particulars o un sol Estatut, es pronunciaren per l'Estatut Basc únic per a les quatre provincies basques mancomunades, o sia: Alava, Guipúscoa, Navarra i Biscaia.

* * *

Bilbao, 2. — Durant ahir regnà extraordinària animació en tots els centres polítics per la celebració de l'assemblea d'alcaldes.

A Biscaia, tal com ja s'esperava, els alcaldes es pronunciaren, unànimement, per l'Estatut basc únic, i s'han ajuntat per a això tots els partits polítics, des dels tradicionalistes als socialistes.

En rebre's aquesta notícia a la Joventut Basca del carrer de Bideabarrieta, es desbordà l'entusiasme i es cantaren visques a Euzkadi.

Alguns dirigents de la societat feren ús de la paraula.

Poc després es reberen notícies donant compte dels resultats obtinguts a les altres assemblees d'alcaldes.

De Guipúscoa comunicaren que l'assemblea s'havia pronunciat unànimement a favor de l'Estatut únic, votant-lo com a Biscaia, els alcaldes de tots els partits.

De Vitòria comunicaren el mateix resultat.

Les notícies de Navarra eren esperades amb gran ansietat, per ésser insegura l'actitud dels tradicionalistes. A mitja tarda fou llegit un telegrama comunicant que els alcaldes navarresos també s'havien pronunciat per l'Estatut únic, per aplastant majoria.

L'assemblea de Pamplona havia d'examinar una proposició demanant un Estatut especial per a Navarra, però fou rebutjat per una gran majoria.

La històrica jornada transcorregué arreu del país basc sense el més petit incident i les votacions s'efectuaren enmig de gran entusiasme.

Amb motiu de l'èxit obtingut, els "batzokis" de tots els pobles endomassaren llurs balcons i col.locaren la bandera basca, i es pronunciaren nombrosos discursos.

La Conferència de Ginebra

Es des dels temps bíblics que la Humanitat malda per la Pau

L'actual Conferència del Desarmament, que presidida per M. Boncour, s'està celebrant a la ciutat de Calvi i de Jean-Jacques, evoca a la nostra consideració els esforços desesperats que des dels primers albors de la societat humana ve fent aquesta per tal d'alliberar-se de l'espantós pesombre de la guerra.

Quan Wilson va exposar la seva idea d'una Societat de Nacions, al Senat de Wàshington, el 22 de gener de l'any 1917 — fa quinze anys justos — fou titllat de boig i visionari. Tanmateix la idea no era nova. Es vella com el món.

La teoria nitzcheana de l'eliminació del feble pel fort, recolzada en Montaigne, que estima civilitzadora l'acció guerrera, féu semblar Wilson un ideòleg que no tocava de peus a terra. Hi hagué, però, pensadors que, partint de l'afirmació que l'home no és dolent en essència, sinó que li torna el medi ambient, acceptaren la possibilitat de què la raó acabi per dominar l'instint i la intel.ligència sigui prou poderosa per a frenar la força bruta i orientar-la pels viaranys de la pau i la producció, excloent les salvatges follies guerreres.

La història del món, repetim, és plena de lloables temptatives en aquest sentit. Els homes que avui tracten d'incorporar els manament de la Llei humana, el "no mataràs" de la Llei divina — precepte tan sovint oblidat i escarnit pels mateixos que el propaguen — convindria no perdessin de vista els avatars que han sofert en el transcurs de les centúries el bell somni de la pau universal.

Deia d'Alembert — i deia molt bé — que tota iniciativa que tendeixi a la consecució de la felicitat pública, serà un conte de fades si hom es creu tractar amb arcàngels i s'oblida de prendre en consideració les flaqueses i les passions dels homes. El mite bíblic de la Torre de Babel, és el símbol més antic que coneixem de la incompatibilitat de les races, dels llenguatges i dels pobles.

La dispersió dels constructors de la famosa torre, assenyala el primer fracàs — per bé que al.legòric — de la federació o comunitat de tribus de diversa procedència i psicologia. Sortint-nos de l'esfera mútua i entrant de ple a la realitat, trobem que sota Confuci — el qual era un home de carn i ossos, no un deu com eren molta gent — els xinesos practicaren un començament d'arbitratge.

La Xina d'aleshores era molt més fragmentada, encara que no ho és avui. S'hi registraven una multitud de petits o grans estats els quals formaven una efectiva Societat de Nacions.

Txé-u-Wel, historiador xinfis, assegura que les sentències abitrals eren mantingudes per tots els exèrcits associats, els quals marxaven alhora a castigar el contraventor. L'assemblea d'Estats es va reunir moltes vegades, unes per a legislar i altres per administrar justícia. I això s'esqueia uns quants segles abans de néixer Jesucrist.

La mitologia grega — molt més elegant i artista que la cristiana, o l'escandinava — ens parla de l'heroi Amphictió, fill de l'Amphictyonia hel.lènica, filla d'aquell Deucalió que va repoblar la terra postdiluviana, llançant pedres darrera seu que es tornaven homes, contràriament al que succeeix avui, que molts homes es tornen de pedra. Aquesta Amphictyonia va ésser testimoni de les primitives guerres de l'antiga Hèllade. Formaven aquesta dotze pobles, que enviaven diputats al gran Consell que dos cop a l'any es reunia a les Termòpiles, a l'empar del temple de Demeter, deesa de la Pau i de les prometences, o bé a Delfos, prop del trípode Pythic, sota l'advocació d'Apol. Les prometences que feien els delegats dels pobles hel.lènics eren — segons Esquines — no destruir cap ciutat germana, no desviar ni interceptar les algües de beure, ni en temps de pau ni en temps de guerra i en el cas que un poble associat manqués als seus deures, marxar tots contra ell i destruir-li les ciutats.

La Societat de les Nacions gregues podia mobilitzar exèrcits, nomenar llurs caps, i castigar, duent-los al tribunal amphityonic, tot culpable de mancament al deure. L'execució, però, de les sentències d'aquest tribunal, topava, però, amb entrebancs invencibles que reduïen molt sovint els càstics a invocar les ires dels déus damunt els culpables.

Ja el poble d'Israel s'havia cregut de bona fe predestinat a dominar el món. El macedònic Alexandre, s'hi va afinar força i Roma, a la fi, ho aconseguí de fet. De la Mesopotàmia a Càdiz i de Bretanya a Numídia, un sol govern va dirigir el món. Aquesta absorció, rebuda amb protestes iracundes i vessament de sang, durant molts segles, acabà per ésser acceptada i el món sencer, las de lluitar, assaboří les delícies de la pau romana. Fou — diuen — una de les èpoques més felices de la humanitat. Etaua benestant, molt deplorada pels caiguts, ran de la devastació dels Bàrbars.

Carlemany, tractà a sang i a foc, de crear el sacre romà Imperi, el qual, com és sabut, no aconseguí plasmar. Va semblar que la llibertat grega, i el dret romà, eren perduts definitivament per l'home. En aquells temps fou l'església la que reaccionà contra la disgregació hòstil de la família humana i els Papes posaren als seus Bàbars l'emblema de la Universalitat. D'antuvi, el poder temporal va exercir una missió merament espiritual. Més tard, es féu combativa i varen haver-hi bisbes i cardenals que pactaren amb els senyors feudals una mena de conveni per imposar la pau a coltellades. Va acabar per transmetre la seva funció pacificadora a la justícia secular i a la incipient reialesa. Hom tractà diverses vegades d'implantar una autoritat que fos acatada per Europa entera.

A la mort d'Enric IV de França, Sully va redactar un projecte de reconstrucció europea. Prenent per base la necessitat d'un equilibri perfecte, va proposar que les nacions excessivament extenses cedissin una part del llur territori a les de perímetre reduït els quals s'augmentarien o confederarien fins establir el contrapès necessari. El pla comprenia sis monarquies hereditàries: França, Espanya, Anglaterra, Suècia, Dinamarca i Lombardia. Sis més electives: Roma, Venècia, Alemanya, Polònia, Hongria i Bohèmia. Tres repúbliques federals: Helvècia, Bèlgica i Itàlia. El bàrbar moscovita i el turc infidel, quedaven fora de la combinació estatal de Sully. S'admetien tres religions: catòlica, luterana i calvinista i un enemic comú: el turc.

L'abat Saint-Pierre establí, l'any 1717, una nova proposta de pau perpètua, basada en una alliança de tots els sobirans, garantitzada per un Consell d'ambaixadors, encarregat d'aplicar l'arbitratge en tot litigi fronterer i les sancions a que es fessin creditors els discols. Voltaire va dir-ne "la pau impracticable de Saint-Pierre". Tanmateix molta gent seriosa va donar-hi beligerància. Rousseau glossà més endavant les doctrines pacifistes de l'abat i va declarar que serien perfectament assequibles si els homes fossin un xic més assenyats.

La Revolució Francesa va proclamar que "la pau és el primer dels benifets" i que cap poble lliure no ataca un altre poble. L'any 1790, l'Assemblea Constituent donà audiència a trenta sis estrangers, els quals, dient-se "ambaixadors del gènere humà", palesaren una entusiasta adhesió al nou estat de coses.

No cal parlar de la temptativa napoleònica de dominació universal. Consolidar un centre únic, transformant tots els altres en ramificacions d'una mateixa família, no deixava d'ésser un pas més vers la pau del món, pau imposada però efectiva. A més, tots els utopistes i filòsofs sortits de l'Enciclopèdia, proclamaren llur desig de pacificar el planeta. Tot això, damunt del paper, ha fet sempre molt bonic, però a la pràctica...

Per tractar-se de fets mes recents no ens ocuparem de les diverses campanyes pacifistes de l'època moderna, des de les exaltacions evangèliques de Tolstoi a les propagandes d'Henry Ager. Sols farem constar, a títol de curiositat, que el text de la famosa mònita secreta, que hom atribueix als jesuïtes, figura com a suprema aspiració de la secta, la instauració de l'Edat d'Or i la Pau damunt la terra. Si totes les advocacions que han estat fetes en pro de la pau, fossin tan sinceres com aquesta, caldria que ens desenganyessim d'un cop i ens dediquéssim a estudiar fórmules defensives i ofensives.

Fem vots perquè l'actual reunió, Ginebra, tingui, quan menys, l'eficàcia suficient per acostar-nos una mica tal tan somniat coloni de la Pau. Però l'aldarull estrepitós que ens arriba de l'Extrem Orient, ho fa molt difícil.

EL MOVIMENT HITLERIA

Hitler prossegueix les seves negociacions amb els magnats de la Ruhr

Berlín, 2. — *El "Dormunder General Anzeiger", anuncià que Hitler continua a la Ruhr on prossegueix les negociacions amb els representants de la indústria pesanta rhenowestphaliana.*

Air celebrà una llarga conferència amb diferents industrials de Bochum.

El "Volkische Beobachter" creu saber que dels cercles diplomàtics americans, hauran fet comprendre al canceller Brünning que els Estats Units han perdut tota la confiança amb ell, però que veiem en els representants dels nacionals-socialistes, el futur Govern amb el qual podran discutir-se les reparacions i els altres problemes internacionals.

Segons el mateix diari el senyor Sackett, ambaixador dels Estats Units a Berlín, "ha procurat en el canceller Brünning, el mitjà de fer convocar la conferència de reparacions, però el canceller ho ha espatllat tot, amb la seva tàctica equivocada, i ha fet un mal servei a la tesi de la supressió de les reparacions".

En els cercles governamentals, no donen gaire importància a aquesta notícia, car la creuen tan sols com una continuació dels atacs, als quals es lliura diàriament contra el Dr. Brünning, l'esmentat periòdic.

Desapareixerà definitivament el Catalunya?

La directiva dimissionària es disposa a dissoldre el club si no surt a l'assemblea de demà, elegida, una junta solvent

El resultat econòmic del partit jugat el diumenge a Les Corts no fou molt satisfactori. Els preus populars posats al taquillatge i el contingent escàs de públic que va acudir al terreny del Barcelona, a desgrat del dia primaveral, es traduïren en un escàs ingrés que a despit d'ésser major que els taquillatges que s'aconseguiren al camp del Guinardó, sols va servir per a fer menys greus les pèrdues que a cada encontre es produeixen econòmicament pel Catalunya.

El resultat esportiu va ésser excellent per l'actuació de l'equip, però cal reconèixer que avui els clubs professionals de primer rengle i àdhuc de segon, han de comptar amb quelcom més que amb l'èxit esportiu per a nivellar els pressupostos.

A l'assemblea convocada per a demà a la nit, per tal de donar compte de les gestions portades a cap per tal de trobar una solució econòmica i de la intervenció federativa en l'organització dels encontres a jugar a Barcelona, el president del Catalunya, senyor Jorba, exposarà clarament l'únic camí possible per a mantenir ferm el Catalunya.

Manquen onze senyors per a constituir una directiva sòlida. Onze elements que aportin certes quantitats per a reunir un fons de reserva que pugui portar endavant el carro de club, que camina pel pedregal.

Sols manca que es decideixin cinc elements. Aquests cinc elements són els que tenen la paraula. Són senyors que han aportat ja el seu concurs a club en altres ocasions, acreedors ja del Catalunya per mèrits propis. Si aquests senyors, davant l'amenaça d'una desaparició reaccionen per tal de salvar el que constitueix el propi interès, el Catalunya anirà endavant, però si aquests elements no responen, la fi del Catalunya és un fet.

Serà dissolt definitivament.

Veurem, doncs, què en surt de la reunió de demà. Que vetlli pel Catalunya la sort que fins ara s'ha mostrat amb ell tan esquerpa.

EL PAIS DELS GRATACELS

Max Schmeling fa una arribada triomfal a Nova York

El campió del món és optimista

Nova York. — Max Smeling, campió del món, es troba una vegada més a Nova York. Arribà acompanyat del seu entrenador, de nou paquets de gran tamany, de diverses maletes, d'equips de "golf", de maletins de mà i d'un gos de raça "dachshund".

El boxador alemany mai lluí més que ara. Pesa 192 lliures, o sigui tres lliures més del seu pes normal, després d'una temporada d'activa preparació. Declara, somrient i optimista, que està llest per a veure's amb qualsevol. No s'interessa particularment en qui ha d'ésser el seu adversari. L'important es disposar les coses de manera que pugui augmentar tot el que sigui possible els seus cabals al Banc. I no hi ha dubte que aquests desigs per assabentar-se si Dempsey pensa, en realitat tornar al quadrilàter, per estar segur que el "Manassa mauler" li oferiria millors oportunitats que qualsevol altre per a treure tot el benefici possible en cas d'acarar-se amb ell.

Schmeling nega que s'hagi casat en secret, com es va dir rescentment, o que tingui el propòsit de casar-se en un futur proper. Declara que la bella jove germana, al nom de la qual s'associà el seu, és una amiga "i una noia, per cert, ben simpàtica; pero no hi ha res que signifiqui casament".

Diverses persones distingides en el món pugilístic acudiren a rebre Scheling al port, entre els quals s'hi trobava el seu manager, Joe Jacobs, i James J. Johnston, director del Madison Square Garden. Hi havia també molts crítics esportius.

El primer viatge dels cinc que Schmeling ha fet fins la data amb direcció a Nova York, fou l'any 1928. Aleshores tingué que passar set mesos abans que se li donés permis per a bozar. A la fi lluità amb Joe Monte, Més tard s'acarà amb Corki, Risko, Paulino, Sharkey i Stribling.

La semblança de Schmeling a Jack Dempsey és més pronunciat que mai. Sembla que les seves espatlles s'han desenrotllat més, donant-li la sensació d'una potència extraordinària. La seva cara és també un xic més plena, el que li dóna la galta rodona, que es caracteritza de Dempsey. Diu que ha passat moltes hores fora de casa, mentre estigué al seu poble on va néixer, lliurant-se amb freqüència a la caça. Max viu a unes quaranta milles de Berlín, i la seva casa està equipada amb una aparell de gimnàstica complet. Quan vol caçar ho fa en un tancat de 10.000 àcres, que lloga especialment per a això. Es un bosc ple de diferentes peces de caça major.

A Schmeling l'entusiasma aquest esport. Em digué que després de la guerra tractà d'aconseguir una collocació en un bosc, però que els oficials de l'Exèrcit licenciats tenien llocs de preferència. Li agrada molt parlar d'escopetes i mètodes de caça, i diu que confia que podrà lliurar-se per algun temps a aquest esport als grans boscos del Canadà i Wyoming, on, segons l'informaren hi han cèrvols i ossos.

Dempsey és un altre pugilista enamorat de la caça, i el seu temperament es sempre infantil i enjogassat, per la qual cosa gaudeix en gran manera dels xistos que se li compten. Schmeling posseeix les mateixes característiques. Té un petit dispositiu, que colloca al palmell de la mà i produeix un gran soroll quan estreny la mà amb qualsevol. Féu la prova amb Joe Jacobs, qui havia pujat amb nosaltres a bord. Schmeling reia amb l'espontaneitat d'un nen quan veia que les seves jugades produïen efecte; els que es trobaven amb ell no tenien més remei que riure també. Després es posà a experimentar amb els repertoris que coneixia ja d'antic, a mesura que anaven arribant. El campió es capta immediatament l'apreci de les persones que el tracten.

Maximilià Otto Siegfried Schmeling, per a cridar-lo amb el seu nom complet, ha romangut a Nova York només uns dies. Després de menys d'una setmana, dedicada a assumptes de tràmit, visitar les "autoritats" del ring, veure's amb els periodistes, etc., sortí cap a Paterson, Nova Jersey, on donà començ a una viatge d'exibició, que el portarà a Nova Haven, Boston, North Adams i Newark. El dia 15 d'aquest mes de gener sortí cap a la Florida, on començarà l'entrenament per al combat amb Mickey Walker. El seu camp d'entrenament és establert a Palm Beach.

ATLETISME

La cursa de diumenge a Can Ràbia

ANGEL MUR, GUANYA EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE "CROSS-COUNTRY"

El Espanyol va assolir un èxit complet

L'Espanyol va tenir gran cura en l'organització del Campionat de Catalunya que ahir va disputar-se per setzena vegada. I a l'èxit assolit en aquest aspecte, hi hem d'afegir el triomf sorollós assolit en la cursa, tant en la classificació individual com en la d'equips. Triomf magnífic, ja que demostra que el club de Casa Ràbia no sols ha procurat portar a cap una bona organització, sinó que s'ha preocupat així mateix del triomf dels seus homes, als quals el veterà Manuel Cutié ha sabut preparar amb gran d'encert, sobre el recorregut de la cursa.

El triomf, el magnífic triomf d'Angel Mur, ha agafat a tothom de sorpresa. Tots els pronòstics estaven decantats del costat de Palau, campió de Barcelona d'enguany, Bellmunt, campió de Catalunya de l'any passat; Roca, Castelló... de tots aquests, menys d'Angel Mur, amb les possibilitats del qual ningú havia caigut. Mur, fins avui, havia estat campió d'Espanya d'"esteeple-chasse" i un bon corredor de "cross", però res més. L'any passat, va tenir una bona temporada en aquesta darrera especialitat, però mai va arribar a capdavanter. Enguany, Mur ha donat un gran salt endavant, i quan menys ho esperàvem, ha arribat a campió de Catalunya, d'una manera brillantíssima.

El recorregut escollit pels organitzadors era dur, i aquesta duresa va afavorir els corredors més resistents.

Miquel Palau, aquesta ocasió no li ha estat possible poder repetir el brillant triomf de fa quinze dies a Terrassa. Demostrà que encara la seva preparació no és prou completa, que si bé en terreny pla pot produir-se a plaer, en el "cross" la seva preparació encara no és acabada.

Ahir no va poder resistir l'empenta de Mur i Gracia, el vell corredor de l'Espanyol que ha palesat estar en franc progrés. Gracia va classificar-se malament en el Campionat de Barcelona, sens dubte perquè el recorregut era excessivament planer, però ahir va sorprendre a tothom.

Bellmunt, quan ja anava classificat a segon lloc, amb avantatge sobre la resta, llavors va despistar-se, va perdre la seva col.locació, i desanimat acabà la cursa sense interès.

El triomf de l'Espanyol en la classificació per clubs, ha estat magnífic. Davant conjunts com els del "Barcelona" i "Tagamanent", que es presentaren complets, i analitzant l'actuació dels equips en les darreres actuacions, tampoc era de creure que el triomf dels blanc-blaus pogués ésser tan complet. També en aquest punt la sorpresa fou general i justificada.

El "Tagamanent", sense rvial, guanyà la classificació de deu corredors.

En conjunt, ja hem dit que el XVI Campionat de Catalunya havia assolit un èxit.

LL. MELENDEZ.

* * *

CLASSIFICACIO

1 Angel Mur, senior, de l'Espanyol, en 40 m. 57 s. 2-5.
2 Antoni Gràcia, id. id.
3. Miquel Palau, id., del Barcelona.
4 Antoni Smandia, id., del Tagamanent.
5 Jaume Casas, id., del Gimnàstic.
6 Josep Santacana, id. del Tagamanent.
7 Ramon Bellmunt, id., del Barcelona.
8 Just Borràs, id., de l'Espanyol.
9 Julià López, id., del Tagamanent.
10 Mendizàbal Boloix, id., de l'Espanyol.
11 Josep Ballesteros, junior, del Gimnàstic.
12 Francesc Clemente, senior, independent.
13 Jordi Mesalles, id., del Barcelona.
14 Isaac Gonzàlez, id., del Espanyol.
15 Jaume Roca., id., del Barcelona.
16 Joan Font, id., del Tagamanent.
17 Josep Mongot, id. id.
18 Josep Rodríguez, junior, de l'Espanyol.
Fins a 47 classificats.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS DE CINC CORREDORS

1 C. D. Espanyol: 1 més 2 més 7 més 9 més 11 igual 30.
2. A. E. Tagamanent: 4 més 5 més 8 més 13 més 14 — igual 44.
3. F. C. Barcelona: 3 més 6 més 10 més 12 més 19 igual 50.
4 RAC Deportiu: 15 més 17 més 20 més 21 més 23 igual 96.
5 U. S. Colomenca: 16 més 18 més 22 més 24 més 25 igual 105.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS DE DEU CORREDORS

A. E. Tagamanent, 50.
Atletes inscrits, 76.
Atletes sortits, 61.

els esports

DE LA MUTUAL ESPORTIVA DE CATALUNYA

El que pensen alguns elements del Barcelona de tan lloable institució

Piera, Arocha, Ramon i Parera i els accidents lamentables que sovint produeix l'esport

La fundació d'una clínica esportiva amb material apte per a atendre tots els esportius amb necessitat de guariment, era quelcom essencialissim en el que hauria estat just pensar fa temps, en èpoques de màxim esplendor esportiu, tant com en la fundació de Federacions per tal de vetllar els interessos socials de les entitats creades per al conreu de l'esport.

Els homes que practiquen ja sigui com amateurs, ja com a professionals, els jocs esportius, veuran per fi resolt satisfactòriament aquest, diguem-ne mancament, comès amb ells per l'esport a Catalunya.

La Mutual Esportiva, mercès a la intervenció de la Federació Catalana de Futbol i especialment del Consell actual, és ja un fet. Les joventuts que de l'esport en fan un culte del muscle i de l'esperit, es veuran per fi ateses degudament en les hores d'amargor, quan, en la pràctica de l'esport esplai o de l'esport professió, el destí els faci heure'n el tast abatidor i cruel del traumatisme.

Arran de la Mutual vàrem tenir una conversa fa pocs dies amb elements futbolistics, elements professionals d'aquest esport que de fa molt de temps, i encara avui per avui, sequeix fent vibrar més profundament el poble aficionat a les lluites, i que creiem oportú fer-la pública per mitjà de LA HUMANITAT.

Piera, Arocha, Ramon i Parera foren els actors del diàleg tingut a l'acabament d'un encontre i en parlar per casualitat dels lesionats que sovint donen els encontres futbolístics de competicions oficials.

—Ara s'arranjarà aquest afer—diguérem—. La Mutual Esportiva de Catalunya solucionarà moltes deficiències de guariment.

Piera, el veterà, va prendre el fil de la nostra paraula parlant així:

—La Mutual Esportiva pot ésser un benefici no solament per a nosaltres, els jugadors, sinó també per a tots els clubs i entitats esportives.

—Indubtablement.

—Els jugadors de futbol, com tots els esportius, però potser més nosaltres perquè predomina encara el futbol com a primer esport a Catalunya, estem exposats a cada moment a ésser víctimes de lesions greus com les que amb esveradora freqüència hem vist en els nostres camps de joc. Ja és sabut, com el que sembla la cosa més senzilla del món i el joc més natural i que més plau a les multituds, pot produir fins la mort dels homes. Els casos d'Emili Gimeno i del jugador de rugby, Carles Vendrell, parlen ben clar. Ambdós accidents mortals potser no haurien arribat al desenllaç dolorós d'haver intervingut la ciència mèdica amb material especialitzat per aquesta mena de guariments.

—Ho creieu així?

—Es clar que els clubs tenen també els seus metges, però cal per a les lesions esportives un tractament especial. No és el mateix l'home que es trenca una cama i ha de continuar anant a l'oficina com sempre, que el jugador de futbol que sofreix la mateixa lesió i la cama té de quedar-li forta per a tornar a practicar el futbol que és la seva professió. Els tractaments llargs tampoc seran amb la Mutual un greuge econòmic per al club.

—Està clar—digué Parera, intervenint—. Es podrien guarir millor les nostres lesions i les de tots els esportius, car els mateixos perills poden produir-se en totes les manifestacions de l'esport. Hi ha molts homes com Bruguera, el que fou porter del Barcelona, que, després de trencar-se la cama, ja no fan res més de bo. Molts altres que, essent jugadors de clubs amateurs i trobant-se en els començos del futbol, sofreixen lesions semblants, i que, quan haurien estat amb el temps grans jugadors, queden ofegats en l'anònim per manca d'una intervenció mèdica que vetlli pels interessos del jugadors i per al bé esportiu.

—Però la Mutual hauria d'ésser quelcom més que clínica de jugadors. Hauria d'ésser també Mútua de socorsos econòmics per als cassos d'inutilitat i per a acudir en ajut dels elements que, havent donat tot el seu esforç per l'esport, es veiessin oblidats després i sense mitjans econòmics, car el temps en què un home és apte per a jugar passa de pressa.

Aquestes paraules les digué el canari Arocha amb l'aprovació dels seus companys.

—Si la Mutual Esportiva de Catalunya, que ja sembla un fet, acut en aquest sentit i arriba a ésser una clínica veritat per a fer breus els guariments que ara resulten inacabables, no hi ha dubte que Catalunya, esportivament, haurà donat un gran pas—féu Ramon, el voluntariós jugador blau-grana.

La conversa que resumim ací amb les paraules de Piera, Arocha, Ramon i Parera és força interessant. Amb ella es veu el parer dels homes als quals més directament afecta la creació de la institució lloable que acaba de crear la Federació Catalana de Futbol.

TERESA C. DE SERRALLONGA

ELS PERIODISTES I L'OFF-SIDE

"Donada la nostra situació en el camp, no ens és possible assegurar si fou "off-side" o no aquell tanto..."

Això ho haureu llegit mantes vegades; tantes, probablement, com s'ha produït un d'aquests gols que es discuteixen.

I la cosa no és tan banal com pugui semblar. Un conscient del seu deure no pot dir quasibé mai altra cosa quan arriba un incident d'aquest gènere.

I perquè els escriptors d'esport s'animin una miqueta, i no s'avergonyeixin massa a l'hora de col.locar una altra vegaad aquest disc, anem a reproduir quelcom de James H. Freeman.

James H. Freeman és escriptor esportiu en el "Daily Mail" i el "Daily Mail" tira prop de dos milions d'exemplars diaris en el país on es juga més al futbol i on s'hi juga millor.

Doncs bé, durant el partit Arsenal-Plymouth Argyle, que acaba de celebrar-se a Londres, l'Arsenal va guanyar per 4 a 2.

Però hi va haver un incident, i fou que el segon tanto de l'Arsenal fou precedit dels crits de part del públic. El públic havia cridat: "Off-side!". Però l'àrbitre no féu cas dels crits i, sense molestar-se a consultar tan sols el jutge de gol, va donar el tanto per bo.

Hi va haver un moment de silenci. Els jugadors del Plymouth Argyle varen adoptar una actitud espectant a el centre del terreny, reuint-se en un grup sense acudir a l'alineació reglamentària en aquests casos. A més, Alec James, el brillant interior esquerra de l'Arsenal, va decidir asseure's molt tranquil.lament a terra.

El curiós és que James H. Feeman, crític del partit, en el "Daily Mail" després de contar el que va succeir en aquest gol tan discutit, va dir:

"Jo no puc donar la meva opinió sobre aquest "aff-side". Un "off-side" és sempre una qüestió d'angles."

Es a dir, que un crític anglès té més semblança de la que es creu amb un crític espanyol.

De tot això es dedueix, poc més o menys, que si els cronistes no poden donar la seva opinió i el poble es divideix sempre en dos bàndols, l'únic que té valor és la decisió de l'àrbitre.

En mig de tot, l'àrbitre està sempre amatent a la possibilitat de l'"off-side", i els altres no hi estem. Per altra banda, l'"off-side" és un conill que salta d'imprevist, quan ni ens recordem tan sols que hi hagi conills al món.

Per què, una vegada almenys, no ha de tenir raó l'àrbitre?

D'AMERICA ESTANT

L'opinió dels crítics de boxa

Com un dels esports que tot el món practica amb més gust consisteix en perpre el temps, Mr. Wilbur Wood, crític de boxa del diari nord-americà "The Sund", tingué, fa anys, l'ocurrència d'iniciar una enquesta entre els setanta dels seus collegues l'autoritat dels quals, degut a la importància dels seus respectius periòdics en les diverses ciutats del país, pogués conceptuar-se a major altura. La labor d'aquests crítics — o el que siguin — consisteix a escollir els deu millors boxadors de cada categoria que, al seu judici, posseeixin més mèrits, basant-se en la labor portaca a cap per cada un d'ells en l'any que s'acaba.

L imparcialitat amb què aquests senyors actuen — uns quants dels quals foren els que digueren que Loughran havia guanyat Uzcudun, i es quedaren tan fresquets — salta a la vista amb sols dir que l'any passat collocaren en primer lloc, entre els integrants de la categoria dels forts, Young Stribling, el mateix que, uns mesos després, es moria de por davant l'alemany Schmeling i era batut ignominiosament per k. o. Aquest any no han tingut més remei que posar l'alemany al lloc d'honor; no per això, però, llurs seleccions en cada categoria són menys inversemblants i capricioses. Amb dir que Ignasi Ara, el formidable pes mig aragonès, no figura entre els deu homes seleccionats en la seva divisió queda dit tot!...

Nosaltres no concedim la més mínima importància a l'asumpte en qüestió, per la cual cosa no parlaríem d'ell si no fos perquè volem aprofitar l'oportunitat per a, una vegada més, desemmascarar la pretesa superioritat ianqui, que, sobretot a Hispano-amèrica, risiblement és presa seriosament. El que és escrit en anglès és acceptat com a fundamental per no pocs diables, que, per no tenir ànima d'esclaus, han de seguir rendint veneració a la bota que els hostiga. No solament Nord-Amèrica imposa als nostres països la labor tendenciosa de llurs agències de notícies, sinó que els periòdics d'Hispano-Amèrica apareixen plens de literatura fabricada a Nova York, i, sens dubte, destinada a corrompre el gust més corromput. Perquè si hi ha quelcom xavacà i mancat de tot alicient, és el periodisme que és practicat ací, destinat, en la seva gran majoria, a practicar el sensacionalisme i l'escàndol — com a mesura d'augmentar la circulació — i sense cap moderació i mesura.

Tornem, però, a ço nostre. Els setanta crítics esmentats han seleccionat com als deu millors boxadors de la divisió dels pesos mitgos els següents, en l'ordre que els anem a nomenar: Vince Dundee, Gorila Jones, Dave Shade, Harry Smith, Ben Jeby, Len Harvey, Marcel Thil, Young Terry, Frankie O'Brien i Frank Battaglia.

Doncs bé: Vince Dundee fou batut dues vegades per Len Harvey, encara que ambdues vegades els àrbitres li escamotejaren la decisió; Marcel Thil el guanyà a París, i Ara, sens dubte, el posaria fora de combat, tal vegada amb la mateixa facilitat amb què envià a dormir el seu germà Joe, quin Harvey demostrà que també el petit dels Dundee besa la lona quan es pit rudament. Gorila Jones perdé fa poc contra contrincants tan poc valuosos com Bucky Lawles y Jackye Brady. Shade sols obtingué un empat en el seu encontre amb Ben Jeby, el mateix adversari a qui Ara guanyà i estigué a punt de posar fora de combat, i fou batut pel mediocre Tiger Thomas. Harry Smith fou posat fora de combat per Johnny Hannah, molt conegut a casa seva. A Ben Jeby li donà Ara una palissa, de resultes de la qual hom assegura que hagué d'estar-se al llit, essent, encara, batut per Young Terry. A Young Terry li donà Ara una gran lliçó de boxa, colpint-lo cosa que ningú no havia fet. Quant a Frankie O'Brien i Frank Battaglia, innorem les raons que hagin tingut els senyors crítics per a incloure'ls a la llista; nosaltres confessem que, fins ara, no havíem tingut notícies d'ells. Pel que respecta a Ignasi Ara, per a nosaltres segueix imbatut i mereix el lloc d'honor de la relació.

La divisió dels forts ha estat classificada de la següent manera: Schmelling, Sharkey, Loughran, Ernie Schaaf, Mickey Walkr, Young Stribling, Primo Carnera, Tuffy Griffith, Stanley Poreda i Paulí Uzcudun. A Uzcudun, que l'any passat quedà fora de la classificació, li ha estat concedit aquesta vegada el desè lloc; però sols Schmelling, Sharkey i Schaaf apareixen en aquests moments, a la llum de llurs darreres actuacions, per damunt d'ell. A Loughran el guanyà el basc en tota al línia; Walker creiem que no fora contrincant prou bo per a Uzcudun; Stribling i Griffith han estat posats k. o., i Primo Carnera féu el ridícul davant Sharkey. Quant a Stanley Poreda, és un neòfit que encara no pot ésser parangonat als altres, i sols per simpatia o favor ha pogut ésser incloó entre la selecció amb més punts que Uzcudun.

Resumint: que hauríem quedat allí on èrem si Mr. Wood s'hagués estalviat el treball de consultar l'opinió dels seus ilustres collegues, els quals no passan d'ésser, a despit de llurs més o menys sòlides reputacions, una sobirana collecció de "maletes"...

A. A. R.

Nova York, gener.

De dia en dia

OLIMPISME

ELS JOCS D'HIVERN, A LAKE PLACID

Els representants noruegs als Jocs Olímpics d'Hivern, els quals tindran lloc a Lake Placid, han arribat ja a Nova York.

Són cinc: Pederson, Engrestanger, Ballangrud, Staksrud i Lindboz.

Els seus compatriotes residents al gran port americà, els oferiren una gran rebuda.

CICLISME

ELS SIS DIES DE FRANCFORT

Heus ací els equips que prendran part a la carrera dels Sis Dies ciclistes de Francfort:

Wambst-Broccardo, Piet Van Kempen-Braspenning, Charlier-Denoef, Negrini-Severgnini, Goebel-Dinale, Duelberg-Miethe, Rausch-Hurtgen, Kroll-Maidorn, Manthe - Schaefer, Zims-Schorn i Becht-Osterreich.

BOXA

UZCUDUN CONTRA SCHAFF I DESPRES CONTRA DEMPSEY

Nova York, 29. — Paulí Uzcudun boxarà el divendres de la setmana entrant contra Schaff.

El guanyador d'aquest combat boxarà, després, amb el guanyador del combat Levinsky-Beer, el qual figura al cartell d'una vetllada anunciada per a demà al Madison Square Garden.

* * *

Diu la premsa de París que circula un rumor persistent: Paulí Uzcudun lluitarà amb Dempsey, a Miami, a finals del proper febrer.

Aquests rumors, però, són freqüents, i després, de vegades, no passa res.

EL CAMPIONAT D'EUROPA DEL PES GALL ENTRE POPESCO I HAUT

Definitivament el matx Popesco-Eugeni Haut tindrà lloc a París el dia 8 del propvinent febrer. Al Palau dels Esports.

Popesco, campió d'Europa dels pesos galls, posarà el seu títol en joc.

SIBILLE - VAN KLEVEREN

El combat Sybille-Van Kleveren per al títol europeu dels pesos lleugers ha estat ajornat fins el 20 del propvinent febrer.

Per malaltia — la grip — de Van Kleveren.

ATLETISME

LADOUMEGUE, ES "AMATEUR" O PROFESSIONAL?

El propassat dilluns Ladoumegue fou "escoltat" a les oficines de la Federació Francesa d'Atletisme.

Es tractava de què Ladoumegue explicava esportivament el motiu d'una subvenció de cinc mil francs que li lliuraren per una exhibició a El Havre.

La Federació Francesa d'Atletisme no ha decidit encara res en concret.

Hom no sap encara, per tant, si Ladoumegue és en aquests moments professional o "amateur".

BOXA

LA VETLLADA DE DEMA AL NOU MON

Avui arribarà el negre Soya adversari de Segundo Bartos

Soya, l'únic boxador que ha lograt fer caure el nostre gran Gironès i que demà s'acararà amb Segundo Bartos arribarà avui a Barcelona procedent de París.

Soya acceptà aquest combat per creure que si sortia guanyador absolut lograria una revenja de' campió fatant Garcias Alsinas!

que en el seu encontre demostrà ésser un digne rival d'ell.

Si aquest combat havia despertat interès, molt més ho tindrà ara ja que Bartos també espera aquest combat amb les mateixes ilusions.

Boxa amateur

Una altra vetllada amateur es prepara per al dijous, al Nou Món. La proximitat dels campionats de Catalunya, sembla que fa reviure amb intensitat l'activitat de la boxa, al camp amateur, essent en la major part de clubs en els que cada *dia s'hi* pot veure renyides batalles que és llàstima que hom no vegi després ni en el mateix ring.

En el programa de la vetllada que es prepara per al dijous, vetllada en la qual en exhibició, hi prendran part el negre cubà Kid Tunero, el formidable noquejador i el campió de Catalunya, Hores, el futur adversari de Martínez d'Alfara, per al títol nacional, hi figuren set combats en els quals s'hi veuran representacions de vult clubs.

La base del programa, per cert bastant interessant, la constitueixen dos combats, a part de l'exhibició Tunero-Horas de fort relleu esportiu. En un d'ells, En Lozano, el campió de Catalunya i d'Espanya del pes mosca, serà acarat a En Sarto, del Barcelona, i en l'altre, el campió de Catalunya del pes ploma, Esteve, tindrà que aguantar una dura lluita amb Vilanova, un dels millors homes de la seva divisió.

MIRACLES GRECO-ROMANICS

A la secció esportiva de "La Vanguardia" hem vist publicat un solt que no hem pogut resistir la temptació de reproduir-lo, per l'encertat. Diu així:

"En París, en Budapest y en algunas ciudades de Italia, se están llevando a cabo, actualmente, los respectivos campeonatos locales de lucha greco-romana. Mientras tanto la Federación (?) de Lucha greco-romana local, se ha quedado en puramente griega o helenizante y se ha sumido en el más puro de los platonismos. Y nos dicen sobre este asunto que los atletas que hace poco todavía practicaban este deporte ya han olvidado que exista la tal lucha. Es decir que no hay ya más llaves nuevas que las que hacen los correrajeros. Parece que debiera existir un organismo, más o menos oficial, cuya misión debería ser la de propagar y sostener el plástico e histórico deporte.

Nuestro comunicante afirma también que la referida Federación (?) que por cierto fué creada en momentos de verdadera "oportunidad turística" (léase "olímpica"), a beneficio de cuatro aventajados greco-romanistas, vegeta hoy ensimismada y no se observa por parte alguna que luche para sobreponer-se a sí misma y no perecer de inanición. Parece ser que sus directivos no se interesan gran cosa para elevar el rango de la Federación y se han sentido prematuramente fatigados de tanto (!) "luchar" por la difusión de la lucha más clásica.

Apolillados los colchones, este deporte, que durante una larga época de fecundidad deportiva brilló por sus constantes actividades en Barcelona, perderá hasta su nombre, si es que aun se guarda, y de él quedará solo un recuerdo vago. Tan vago como la misma especuladora Federación.

Se ve que por lo que sucede, qeu para trabajar un poco en favor de un deporte es indispensable la perspectiva de un viaje, más o menos instructivo, como el que motivó la existencia de la Federación de lucha grego-romana que (dicen) existe desde 1924... quince días antes de la Olimpiada de París. Esperemos que "resucite" quince días antes de los próximos Juegos de Los Angeles."

El collega té tota la raó. La Federació Catalana i l'Espanyola de Lluita, són una entelequia, una solució habilidosa, perquè el senyor García Alsina pugui romandre dintre el Comitè Olímpic Espanyol... i pugui fer algunes viatges amb qualitat de delegat.

Al president de la Federació de Lluita, encara el recordem, passejant-se per l'esatdi d'Anvers a l'any 1920, amb capell de copa alta. Llavors, era delegat de la natació. I pensar que dintre del Comitè Olímpic, per dissort, hi ha

teatre i cinema

UNA NOCHE EN CINELANDIA

Com en anys anteriors, "Los Nietos del Zorro" han organitzat per a la nit del diumenge, 7 de febrer, el ball dels cineastes, grandiós festival carnavalesc, parlat, cantat, viscut i en colors...

El principal alicient d'aquesta festa és un concurs de disfresses inspirades en personatges de pel.lícules, que seran premiats per les principals marques cinematogràfiques.

La revista "Popular Film", patrocina el certamen i publicarà la fotografia dels premiats.

"EREN TRETZE"

Poques vegades hauran tingut ocasió els aimants de les pellícules detectivesques d'admirar un film tan interessant i misteriós com "Eren tretze".

Es tracta d'una pellícula interessantíssima, plena d'acció, moviment i misteri des del començament fins a l'acabament.

Tal com el seu títol indica, comença amb el fatídic número 13. L'acció es desenrotlla primer a Londres, on es comet el misteriós crim d'un milionari, quedant reduït el nombre, doncs, a 12. Es traslladà després a la Costa Blava, a França, Itàlia, Egipte, Xina i les belles illes de Hawai. En aquestes darreres es cometen dos crims més, per la qual cosa un famós detectiu xinès es decideix a prendre cartes en l'assumpte.

Encara que de bell antuvi sembla que es tracta d'una pellícula de detectius, en realitat, la seva trama és d'una delicadesa i interès inusitat. Les novelles de Earl Darr Biggers, autor de l'argument, s'han fet cèlebres arreu del món, i avui dia aquest escriptor és un dels novellistes més populars d'Amèrica.

En fer aquesta pellícula, basada Aix', doncs, "Eren tretze" és un film tal com l'imaginà un dels més grans escriptors de literatura detectivesca.

Aquesta pellícula és parlada en espanyol, i portada a la pantalla amb artistes espanyols. Els seus principals intèrprets són: Manuel Arbó, Joan Torena, Anna Maria Custodio, Blanca de Castejon, Josep Nieto i Carles Diaz de Mendoza.

L'ESTEL MES JOVE DEL CINEMA

Sabeu que Joan Bennett, nomenada l'"orquídea de la pantalla", és l'estrella més jove de la Meca cinematogràfica?

Joan Bennett nasqué el 27 de febrer de 1911 i, abans d'arribar al'edat de vint anys, havia treballat ja en diverses pel.lícules de gran categoria i amb actors tan renomenats com Edmund Lowe, Warner Baxter, Ronald Colman, John Barrymore i Joseph Schildkraut.

Ara torna a reaparèixer en la pantalla amb "Chantage", un emocionant i profund drama que ens demostra la lluita d'una dona per tal de poder salvar l'amor i la felicitat del seu espòs, la santedat de la seva llar i l'esdevenidor del seu fill del parany d'un xantagista que amenaça destroçar-ho tot, descobrint el secret del seu passat.

Joan Bennett interpreta el paper de l'amant mare i esposa amb una tasca digna de tot elogi. Es molt jove, però llur experiència de la vida li ha atorgat fermesa i seguretat en el seu paper, i això, unit a les sexes excepcionals condicions de gran actriu i exquisida bellesa, la han consagrat com una de les primeres figures femenines del cinema.

Hardie Albright, que féu el seu debut en el cine en "Jóvenes pecadores" es destaca notablement en el seu rol de jove espòs de la infeliç muller, i tant en aquesta pel.lícula com en l'altra, es revela com un galan de molt pervenir.

"Chantage" és una producció Fox.

ELS XINOS A LA PANTALLA

Les novelles d'Earl Derr Biggers, han tingut sempre un èxit i una acceptació particular entre els amants de la literatura policíaca i detectivesca.

Entre aquestes, es compta, "Eran trece", una novella de misteri i intriga, l'argument de la qyual és sobre una sèrie de crims que s'han descobert gràcies a l'eficaç ajuda d'un detectiu xinès, el qual utilitza la seva astúcia per a aclarir-los i na per a escomètre'ls.

Es un resum, un home sense cor ni escrúpols, que no inspirava ni confiança ni simpatia i que usaba la seva inagotable astúcia per a fer tot el mal possible.

Però ara han canviat les coses, almenys a "Eran trece", la pellícula escrita sobre la novella del maetix nom.

Ací, el xinès és, ménos o menys, l'heroi de la pellícula, i amb el seu ingeni i astúcia oriental aconsegueix posar en clar molts misteris que tenen al públic suspens i atent des del començament fins a l'acabament de la producció.

Manuel Arbó, el genial actor espanyol, és el xinès en qüestió, i els altres intèrprets són Anna Maria Custodolo, Blanca de Castejon, Joan Torena, osep Nieto, Carles Díaz de Mendoza, i un escollit repartiment d'artistes espanyols.

La Fox ens anuncia l'estrena d'aquesta pellícula per a molt en breu.

ELS PASSATEMPS DELS ARTISTES

Què fan els artistes per a descansar de les fatigues del treball dels estudis quan no estan actuant davant de la càmara fotogràfica?

Aquesta és una pregunta que s'ha fe tamb molta freqüència i, com és sabut, no sempre confronten les ocupacions i passatemps de cada un amb el que el públic hauria esperat o cregut d'ells.

Edmund Lowe, per exemple, el formidable protagonista de "Camarotes de lujo", pel.lícula que el públic de la nostra ciutat coneixerà molt aviat, és ranxer. Té un magnífic ranxo a les muntanyes de Santa Cruz i es dedica amb entusiasme al cultiu de la vinya. També es amant dels gossos i en aquest mateix ranxo s'hi crien esplèndids gossos de caça, tots els quals són propietat seva, com així mateix ho són els magnífics "fox terriers" de pura raça que té en la seva sumptuosa residència de Beverly Hills.

Lois Moran, llur companya en l'esmentada pel.lícula, és propietària d'una casa de modes, en Hollywood Boulevard i l'entreteniment que més la complau és seguir amb interès els canvis de la Borsa.

Myrna Loy, l'exòtica vampiresa que tants d'estralls ha causat amb els seus curiosos ulls verdosos, és una escultora de molt mèrit. Té magnífiques estàtues i bustos, i el seu major plaer consisteix a retirar-se de quan en quan a l'estudi particular de la seva magnífica casa de Beverly Hills, i gaudir modelant les escultures que són la delícia i admiració de llurs companys i amigues.

Greta Nissen, la rossa encisadora de la Fox que en "Camarotes de lujo" interpreta el paper de la seductora ballarina Carline, es dedica a la música, pintura i dansa, durant els moments de descans. Com és sabut és una ballarina de mèrit, i tan bé interpreta les antigues danses clàssiques, ballet rus o alegres danses espanyoles com el més delicat vals o complicat tango modern.

Or de llei FOX, de la pantalla
presenta al
KURSAAL
a Joan Bennett, Hardie Albricht, Owen Moore i Mirna Loy en
CHANTAGE
i a
GEORGE O'BRIEN
amb
Sally Eilers
en
El Temerario

18780
persones han admirat ja a
OLYMPIA
el film que marca noves rutes en la cinematografia
MATERNITAT
TARDA I NIT
OLYMPIA

Més detalls del conflicte xino-japonès

Sembla que la guerra no s'arribarà a declarar

Londres, 2. — Comuniquen de Nanquin a l'Agència Reuter que la decisió de declarar la guerra al Japó fou presa abans de sortir el Govern cap a Lo Yang, a la part septentrional de la provincia de Honan, però que aquesta decisió es troba suspesa per tal de permetre esperar el desenllaç dels esdeveniments de Xang-Hai. Hom creu, en general, que l'arribada de les tropes angleses i americanes és susceptible d'apaivagar la situació i preparar la solució del conflicte. Hom creu, per tant, que la declaració de guerra no arribarà a fer-se pública.

Les divisions militars models

Nanquin, 2. — Nanquin ha estat posat en estat de defensa. Avui han arribat les anomenades "divisions militars models", les quals han estat col·locades estratègicament a la plaça.

La capital de la República ha estat abandonada pel Govern i els funcionaris de l'administració oficial, i s'han traslladat a Loyang, a la província d'Honan, fora de l'abast dels canons japonesos.

Sembla que aquest canvi de residència del Govern ha influït notablement sobre la moral del públic, exèrcit, etc., que veuen així més segura la defensa contra l'invasió.

Les notícies que es tenen de Xang-Hai, posen el pànic a la població. Durant ahir, resultaren morts uns 200 japonesos i uns 600 xinesos. Grups de paisans japonesos, armats, patrullen pels carrers i controlen la documentació dels que passen.

Anuncien de Kharbin l'arribada de reforços japonesos, àdhuc aeroplans de bombardeig.

Baixa de valors amb motiu del conflicte xino-japonès

Londres, 2. — Els canvis en l'stock exchange s'han mostrat impressionats per les notícies que es reben d'Extrem Orient.

Els Valors asiàtics han sofert baixes importants. El Japó 4 per 100 1910 ha baixat de 57 a 51'50; el 6 per 100 de 85 a 80, i el 5 per 100 1907 de 75 a 70.

L'excitació del xinesos

Xang-Hai, 2. — Al centre de la Concessió, la població xinesa està excitadissima. Aquesta nit han estat llançades pedres a la policia especial britànica. Aquesta ha rebut reforços i tot seguit ha estat restablert l'ordre.

Detencions a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — Set civils japonesos armats de fusells i revòlvers, i uns professors de la Universitat japonesa de Kia Exen, han estat detinguts a la Concessió Internacional, darrera la caserna dels marins americans.

Un periodista ferit

Xang-Hai, 2. — Un repòrter xinès del "Shanghai Times" ha estat greument ferit dintre de la Concessió francesa, mentre desenganxava una proclama anti-japonesa.

Un cap de pont, ocupat

Xang-Hai, 2. — Els mariners i reservistes japonesos han ocupat l'extrem del pont de Lapoo-Road-Gorden.

La policia internacional ha retirat els pals que hi havia col·locats en l'esmentat indret.

Els japonesos de Xang-Hai no estan tranquils

Xang-Hai, 2. — Els japonesos temen un atac venint de Nanquin Boad.

Tots els japonesos residents a Xang-Hai han rebut ordre d'evacuar la part de la Concessió ocupada per les tropes estrangeres i de dirigir-se al barri d'Hong Keon, que ocupen les tropes japoneses.

Aquesta ordre afecta també als corresponsals de diaris japonesos.

Avions japonesos

Xang-Hai, 2. —Disset avions japonesos, entre ells, nou de combat, hom sap que estan en camí de l'arsenal Kianguan, per a bombardejar-lo.

Actitud enèrgica dels americans

Xang-Hai, 2. — El major Powers, comandant del destacament americà de la Concessió Internacional, ha advertit que ha donat ordre de fer foc sobre totes les tropes que es trobin més enllà de Stone Bridge, sigui la que es vulgui la seva nacionalitat, si passen el pont, armats o desarmats.

La concessió ha fet saber que cap tropa beligerant està autoritzada per a passar el pont de Chisi.

Al barri d'Hong Keon

Xang-Hai, 2. — Els japonesos mantenen el control complet del barri de Kong Keu.

Nombrosos trets issolats han estat dirigits sobre diversos llocs de la Concessió Internacional i de la zona francesa. Diversos habitants dels barris exteriors de Xang-Hai, es refugiaven a un hotel que va ésser acribillat de bales.

Foc des d'un vaixell

Xang-Hai, 2. — Un vaixell de guerra japonès, ancorat al riu, al llarc de Bund, ha obert foc de metralladores contra el barri d'Hong Ken, a la Concessió Internacional.

Tres refugiats xinesos han estat morts.

El govern es trasllada

Nanquin, 2. — El Govern nacional ha publicat una declaració oficial, anunciant que es trasllada a Loyang (Hoann Fu), capital de l'Honan septentrional.

Les pèrdues dels beligerants a Xapei

Londres, 2. — De Nanquin li dieu a l'Agència Reuter, que 600 xinesos han estat morts i 400 ferits, en el combat de Lipei. Les més grosses pèrdues les sofrí el regiment núm. 19 de l'exèrcit cantonal.

Els japonesos tingueren 200 morts.

Vaixells americans a Xang-Hai?

Washington, 2. — Nou cuirassats, dos porta-avions i moltes unitats lleugeres han sortit cap a Califòrnia per a prendre part a les maniobres que celebrarà la flota americana a Hawvai

Dits vaixells tenen ordre d'estar previnguts per a marxar a Xang-Hai si els esdeveniments ho reclamessin.

L'almirall Pratt, que comanda dita flota, ha confirmat tenir aquestes instruccions.

Els japonesos extenen la seva ocupació

Xang-Hai, 2. — Durant el curs de la nit, els japonesos han ocupat militarment, tota la part de la Concessió Internacional, situada a l'Est de Whangpou, i que comprèn des del riu Souchou, la casa de correus, Astor House, els consolats japonès, alemany i rus, els principals dipòsits i els docks de la ciutat.

Quan la policia del "settlement", va voler prendre la guàrdia de nit pels carrers, es trobà tots els llocs ocupats per fusellers marins acompanyats de centenars de voluntaris japonesos armats.

Aquesta presa de possessió completa, d'una gran part de la Concessió Internacional i que comprèn particularment el sector americà, constitueix una violació flagrant de l'acord realitzat per les potències, per la defensa del "settlement".

Les tropes japoneses han expulsat d'aquell districte totes les autoritats locals de la municipalitat de Xang-Hai i l'han transformat en una base militar estrictament controlada, i regida per les regles de la llei marcial, però sense que aquesta sigui proclamada.

En molts encreuaments dels carrers, hi han estat posades metralladores i tots els automòbils que circulen pels voltants d'Astor House són sotmesos a un examen sever, com també els transeünts que travessin els ponts del riu Souchon.

El conjunt d'aquestes mesures, sembla indicar que els japonesos preparen grans operacions militars per a demà.

Demostració aèria a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — Els japonesos han efectuat una demostració aèria sobre la població, havent produït un efecte entre aquesta, gairebé tan terrorífic com el del bombardeig del divendres passat.

Els refugiats continuen afluint en massa, de Xapei i d'Hong-Qeon i es dirigeixen vers la concessió Internacional.

A l'interior d'aquesta, gran quantitat de camions automòbils la recórren d'un cap a l'altra, ocupats per la policia en previsió de desordres.

Al centre de Xapei continua cremant. Des que l'incendi es declarà el dijous passat, no s'ha fet cap esforç per sufocar-lo.

De procedència autoritzada se sap que disset vagons han transportat, els cossos dels soldats japonesos morts des de la zona del combat fins els docks.

França no recolzarà el Japó

París, 2. — Arribat amb urgència a París, M. de Fleurian, ambaixador de França a Londres, ha conferenciat extensament al Quai d'Orsay amb M. Pierre Laval, president del Consell, i ministre d'Afers estrangers.

En aquesta entrevista s'ha parlat principalment dels fets de l'Extrem Orient. Pierre Laval ha recordat a M. Fleurian les instruccions que havia donat a M. de Martel, ambaixador de França a Toquio, perquè fes gestions a favor d'una solució.

M. Laval ha fet constar que França no ajolarà el Japó en cap actitud bellica i que, en canvi, apolarà a Ginebra la tesi del desarmament.

L'acció de les tropes japoneses

Nanquin, 2. — Els mariners i els fusellers japonesos desembarcaren a Nanquin ocupant la petita collada que domina Hsia Kuan així com els molls que hi ha sobre el riu" Les tropes xineses foren retirades a alguna distància, però la topada entre els dos bàndols sembla inevitable.

La població xinesa fou presa d'un gran pànic abandonant en massa a Nanquin. La gran carretera recentment oberta entre Nanquin i Hangxew està ocupada per milers i milers de fugitius donant la impressió d'una immensa riuada d'homes, dones i infants que fugiren a la desbandada.

Per a protegir els dipòsits i molls de l'Osaka Kosen Kaisha a Nanquin, han desembarcat altres cent mariners japonesos.

Tots els bancs i establiments de crèdit han tancat llurs portes i tot just hi ha algun establiment obert, puix que es tem que es produeixin saqueigs i pillatges.

Al matí estigué conferenciant el cap de la policia local i el comandant naval japonès i convingueren en la necessitat que no es produeixin desordres i mantenir la tranquillitat en la població civil.

A Wuhu tots els residents japonesos, àdhuc els funcionaris del Consolat, han rebut l'ordre d'evaquació. — Fabra.

El Japó envia més forces

Toquio, 2. — L'Associació Japonesa a Xang-Hai ha fet una crida al Govern del Japó perquè trameti més tropes a aquell lloc. La mateixa demanda han fet el ministre de Negocis i el cònsol general del Japó a Xang-Hai.

El Ministeri de Marina anuncia la formació de la tercera flota sota el comandament de l'almirall Nomura que reunirà a totes les unitats navals que es troben en algües xineses.

S'interpreta aquesta mesura com un propòsit del Govern japonès a no trametre més forces navals a Xina. — Fabra.

Treballa la diplomàcia a Washington

Washington, 2. — M. Henry, encarregat de Negocis de França, ha visitat el senyor Stimson en el departament d'Estat per a puntualitzar l'actitud de França en el conflicte de Xang-Hai.

El Govern francès ha desmentit el rumor segons el qual França havia concedit carta blanca al Japó en la Concessió Internacional, a canvi de recolzar el seu punt de vista en la Conferència del Desarmament.

Pel contrari, M. Henry posà de manifest que França des del primer moment ha participat a la protecció de la zona internacional de Xang-Hai i s'adherí a la nota tramesa al Japó perquè fos respectada la concessió.

En els cercles oficials, la gestió de França ha produït immillorable impressió després dels persistents rumors que venien circulant sobre la suposada actitud de França a Xang-Hai favorable a les maniobres del Japó. — Fabra.

Regna inquietud als Estats Units

Washington, 2. — La notícia del desembarcament i bombardeig de Nanquin per les forces japoneses ha augmentat la inquietud en els cercles polítics nord-americans. El to violent de la premsa, demostra el fonament de la impressió que causen aquests fets en l'opinió americana.

Oficiosament es considera que la situació a Xina és vertaderament molt crítica. — Fabra.

Al Senat de Washington

Fashington, 2. — Al Senat el senyor Thomas, s'ocupà dels esdeveniments de Xina i digué que el Senat i el país havien d'ésser posats al corrent de la crisi.

El senador Hale presentà, amb caràcter d'urgència, una moció dient que els Estats Units han de tenir en aigües de Xina dos vaixells de guerra més que els que hi tenen els japonesos.

A la Cambra de Representants els diputats no han fet comentaris sobre la qüestió de Xang-Hai i de Manxúria per estimar que la situació és massa delicada en les circumstàncies presents.

Només el senador Blanton, demòcrata, acusa el Govern de trametre vaixells de guerra a Xang-Hai per a protegir uns quants interessos comercials a Xina. — Fabra.

Les gestions diplomàtiques

Toquio, 2. — Els ambaixadors britànic i americà, d'acord amb les instruccions del seus respectius governs visitaran aquesta tarda el ministre de Negocis Estrangers, senyor Yoshizawa per a discutir sobre la qüestió de Xang-Hai i buscar la fórmula per a una cancel·lació pacífica de la diferència xino-japonesa.

Es creu saber que instruccions semblants han estat trameses als ministres d'Amèrica i de la Gran Bretanya a Xina.

En la gestió d'aquesta tarda prop de Yoshizawa, es creu que s'uniran els ambaixadors de França i d'Itàlia. —Fabra.

Volen els avions japoneses a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — A la 1'10 han començat a volar les esquadretes japoneses sobre la concessió internacional de Xang-Hai. Els japonesos esperen que l'evacuació de dones i nens estarà acabada el vinent divendres.

S'anuncia la prompta arribada de dues divisions més d'exèrcit japonès que desembarcaran a Xang-Hai. La impressió general és que la situació anirà complicant-se cada vegada més, de no actuar les potències d'una manera molt enèrgica prop del Japó.—Fabra.

A Xang-Hai

Londres, 2. — Al "Daily Mail" li comuniquen de Portland que els mariners que estaven ocupats en els treballs d'exploració i salvament del submarí "M. 2", han rebut ordre de concentrar-se immediatament a la seva base de Devenport, per considerar-se inevitable una prompta expedició marítima a Xang-Hai.—Fabra.

Refineria de petroli incendiada

Xang-Hai, 2. — Una refineria de petroli de Poo Tung, a les vores del Yang Pu s'ha incendiat a conseqüència del foc de les metralladores d'un canoner japonès.—Fabra.

Anglaterra aprova l'acció dels Estats Units

Londres, 2. — Les notícies que vénen rebent-se de Xang-Hai exciten considerablement l'opinió britànica contra l'actitud del Japó aprovant-se sense reserves la gestió dels Estats Units.—Fabra.

L'almirall Taylor, comanarà les forces internacionals

Londres, 2. — El "Daily Herald" anuncia que quan arribi a Xang-Hai l'almirall nord-americà Taylor, cap de l'esquadra americana a l'Asia, s'encarregarà del comandament de totes les forces internacionals que hi han a la concessió internacional.—Fabra.

Obres sospeses

Londres, 2. — Al "Daily Telegraph" li telegrafien de Pequin que les obres de construcció del ferrocarril d'Ussuri a Vladivostock han estat suspeses amb l'objecte d'impedir la incautació del material rodant per part dels japonesos.—Fabra.

Es imminent un nou combat

Londres, 2. — El "Daily Mail" rep un comunicat dient que és imminent una nova batalla al barri xinès de Xang-Hai, que posarà en perill la vida de les concessions internacionals. La situació és d'una gran tivantor. — Fabra.

Els xinesos no han respectat la treva

Toquio, 2. — En unes declaracions fetes pel senyor Yoshizawa ha dit que els xinesos no havien respectat la treva convinguda a Xang-Hai, havent tirotejat les forces japoneses i àdhuc havien fet foc d'artilleria contra el vaixell almirall del Japó.

Mentrestant els refugiats als barris internacionals augmenten considerablement i les tropes britàniques i americanes lluiten amb grans dificultats. —Fabra.

Un nou bombardejament de Xapei

Xang-Hai, 2. — Aquesta matinada els japonesos han començat a bombardejar novament la ciutat xinesa de Xapei. Dos mil marins japonesos estaven disposats per a iniciar l'atac.

Per la seva part, les autoritats japoneses declaren que estan fermament disposades a tirar els xinesos fora de Xang-Hai. Hi ha quinze mil soldats xinesos concentrats a l'interior i a l'Oest de Xapei. — Fabra.

Moviment de vaixells americans

Wàshington, 2. — El destructor americà "Stewart" ha arribat a Swatow. Molts altres destructors que es troben a Xang-Hai actualment, seran enviats a Nanquin, ço que demostra que estan activant-se els preparatius per a l'evacuació dels nacionals dels Estats Units.—Fabra.

La artilleria en funcions

Xang-Hai, 2. — L'avenç dels dos mil fusellers marins japonesos sobre Xapei, ha començat ja. L'operació ha estat precedida per un violent foc d'artilleria i protegida per l'artilleria.—Fabra.

A Nanquín es preparen

Xang-Hai, 2. — Comuniquen de Nanquin que les tropes xineses preparen febrilment les defenses contra un possible atac japonès. El personal del ministeri d'Afers estrangers està evacuant precipitadament l'edifici.—Fabra.

Radek no va a Ginebra

Basilea, 2. — Es confirma que el ministre de Suïssa a Berlín s'ha negat a visar el passaport del cèlebre comunista Radek, redactor de "Izvestia", de Moscú, que desitjava dirigir-se a Ginebra per a fer la informació de la Conferència del Desarmament.—Fabra.

Berna, 2. — El fet que el ministre de Suïssa a Berlín, hagi negat el passaport a Radek no té res de particular. Cal tenir present que Radek fou expulsat de Suïssa l'any 1921 i no pot entrar en territori suís. — Fabra.

Ginebra, 2. — El comissari rus de Negocis estrangers, Litvinov, ha visitat el president de la Conferència del Desarmament per a protestar contra la negativa de Suïssa a facilitar un passaport a Radek per a poder fer la informació de la Conferència del Desarmament. — Fabra.

Consell urgent de la S. de les N.

Ginebra, 2. — Sobtadament ha estat convocat per a les 14.30, el Concell de la Societat de Nacions. Se suposa que deu tractar-se de quelcom urgent sobre el conflicte xino-japonès.

A conseqüència de la urgent convocatòria del Consell, ha estat ajornada per a una hora de cerimònia d'obertura de la Conferència del Desarmament. La Conferència no es reunirà fins a les 4'30. — Fabra.

Protesta consular

Xang-Hai, 2. — Els cònsols generals anglès, nordamericà i italià han rebut una protesta dels comandants que dirigeixen les tropes estrangeres de la concessió internacional, exceptuant els japonesos, contra els moviments dels fusellers marins japonesos a l'interior de la zona de defensa de la concessió reservada a les tropes angleses, nordamericanes i italianes.

Aquesta protesta ha estat també dirigida al cònsol general japonès.

En aquest document es parla de les brutalitats comeses pels fusellers japonesos a l'interior de la zona. Entre les brutalitats que menciona el document hi ha les càrregues a la baioneta en ple carrer contra dones, criatures i vells xinesos. Aquestes càrregues han tingut lloc a la concessió anglesa. — Fabra.

Reserva a Washington

Washington, 2. — En els cercles oficials es guarda absoluta reserva sobre tot el que pugui referir-se al conflicte xino-japonès. Es neguen a fer declaracions sobre la notícia d'haver estat trameses algunes notes diplomàtiques i sobre les respostes de què han estat objecte.—Fabra.

Més operacions

Londres, 2. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que dos mil fusellers japonesos emprendran aquesta tarda l'avanç en la línia de Xapei. —Fabra.

La treva és acabada

Sang-Hai, 2. — La treva pot donar-se per acabada, perquè els combats han tornat a començar aquesta tarda. — Fabra.

La vista de Mr. Mac Donald

Londres, 2. — El primer ministre Mr. Mac Donald assistirà demà a la cerimònia de reobertura del Parlament. Després presidirà el Consell de ministres.

En sortir del Consell de ministres es dirigirà a una clínica on ha de suportar una operació delicada, encara que no severa. Dos oculistes visitaren el primer ministre i li manifestaren que creian urgent portar a cap una operació per tal com l'excés de treball havia debilitat el seu ull esquerre. La intervenció duraraà dues hores.

Aquest contratemps impedirà el primer ministre de sortir el dissabte cap a Ginebra. No obstant, ha manifestat que tan aviat com els metges li ho permetin, assistira a les sessions de la Conferència del Desarmament. — Fabra.

DARRERES INFORMACIONS

DE MADRID

Consell de Ministres

Madrid, 2. — A les onze menys quatre minuts de la tarda quedaren els ministres reunits en Consell.

El de Treball ha dit que creia no intervindria en el Consell, però que per si ho havia de fet portava algunes cosetes.

El d'Agricultura ha dit que tractarà, a més dels assumptes de tràmit, diversos altres referents als tractats de comerç.

Afegí que la reforma agrària havia quedat ahir quasi acabada.

Hi ha un assumpte difícil, afegí, però espero que quedarà acabat aquesta setmana.

Al cap de poca estona d'haver començat el Consell arribà a la Presidència el governador del Banc d'Espanya, senyor Carabias, qui manifestà que com tots els dies, venia a despatxar amb el ministre assumptes, i parlaren d'uns detalls sobre els canvis.

El Consell ha acabat a tres quarts de tres.

* * *

Nota del Consell

Presidència. — El President ha donat compte de diversos expedients relatius a la zona del Protectorat marroquí.

Estat. — El Consell ha quedat assabentat de les notes verbals comunicades pel Nunci a aquest ministeri respecte l'aplicació del decret de 23 de gener.

Justícia. — Decret regulant l'exercici de la gràcia d'indult atribuïda per la Constitució al Tribunal Suprem.

Un altre decret regulant les inscripcions dels neixements en el registre civil, d'acord amb ço preceptuat en l'article 43 de la Constitució.

Comunicacions. — S'admet la dimissió presentada pel director general de Correus, senyor Alfred Rodríguez Nistal, encarregant-se interinament del despatx dels assumptes d'aquest centre el senyor Serafí Ocen i Alonso Barroeta, actual administrador principal de Correus.

Agricultura. — El ministre ha informat sobre diversos problemes del seu Ministeri, amb referència en primer terme a relacions comercials.

* * *

La nota del Vatició

Madrid, 2. — Preguntat el ministre de Justicia sobre la nota lliurada pel Vatició, digué que s'havia limitat el Consell a donar-se per enterat d'aquesa, sense tractar-la a fons, i com se l'interogués sobre el tema d'aquest document, respongué que es referia a qüestions de forma i a observacions sobre l'aplicació del decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

* * *

La suspensió de "El Debate"

Al senyor Azaña se li preguntà si el Consell havia acordat quelcom en relació amb la suspensió de "El Debate".

Contestà que s'havia ratificat l'acord de suspensió indefinida en la forma proposada pel ministre de la Governació.

El ministre de la Governació confirmà aquestes manifestacions del cap del Govern.

* * *

La "Telefònica" a rotllo

Al ministeri de Comunicacions han facilitat la següent nota:

"Por orden ministerial de esta fecha, se ha dispuesto:

1.º Que la Compañía Telefónica Nacional no desconecte teléfono alguno de usuarios que estén dispuestos a abonar la parte alicueta de tarifas correspondientes a los días de que pudieron gozar normalmente del servicio.

2.º Que conecte igualmente los teléfonos desconectados de aquellos usuarios, que se negaron a pagar la parte alicueta de tarifas correspondientes a los días que no gozaron del servicio, con motivo de la pasada huelga, y

3.º Esta disposición no prejuzga ni resuelve los derechos que pueda tener la compañía o los usuarios para discutir ante la jurisdicción ordinaria, las cantidades que aquella pueda percibir o devolver por el tiempo que no haya prestado el servicio urbano de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 51 del reglamento de 18 de agosto de 1920.

* * *

Una reunió i dues querelles

Madrid, 2. — El sots-secretari de Comunicacions senyor Galarza, digué als periodistes que aquesta tarda a les tres es reuniria el comitè nacional del partit radical-socialista per tal de tractar de qüestions de gran importància.

Afegí que s'ha querellat contra dos periòdics de la nit, per injúria.

Per notícies particulars, sabem que aquests periòdics són "La Tierra" i "La Nación".

* * *

Tiroteig sense conseqüències

Madrid, 2. — A la Direcció General de Seguretat han manifestat que, segons ha comunicat la guàrdia civil de Villaverde, durant la darrera matinada un grup d'uns sis a set individus prtengué assaltar una casa situada en el lloc denominat "Tejar del Sastre", a la carretera d'Andalusia.

Els assaltants foren sorpresos pel guarda de la finca, contra el qual, en veure's descoberts, feren uns vint-i-cinc dispars, sense que, afortunadament, cap projectil fes blanc.

Els assaltants, comesa la malifeta, es feren escàpols i la guàrdia civil els cerca activament.

* * *

De "La Gaceta"

La "Gaceta" publica un decret nomenant delegat del Ministeri de Justícia al Patronat, referent a la dissolució de la Companyia de Jesús, al senyor Cast Baraona, cap superior d'administració de la direcció general dels Registres.

Una altre nomenant vocals de la Comissió jurídica assessora el senyor Josep Díaz Sama, Demefil de Buen i Manuel Cuevas.

Declarant que en les liquidacions de gravamen per volum de vendes als contribuents, es faci la mateixa l'quidació que l'establerta per les liquidacions per utilitats en concepte de quota per la patent nacional de circulació d'automòbils.

I darrerament disposant que una comissió tècnica central encarregada de resoldre les qüestions sobre laboreix forçós de terres, quedi integrada pel president, senyor Josep Díaz Mendibil i els vocals senyors Antoni Cruz Valero, senyor osep Cruz Lapazan, senyor Jesús Andreu, senyor Lluís Miró i el secretari, senyor Fermí Fraguas.

Primer Congrés Nacional

Els carnets de delegats

Són ja impresos els Carnets de delegats al Primer Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya que tindrà lloc els dies 13 i 14 del vinent mes de febrer, al Palau de Projeccions dels jardins de Montjuic.

Aquests Carnets, bellament impresos, seran facilitats, a l'entrada del Palau de Projeccions, a tots els delegats assistents a les sessions, prèvia constatació del seu nomenament, degudament avalat amb les signatures del President i del Secretari de l'Entitat que representin.

Enterrament de la nena Antonieta Cabré

Aquest migdia ha tingut lloc el dolorós acte de l'enterrament de la nena de dotze anys, Antonieta Cabré, la dissortada víctima dels fets de la plaça d'Espanya.

La fúnebre comitiva ha sortit del domicili dels pares de la víctima, carretera de la Bordeta, on s'hi havia conduït el cadàver prèviament des de l'hospital Clínic.

Hi han assistit totes les autoritats i una gernació immensa que ha palesat el seu sentiment pels luctuosos fets.

El dol l'ha presidit el president de la Generalitat, Francesc Macià, l'alcalde de la ciutat, doctor Aiguader, el governador civil i representants del general Batet i del cap de policia.

En la segona presidència hi figurava el pare de la ignocent criatura, senyor Cabré.

La desfilada del dol ha estat llarguíssima, demostrant-se el profund dolor de tota la barriada.

El fèretre anava materialment cobert de flors.

Descansi en pau.

El director de la casa Girona, segueix greu

A darrera hora hem preguntat a la Clínica del doctor Olivé, on es troba el senyor Josep Prats, víctima de l'atemptat del dissabte passat, i ens han comunicat que l'estat del ferit, per bé que segueix greu, és, en general, satisfactori.

Els metges diuen que el pacient té una estella d'os clavada al cervell, produïda per la bala que li perfosà el crani.

Demà, al migdia, celebraran una consulta els doctors Olivé, Cabanillas i Barraqué, per veure si és necessària una intervenció quirúrgica.

ESPECTACLES PÚBLICS

Teatre Català Romea
Hospital, 51 Telèfon 19691
Companyia VILA-DAVI
Avui, dimarts, a un quart d'onze 23 representació de l'obra còmica de Lambert Escaler
Flors i Papallones
El desbordament de la rialla
Demà, tarda i nit, FLORS I PAPALLONES. Dijous, tarda, LES AVENTURES D'EN TITELLETA, amb les noves peripècies d'en Titelleta al Pol Nord i a les Batueques. Decorat nou de Batlle i Amigó. Cuplets nous del mestre Martínez Valls, per l'incommensurable Aymeric i Pepeta Carles.

Teatre Còmic
Companyia de revistes i vodevils. Primer actor i director, ARTURO LLEDO. Vedettes, LAURA PINILLOS i SARA FENOR. Altre primer actor, "CASTRITO". — Avui, dimarts, 2 febrer. Nit, a les 10: Primer SE NECESITA UNA MECANOGRAFA... FEA.
Segon. 96 representació de la revista del Mestre Alonso, de més gran èxit de la temporada,
Las Leandras
amb el seu popularíssim PICHI i prenent part el rei del ball excèntric
Harry Wills
el més formidable dels ballarins internacionals. Exit del seu invent científic en el qual duplica la seva persona.
Demà, nit: Se necesita una mecanógrafa... fea i LAS LEANDRAS, amb Harry Wills.
Divendres, gran funció extraordinària amb motiu del centenari de "Las Leandras".

Gran Teatre Espanyol
Avui, nit, a les 10. L'èxit més gran de l'any a Barcelona, triomf d'Alfons Roure i mestre Torrents, el vodevil sonor:
La reina ha relliscat
Grans aplaudiments a tota l'obra
Demà, tarda, popular: EL 69 MUNTAT. Nit i cada nit: LA REINA HA RELLISCAT.

Circ Barcelonès
Telèfon 13595
Avui, nit, a dos quarts de deu: pellícula; a dos quarts d'onze, 7 grans atraccions: Germanes Dolly, Trio Olympia, Geo Yonel and Leonila. — A riure! — Tito (exitàs), La Galvany, cançonista; The Joannys, atracció mundial. MATILDE SANTACRUZ (la "maja" andalusa), estel de la cançó. Luxe i riquesa

PALESTRA
Unica projecció
amb retolació catalana
"Maternitat"
(EL DRET A LA VIDA)
A OLYMPIA
Demà, dimecres, a la nit

TEATRE POLIORAMA
Companyia de comèdia
AMPARITO MARTI
PACO PIERRA
Avui, nit, a un quart d'onze:
MIMI VALDES
Demà, dimecres, tarda, ¡QUE GRAN CHICO! Nit, estrena: LA ULTIMA AVENTURA.

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia
MARIA PALOU
Avui, dimarts, festa de la Candelera. Nit, a un quart d'onze: GRAN EXIT de la comèdia en cinc actes de Felipe Sassone,
Una mujer sola
genial creació de Maria Palou
Demà, dimecres, tarda UNA MUJER SOLA. Nit, PUEBLA DE LAS MUJERES i SIN PALABRAS.

Cinema Urquinaona
Avui, nit, a les 10:
Revista, Dibuixos sonors i
Tres muchachas francesas
per Fifi d'Orsay i Reginald Denny

Rosselló Cinema
Rosselló, 257. — Telèfon 76110
Avui, nit, a tres quarts de deu: Còmica i Revista (sonores)
Curiositats
SECRETOS DE AFRICA i
En la boca no
per Nicolàs Rimsky.

Coliseum
Avui, nit, a les deu:
Revista "Paramount" (en espanyol); Dos pàjaros de cuenta: vete y déjame dormir (dibuixos) i
El príncipe gondolero
per Robert Rey i Roseta Moreno

Cinema Broadway
Avui. Programa sonor: TRES HERMANAS, per Lluïsa Dresser i Eddiel Mc Phail. — EL TRIUNFO DE LA AUDACIA, per George O'Brien i Helen Chandler. — Noticiari i dibuixos.

Cinema París
Avda. Portal de l'Angel, 11-13
telèfon 14544
Avui, nit, a tres quarts de deu: Revista "Paramount" (en espanyol); l'interessant film LOS AMORES DE RASPUTIN; triomf del simpàtic Henry Garat en la producció "Ufa"
Ha salido un ladrón
PREUS: Preferència, 1.50 ptes. Especial, 0.80 ptes.
El propvinent divendres: GARY COOPER en "LAS CALLES DE LA CIUDAD"; Barnice Claire en la comèdia esportiva "A TODA MARCHA".

Fantàsio
Avui, nit, a les 10:
Revista "Paramount".
FANTASMES (Dibuixos).
MECANOGRAFAS MODERNAS (Atracció).
Gran èxit de la superproducció "Ufa",
Concierto histórico

Frontó Novetats
Avui, dimarts, nit, a un quart d'onze: IRIGOREN II - ECENARRO II contra RAMOS - AZPIRI. Demà, dimecres, tarda: ECHEVARRIA - EGOZCUE I contra GABRIEL I - ORIENZOLA. Nit, OSA - TEODORO contra HERNANDORENA I - NAVARRETE. — Detalls per cartells.

Anuncieu a "la humanitat"

Escola de Xòfers "BARCELONA"
UNICA DIRIGIDA PER UN ENGINYER INDUSTRIAL
PLAÇA UNIVERSITAT, 11
invita als seus futurs clients a provar els nostres aparells (patentats) en el qual es controla les condicions psicològiques per a la conducció i experimentar la sensació de conduir per cinema. Només per uns dies ofereix per 65 PESSETES perfecta ensenyança de conducció, reglament, mecànica, metge i tram. docum. i títol. De set a vuit de la nit projecció de la pellícula
"Com ensenya a conduir "Escola de xofers Barcelona'

A. NERVION
Guarda-mobles públic
CASA QUE PER LA SEVA SERIOSITAT NO PRECISA RECLAM
NERVION
ES UN NOM IMPOSAT
Corts, 399 :-: Tel. 31385

Estòmac, intestins, diabetes, etc
Aliments especials vegetarians
CASA SORRIBAS
Lauria, 62, i Salmeron, 222

Compra mobles
TOTA CLASSE D'ARTICLES
HOTEL SEGUR
CLARIS, 8—TELEFON 21525

Anuncieu a "la humanitat"

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, un mes	Ptes.	2'50
Península, un trimestre	»	7'50
Amèrica, un trimestre	»	9'50
Altres països, un trimestre	»	25'00

No es tornen els originals ni es manté correspondència sobre els que no hagin estat demanats.

Tota la correspondència, excepte l'administrativa, deu dirigir-se al Director.

DADES RETROSPECTIVES

La guerra xino-japonesa de 1894

ORIGEN DEL CONFLICTE

Tota intervenció armada necessita un pretext. La invasió de Corea, pels japonesos, l'any 1894, va obeir a una causa irrisòria.

Corea (Kao-Li) és una llengua de terra de 22.000 quilòmetres quadrats entre les costes del Japó i la mar Groga. En 1894, els coreans, gent pacífica i mandrosa, pagaven tribut al "Fill del Cel", aleshores Kuang-Su, de la dinastia tàrtara Tai-Sing. A Corea, la reina era la que governava, i el Japó li tenia el cor robat. Xina va assabentar-se'n i obligà el rei Li-Hi a expulsar-la de casa seva. El Japó, cavalleresc, volgué sortir en defensa de la dama. Hàbil sempre, començà per proposar a Xina una intervenció mancomunada. Xina s'hi negà. Com no havia de negar-se si Li-Hi era instrument seu? Aleshores Toquio, va trametre un cos de nou-mil homes a Corea. La situació devenia greu per a Xina, per Assia, i de retruc, per Europa. El Japó, advocant per Corea independent, assentava un peu al Nord de Xina.

Xinesos i nipons, mantenien llur odi ancestral. Els primers eren quinze vegades més nombrosos. Tanmateix llur brutícia i llur ensopiment contrastaven amb la cultura i el dinamisme dels japonesos.

TRENCAMENT D'HOSTILITATS I DECLARACIÓ DE GUERRA

Els soldats de Misuhito, començaren per empresonar Li-Hi, el pobre rei coreà, entre les protestes de Rússia i Anglaterra. El zar amenaçà amb mobilitzar si una altre potència intervenia. La seva temença era que Anglaterra ocupés Port-Hamilton, massa proper als estrets. De moment, vuit vaixells amb tropes russes, sortiren de Wladivostock. Un "Gibraltar" a la costa xinesa, no l'admetien els russos.

L'esquadra xinesa comptava amb bons vaixells, construïts a Alemanya, però tripulats per dotacions ineptes i poc ensinistrades. Els navilis japonesos eren inferiors en nombre i qualitat, però els ocupaven excellents mariners i homes de guerra.

A terra, Xina disposava d'efectius nominals per més d'un milió d'homes. A honor de la veritat ni una desena part era aprofitable. El mikado, en canvi, podia posar en peu de guerra, 300.000 homes, ben armats i equipats, sota les ordres de generals experts.

El 20 de juliol de 1894, Xina lliurà un ultimàtum al Japó, exigint la immediata evacuació de Corea. Per tota resposta el Govern nipó, cursà ordres severíssimes als seus generals i, de bones a primeres, va enfondrar el dia 25 prop de Fon-rao (Illa rodona), un transport xinès, amb 7.600 homes, que navegava sota el pavelló anglès. Hom va témer complicacions que no es produïren. El cuirassat "Chen-Yuen" el qual escortava el transport va fugir a tota màquina... per ésser esfondrat, ell mateix, cinc dies més tard. I encara la guerra no era declarada. El comte Ito la declarà el primer d'agost i el famós Li-Hung-Xang, l'acceptà el dia 4.

VICTORIES I DERROTES. LES NACIONS

Mentre el Japó infringia per mar, una severa correcció a Xina, aquesta, encara no declarada la guerra, va obtenir a Jas-han (frontera coreana) un èxit encoratjador, foragitant els japonesos després d'una batalla, la qual, amb intermitències, va donar els dies 27 i 28 de juliol. Europa va creure en una reacció xinesa, però el 4 d'agost, els japonesos tornaren a escometre Jas-han, apoderant-se'n, i dispersant els seus defensors. Fou la primera batalla en pla de guerra declarada.

Rússia i Anglaterra s'estaven a l'aguait. Ja hem parlat d'una expedició russa. Nordamèrica féu anar dos creuers a Corea per tal — digué — de protegir els seus súbdits. França ordenà que anés a Xina la seva esquadra de l'Extrem Orient i Alemanya reforçà les unitats que hi tenia. Espanya, tement per la sort de les Filipines, encara seves, hi trameté una caricatura de vaixell, el "Don Juan de Austria".

Xina és gran, immensa. El Japó, petit però dur com l'acer. Llur odi de raça, aferrissat. La brega prometia ésser llarga. Com en les malalties, hom temia complicacions.

NOUS FETS DE GUERRA. ALTERNATIVES

El dia 8 d'agost, el general Oshima, obtingué un gros èxit, prenent Leikwan, i afermant-se a Jas-han, presa el dia 4. Mentrestant els xinesos pretengueren haver derrotat el Japó, a Port-Arthur i Wei-Hai-Wei. En realitat foren simples reconeixements que si afebliren quelcom, fou les posicions de Xina. Rússia i Anglaterra tractaren d'intervenir com amigables componedors, però la tenacitat xinesa féu infructuosos llurs esforços.

El 17 d'agost els xinesos derrotaren els japonesos a Puig-Jan i el 26, ocuparen Xung-Xe-Woe. Aquestes derrotes ralentiren l'empenta nipona i la guerra entrà en una fase de lentitud. Hom arribà a dir que la guerra no era altra cosa que una plataforma electoral del comte Ito. Al N. de Corea, els xinesos amb irregulars coreans, feren recular els invasors. Semblava que es girés la truita.

REACCIÓ DECISIVA DELS JAPONESOS

El 16 de setembre, però, els japonesos atacaren novament Ping-Yang, asedegats de revenja i destruïren la flor de l'exèrcit xinès. La formidable divisió anomenada l'"Estandart negre" obra de l'anglès Gordon, fou anihilada. Hom qualificà aquell fet d'armes d'un nou Sant Quintí. Al mateix temps a l'estuari del Ya-lú, la flota xinesa desaparegué del mapa. El "Xi-Yuen" i el "King-Yuen", companys del ja perdut "Xen-Yuen", anaren a fons, junt amb les millors unitats xineses. Fou el Cavite xinès.

Quedà, doncs, l'imperi del cel, privat de tota acció marítima, anant a parar tota iniciativa a mans dels japonesos. La cort xinesa parlà de trasladar-se a Nanquin. Hom preveia el destronament de Kuang-Fu i la seva mare, l'emperatriu vídua.

Els japonesos, de Ping-Yong, es disposaren a anar a Mukden, clau de la Manxúria i del camí de Pequin. Aleshores fou quan Europa advertí la presència d'una formidable potència guerrera a l'Extrem Orient.

LA CONSTANT PRESSIÓ JAPONESA

El 20 d'octubre els japonesos dominaven el Xang-Tung. La seva esquadra, ja sense adversari, era fondejada a Takú. Els xinesos supervivents, nombrosos però sense moral ni disciplina, tractaren de fer-se forts a l'altre vora del Ya-lú. El general Oyama, va atacar-los i fou rebutjat. Va reincidir, i aleshores els xinesos s'internaren a la Manxuria, esclafats per Kawakami, jove general format a Europa. Els pobres xinesos es concentraren a Hankow.

A principis de novembre, els japonesos prengueren Port-Arthur, tingut per inexpugnable. Allí "massacraren" 20.000 xinesos. Fou el Sedan d'aquella guerra. Xina quedà desmoralitzada. Anglaterra tractà d'iniciar negociacions de pau. Rússia va associar-s'hi, exigint, però, l'absoluta independència de Corea.

Els exèrcits japonesos de Mukden, es disposaren a marxar sobre Pequin. El camí, però, era dolent i accidentat. Això els ralentia la marxa. En canvi, les tropes d'Oyama, amb tots els efectius de Yamagata, retirat per malalt, anaren a Pequin per King-Xow i Tien-Tsin amb celeritat insospitada. Davant les muralles de la gran ciutat, esperarien els contingents d'Oshima, que venien de Mukden, per tal d'entrar junts a la capital de l'imperi retut.

XINA CAPITULA. EL TRACTAT DE PAU

Un cos d'exèrcit, manat per Takashima, va prendre Formosa i els Pescadors. Xina ja no podia més. S'ofegava. Va acotar el cap, sota la grapa del seu mortal enemic i es lliurà a discreció.

A començos de l'any 1895, va ésser signat el tractat de Simonoseki. La diplomàcia russa privà el Japó d'ensenyorir-se de la Corea, que fou reconeguda nació independent. Obtingué, per, la illa de Formosa, la dels Pescadors i Mukden, a la Manxuria. Els resultats no responguereu al brillant esforç del naixent imperialisme nipó. Però va saber callar i esperar.

El comte Ito, degué guanyar les eleccions. Li-Hung-Xang, segons conten les cròniques, fou condemnat a no vestir en una llarga temporada la túnica groga dels mandarins.

I unes quantes dotzenes de milers d'homes es podriren tranquillament damunt les roques o els sorrals, o serviren de pastura als peixos a profit dels privilegiats de la fortuna. Exactament com passarà ara i qui sap si passarà sempre.

El conflicte xino-japonès

No s'ha declarat la guerra però les hostilitats no minven a la zona de Xang-Hai

Concentració de vaixells de guerra al teatre d'operacions. - Protestes d'Anglaterra i Estats Units.-Els japonesos, però, van fent via...

la seva editorial d'aquesta tarda, fa la següent declaració:

Les forces militars japoneses i les diverses forces auxiliars japoneses armades no solament han perdut llur utilitat com a part del pla de defensa de Xang-Hai, sinó que han perdut també el dret de romandre a la Concessió internacional.

La situació a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — A conseqüència dels recents esdeveniments, no s'autoritza la circulació, sense permís especial, per la Concessió Internacional, a partir de les vuit de la nit.

A la Concessió francesa, entre les vint-i-dues hores i les quatre de la matinada.

Avui s'han tancat tots els teatres, cinemes i salons de ball.

Un informe japonès declara que alguns franco-tiradors i soldats xinesos feren alguns dispars contra una casa japonesa, a la Concessió Internacional, i mataren dos japonesos.

Alguns projectils d'artilleria han caigut a prop del Consolat japonès i tocaren lleugerament el vaixell de guerra "Ataka", estacionat davant del port, com també el temple japonès de Rang Road.

S'atribueix al Comandament japonès el propòsit de bombardejar Xapei i les obres militars xineses que hi ha prop de Xang-Hai, utilitzant els vaixells de guerra i els avions.

Dues hores abans de començar les operacions, s'enviarà un avís als cònsols estrangers.

Notes de la delegació xinesa

Ginebra, 2. — La Delegació xinesa a la Lliga de Nacions ha publicat tres notes, en cap de les quals no es menciona la declaració de guerra de Xina al Japó.

En aquestes notes es fa història dels esdeveniments i es reclama de la Lliga de Nacions l'aplicació de mesures eficaces per tal d'impedir nous actes agressius de part del Japó.

Afegeixen que Xina ha hagut de recórrer a la força contra els atacs japonesos i que es reserva el dret d'exigir al Japó les necessàries reparacions.

Concentració de tropes

Xang-Hai, 2. — Circula el rumor que alguns destacaments de soldats xinesos s'han concentrat a l'Est de Ko Ke Pao.

El cònsol japonès ha comunicat al cònsol general anglès que alguns soldats i paisans xinesos han fet, durant la nit passada, dispars contra l'Estat Major japonès.

Calma momentània

Nanquin, 2. — Poc abans de les dues cessà el foc i es restablí la calma.

Tan aviat com se sentiren els primers dispars, el personal dels diversos Consolats estrangers començà a fer actius preparatius per evacuar els súbdits de llurs respectius països, però fins ara no s'ha donat cap ordre d'evacuació.

Segons manifestacions fetes per testimonis oculars xinesos, els fusellers marins japonesos tiraren sobre una patrulla xinesa, immediatament després, els canons dels vaixells de guerra japonesos començaren a fer foc i engegaren un obus sobre un fort installat a la "Collet del Lleó", que no és gaire lluny de la costa.

Es declara oficialment que els forts no contestaren, com tampoc les tropes de la població, per haver rebut ordre d'abstenir-se de fer foc.

Els vaixells japonesos han disparat un total de 20 obusos.

Així que començà el bombardeig, tota la població quedà del tot a les fosques, seguint ordres que havien estat donades en aquest sentit per la policia.

Els membres de la Comissió d'Estudis

Ginebra, 2. — Els membres de la Comissió d'Estudis de Manxúria, nomenada per la Lliga de les Nacions en 10 de desembre darrer, embarcaran el dia 3 d'aquest mes cap a Nova York, des d'on es trasladaran a Extrem Orient.

La protesta dels Estats Units

Toquio, 2. — De l'"Agència Reuter": L'ambaixador dels Estats Units ha protestat oficialment contra l'ús fet pel Japó de la concessió internacional com a base d'operacions contra les tropes xineses.

També el Japó protesta

Nanquin, 2. — El cònsol general japonès ha protestat oficialment, prop del ministre de Negocis estrangers xinès, contra l'atac de Xang-Hai i ha acusat les tropes xineses d'haver obert el foc.

A petició del senyor Wen Kan, el cònsol general japonès ha declarat que el combat s'havia reprimit a Xapei, i el ministre xinès féu notar que Xapei es troba en territori xinès.

Ni Xina ni el Japó no s'avenen a les proposicions anglo-americanes

Xang-Hai, 2. — De l'Agència Indo-Pacífic.

La situació no millora. Però tampoc empitjora, ço que ja és satisfactori. El Japó i la Xina combaten acarnissadament a la Manxúria i a Xang-Hai, però "oficialment" no estan en guerra. Això vol dir que al si de la "Societat de les Nacions" pot seguir-se estudiant un arranjament com si no passés res.

Esperem, doncs, que aquest arranjament arribi, un xic tard potser, però a temps d'evitar noves i catastròfiques derivacions del conflicte.

Xina, molt encertadament, no pensa "declarar la guerra", ja que, malgrat els poderosos motius que per a fer-ho tindria, d'obrar així passaria, a Ginebra, a la categoria de "nació agressora" per una d'aquelles paradoxes dels acords de la S. de N., i perdria els avantatges que ara la qualitat de nació agredida li dóna, i les facultats que la "legítima defensa" li proporciona.

Però aquest estacionament de la greu situació no pot durar. Cada moment els horitzonts s'ensombreixen més i més. Anglaterra envia notes i vaixells al Japó. Nord-Amèrica, inquieta i indignada, té a punt la seva poderosa esquadra del Pacífic.

Un núvol d'angoixa, de desconfiança, plana damunt d'Europa. Mentrestant, a Karbin, i a Xang-Hai, els bombardejaments i les lluites aferrissades ens recorden que estem vivint uns moments tràgics, mentre a Ginebra discuteixen...

Aconseguirà, el seny internacional, evitar l'hecatombe que hom preveu? Aconseguirà la força coercitiva de les potències, apartar la tràgica contingència d'una guerra perillosa per a la pau del món sencer?

Esperem-ho. Les darreres noves semblen portar-nos un bri d'esperança...

Xang-Kai-Xec

Durant una conferència celebrada avui, els cònsols anglès i americà sollicitaren del representant japonès que es retiressin les tropes del seu país que es troben en territori xinès, fins el límit de la concessió i del representant xinès que les tropes xineses es retiressin a diversos quilòmetres de les dues concessions.

Tant el representant xinès com el japonès, s'han negat a això, si bé han acceptat sotmetre aquestes proposicions als seus Governs respectius.

En espera de la contestació, l'armistici ha estat perllongat per tres dies.

La proposició d'establiment d'una zona neutral

Londres, 2. — La protesta formulada ahir per l'ambaixador anglès a Toquio per les mesures preses pels japonesos a Xang-Hai, és la tercera que ha expressat el Govern britànic des que donaren començament els esdeveniments que tant preocupen a tot el món el l'actualitat.

Als centres competents es creu saber que la zona neutral que havia estat suggerida, com un mitjà de solucionar en part la situació, ha estat desestimada per poc pràctica, i que amb objecte de trobar algun altre mitjà susceptible de perllongar conferències entre els cònsols anglès i americà de Xang-Hai i els comandants japonesos i xinès.

S'espera l'arribada de forces angleses i nord-americanes

Londres, 2. — Comuniquen de Nanquin a l'Agència Reuter que la decisió de declarar la guerra al Japó fou presa abans de sortir el Govern cap a Lo Yang, a la banda septentrional de la província de Honan, però que aquesta decisió es troba en suspenes amb l'objecte de permetre esperar el desenllaç dels esdevenimnts a Xang-Hai. Hom creu en general que l'arribada de les tropes angleses i americanes és susceptibles de calmar la situació, i preparar la solució del conflicte. Es creu, per tant, que la declaració de guerra no arribarà a fer-se pública.

Una nova protesta dels Estats Units

Washington, 2. — El Departament d'Estat anuncia que el senyor Cunningham, cònsol general dels Estats Units a Xang-Hai, ha comunicat al cònsol general Japonès la protesta del Govern americà amb motiu de l'ocupació pels soldats japonesos de la Universitat i de l'Escola del Dret de Fu Xew, i pel bombardeig de l'edifici de l'Església metodista bisbal nord-americana.

El que diu la premsa nord-americana

Nova York, 2. — La premsa nord-americana expressa la seva satisfacció per la notícia que el Japó no s'oposarà a què es faci una enquesta a Xina sota els auspicis de la Societat de Nacions, tant si l'enquesta té per objecte esbrinar l'esdevingut a Manxúria o a Xang-Hai.

El "Herald Tribuna" diu que les manifestacions del ministre de Negocis estrangers japonès, baró de Yoshizawa, no excusen l'admirall Shizawa d'haver utilitzat el territori neutral de Xang-Hai com a base d'atac, ni d'haver pogut assegurar als japonesos un altre camí que el de la concessió internacional i d'haver provocat el tiroteig xinès a la concessió.

El "New York Times" declara que la idea de fer una enquesta ofereix al Japó un mitjà elegant per a sortir de la situació actual, situació que cada dia és més difícil i a conseqüència de la qual sofreix molt el comerç japonès.

Els xinesos no contestaren el bombardeix dels vaixells japonesos

Nanquin, 2. — Poc abans de les dues cessà el foc i es restablí la calma.

Així que se sentiren els primers trets, el personal dels diversos consolats estrangers començà a fer actius preparatius per a evacuar els súbdits de llurs respectius països, però fins ara no s'ha donat cap ordre d'evacuació.

Segons manifestacions fetes per testimonis oculars xinesos, els fusellers marins japonesos dispararen sobre una patrulla xinesa i immediatament després els canons començaren a fer foc i enviaren un obús de l'oficina de Correus, on s'havia amagat un franctirador.

L'oficina de Correus és controlada pel Govern de Nanquin, encara que formen part d'ella cert nombre d'estrangers.

Els propòsits dels japonesos

Xang-Hai, 2. — A conseqüència dels recents esdeveniments no s'autoritza la circulació, sense permís especial, a la Concessió internacional, a partir de les vuit de la nit.

En la Concessió francesa, entre les 22'00 hores i les quatre de la matinada.

Avui s'han tancat tots els teatres, cinemes i salons de ball.

Un informe japonès declara que alguns franco- tiradors i soldats xinesos feren diversos dispars contra una casa japonesa, de la Concessió internacional; mataren dos japonesos.

Alguns projectils d'artilleria caigueren prop del Consolat japonès, i tocaren lleugerament el vaixell de guerra "Ataka", estacionat davant el port, així com el temple japonès de Rang Road.

S'atribueix al comandament japonès el propòsit de bombardejar Xapei i les obres militars xineses que existeixen prop de Xang-Hai, utilitzant per a això els vaixells de guerra i els avions.

Dues hores abans que comencin les operacions s'enviarà un avís als cònsols estrangers.

Els plans de Xang-Kai-Shek

Toquio, 2. — Comuniquen de Nanquin a l'Agència Rengo que el pla del mariscal Xang-Kai Shek, que ha decidit declarar la guerra al Japó, és concentrar 53.000 homes prop de Xang-Hai i fer tornar a Nanquin 40 avions d'Honan.

La flota nord-americana d'Asia té ordres d'anar a Xang-Hai

Londres, 2. — Comuniquen de Washington a l'Agència Reuter que la flota nord-americana d'Asia ha rebut ordre de salpar amb direcció a Xang-Hai.

El Kuomingtang accepta el fet de guerra sense declaració prèvia

Nanquin, 2. — Ha pogut saber-se que la reunió durant la qual fou discutida l'oportunitat de declarar la guerra al Japó, assistiren tots els líders del Koumingtang, entre ells el general Txang Kai Shek.

Tots coincidiren en la necessitat de contestar al Japó amb la guerra, o sigui amb les mateixes armes; però es fa constar ara, de font autoritzada, que quan es parlava de guerra s'entenia que pot existir una guerra sense declaració de guerra, segons ha demostrat l'actitud del Japó.

Les concomitances russo-japoneses

Londres, 2. — Segons un telegrama de Mukden, les tropes japoneses estan disposades a pujar fins el Nord, a la regió de Kharbin, i s'anuncia que les autoritats soviètiques els han autoritzat a utilitzar la part meridional de la xarxa ferroviària de l'Est xinès.

El director xinès d'aquest ferrocarril, a Rudy, ha sortit cap a Xang Xung, a fi de prendre les mesures que aconsellin les circumstàncies.

Un combat a Kharbín

Toquio, 2. — Diuen de Karbin que 3.000 soldats del general Tinc Xao han atacat al matí l'estació de Xung Xeng Pu, custodiada per forces japoneses, les quals, després d'un combat que ha durant diverses hores, aconseguiren de rebutjar els xinesos.

Han resultat morts 400 xinesos i 21 japonesos.

Les tropes japoneses de la Manxúria es concentren a Kharbín

Londres, 2. — Comuniquen de Toquio que, segons telegrafien de l'Agència Rengo, en vista de l'activitat desplegada pels destacaments de tropes del general Tinx Xao al llarg del ferrocarril i de l'atac portat a cap contra l'estació de Shung Xeng Pu, les autoritats militars nipones han ordenat la concentració en massa a la regió de Cabine de les tropes d'ocupació de Manxúria.

Desembarcament de tropes de protecció

Xang-Hai, 2. — Ha arribat el creuer britànic "Suffolk". Ha desembarcat fusellers marins que rellevaran els que protegeixen el servei d'aigua de la ciutat des que esclatà el conflicte amb els japonesos.

Les forces de les concessions estrangeres

Xang-Hai, 2. — El cònsol general de França a Xang-Hai declara que amb el batalló que ha arribat de Tien Ssin, les forces de què disposen les concessions estrangeres s'eleven a dotze mil homes, sense comptar la policia i els fusellers mànins de les esquadres.

Els japonesos bombardegen Nanquín

Londres, 2. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que els navilis de guerra japonesos van començar a les 23'15 a bombardejar Nanquin.

Un violent combat

Londres, 2. — Segons un telegrama de Xang-Hai a l'Agència Reuter, a la 1'30 de la matinada comuniquen de Nanquin que després del bombardeig de la ciutat pels navilis de guerra nipons desembarcaren, protegits pel foc dels vaixells, i que ha començat un violent combat.

Actualment es troben a Nanquin quatre creuers i tres contra-torpediners japonesos, tres canons xinesos, un canoner anglès i un altre d'americà.

Concentració de tropes

Xang-Hai, 2. — Circula el rumor que diversos destacaments de soldats xinesos s'han concentrat a l'Est de Kog Pao.

El cònsol japonès ha assenyalat al cònsol general anglès que alguns soldats i paisans xinesos havien fet anit passada, aproximadament a la 1'30, dispars contra l'Estat Major japonès.

Forces franceses de l'Indo-Xina surten cap a Xang-Hai

París, 2. — A conseqüència de l'agreujament que ha sofert la situació a l'Extrem Orient, un batalló d'infanteria de Tonquin ha rebut ordre de sortir cap a Xang-Hai.

L'ambaixador francès a Toquio, senyor Marcet, ha fet avui, així com els ambaixadors dels Estats Units a Anglaterra, una nova gestió destinada a cridar molt seriosament l'atenció del Govern japonès sobre la necessitat de respectar l'Estatut de la concessió internacional.

Tropes britàniques a Xang-Hai

Londres, 2. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que ha arribat a aquell port un creuer anglès portant a bord 800 fusellers mariners i una bateria d'artilleria.

El cònsol general francès ha declarat que França enviarà també tropes i que ja ha sortit un batalló de Tien-Tsin.

La llei marcial a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — Les autoritats de la Concessió internacional anuncien que la llei marcial entrarà en vigor demà a les deu del matí.

Continuament se senten a la Concessió trets solts.

Els conflictes obrers a Xang-Hai

Xang-Hai, 2. — La situació s'ha agreujat sobtadament per haver esclatat diversos conflictes obrers.

La situació de les concessions és delicadíssima perquè solament queden queviures per dos dies i es fa molt difícil el proveïment.

El tancament de fàbriques i comerços ha deixat al carrer prop de 500.000 homes i dones .

Es tem que apareixi la fam.

L'alt comanament ianqui

Londres, 2. — L'Agència Reuter ha rebut el següent telegrama de Washington:

L'almirall Pratt, cap d'operacions navals, ha donat ordre a l'almirall Taylor, comandant en cap de la flota americana d'Asi, de sortir cap a Xang-Hai.

Un tiroteig a la zona internacional

Xang-Hai, 2. — La darrera matinada continuaren els tiroteigs entre les forces japoneses i els soldats xinesos a les zones de la Concessió Internacional i de la Concessió francesa.

Les baixes han estat molt poques, però s'han produït danys en un temple xinès i en diversos edificis de la zona internacional, en la qual han caigut diversos obusos.

Topada mentre es negocia la pau

Xang-Hai, 2. — Ha començat una lluita aferrissada a un centenar de metres del Consolat britànic, mentre se celebraven les negociacions de pau.

Mobilització xinesa?

Londres, 2. — Telegrafien de Nanquin a la "Britirsh United Press", que Xina no ha declarat la guerra al Japó, com tampoc no ho ha fet aquest país, però que no obstant, es confia plenament l'ordre de mobilització general de les tropes xineses.

Soldats japonesos capturats pels ianquis

Washington, 2. — Els fusellers marins americans de la concessió dels Estats Units a Xang-Hai han detingut vint japonesos vestits de paisà que anaven armats.

Interrogats pel cap de les forces nord-americanes, els detinguts han manifestat que havien estat enviats per llurs caps per assegurar la protecció d'una fàbrica japonesa de filats.

Sobre la detenció d'una vintena de japonesos a la concessió nord-americana, se sap que solament vuit anaven armats i es confirma que tots havien estat enviats per llurs caps militars per protegir una fàbrica propietat de japonesos. Els detinguts, encara que anaven vestits de paisà, s'ha comprovat que pertanyen a l'exèrcit regular xinès.

Un avió xinès

Nanquín, 2. — Un aviador xinès arribat de King-Xeu (província d'Honan), comunica que es dirigeixen cap a Nanquín forts contingents de tropes xineses.

L'entusiasme a Xina

Nanquín, 2. — El Govern nacional xinès rep constantment de tots els llocs de Xina importants oferiments d'homes, armes i diners per a organitzar la lluita contra el Japó.

Els voluntaris afluéixen a milers, i es treballa de dia i nit en la confecció d'uniformes i en la fabricació d'armes i municions.

S'ha elegit Nanquín com a seu accidental del Quarter general xinès, i s'han concentrat en aquesta ciutat tota l'aviació del aeròdroms propers.

Per ordre del mariscal Xiang Kai Xec han estat requisats tots els avions civils. S'ignora l'actitud que adoptaran llurs pilots, la majoria dels quals són europeus o americans.

Creix l'agitació bèl·lica en aquesta capital i es venen milers d'impressos explicant l'heroica defensa de les tropes a Xapei.

Els ànims de la població de Nanquín es trobavem molt deprimits, però l'heròica defensa de Xapei ha alxecat la moral i aquesta és ara excel·lent.

La unió dels generals xinesos

Nanquín, 2. — Els generals Feng Iulang i Li Xai Sun, que es trobaven en franca lluita contra el mariscal Xiang Kai Sec, han unit llurs tropes a les d'aquest i s'han juramentat defensar Xina contra la invasió japonesa.

L'estratègia de Xiang Kai Xec

Toquio, 2. — Telegrafien de Nanquín: El pla d'operacions de Xiang Kai Xec, el qual ha decidit declarar la guerra al Japó, és el següent:

1. Concentrar prop de Xang-Hai 50.000 homes del 19 exèrcit i 3.000 homes de la tercera divisió de la guàrdia.
2. Enviar a Xang-Hai 50 avions de la base aeronàutica de Honan.
3. Efectuar una actitud de no resistència i a cobert d'aquesta efectuar una mobilització ràpida.
4. Un cop feta aquesta última mesura, pendre immediatament l'ofensiva contra els japonesos.

L'us de la concessió

Toquio, 2. — L'ambaixador dels Estats Units ha protestat oficialment contra el fet pel Japó de la concessió internacional com a base d'operacions contra les tropes xineses.

L'ambaixador xinès a Berlín

Viena, 2. — El ministre de Xina a Austria-Alemanya, ha sortit inesperadament en aeroplà cap a Berlín, per creure que és imprescindible la seva presència a Berlín, degut a la greu situació de l'extrem orient.

Es confirma que els japonesos han bombardejat ja Nanquín

Nanquín, 2. — Poc abans de les dues ha cessat el foc i s'ha restablert la calma.

Així que se sentiren els primers dispars el personal dels diferents consolats estrangers començà a fer actius preparatius per a evacuar els súbdits de llurs respectius països, però fins ara no s'ha donat cap ordre d'evacuació.

Segons manifestacions fetes per testimonis oculars xinesos, els fusellers marins japonesos tiraren sobre una patrulla xinesa i immediatament després els canons dels vaixells de guerra japonesos començaren a fer foc i enviaren un obús sobre un fort installat al cim del Leon, situat no lluny de la costa.

Es declara oficialment que els forts no contestaren i que tampoc no ho feren les tropes de la població, per haver rebut ordre d'abstenir-se'n.

Els vaixells japonesos han disparat en total 30 obusos.

Així que començà el bombardeig, tota la població quedà subjecte a la fosca, seguint ordres que havien estat donades en aquest sentit per la policia.

Ha començat un violent combat a Xang-Hai

Londres, 3. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que al barri nord d'aquella ciutat s'ha entaulat un violent combat a mitja nit (hora local).

Començà el foc de la fuselleria al qual immediatament seguí el de les metralladores.

(Més informació a la pàgina 5)

Per a la defensa de Nanquín

Nanquin, 2. — Trenta-cinc mil soldats escollits, armats de fusells i metralladores alemanyes, són esperats aquesta nit per a defensar la capital.

El cònsol del Japó ha explicat a l'alcalde de Nanquin que els set navilis de guerra japonesos estacionats davant la ciutat no tenen la intenció d'atacar-la i que les autoritats japoneses esperen que les tropes xineses evitaran cometre tot acte d'hostilitat.

Les barricades aixecades a diversos punts de Nanquin ha estat enderrocades per tal d'evitar males interpretacions.

Un nou combat

Londres, 2. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que al barri nord d'aquella ciutat s'ha entaulat un violent combat a mitja nit (hora local).

Començà amb foc de fuselleria, al qual seguí ben aviat el de les metralladores.

Surten vaixells de guerra de Manila

Manila, 2. — A les nou del matí d'ahir sortiren d'aquest port tres contratorpediners americans en direcció a Xang-Hai.

Una protesta dels Estats Units

Washington, 2. — El Departament d'Estat anuncia que el senyor Cunningham, cònsol general dels Estats Units a Xang-Hai, ha comunicat al cònsol general japonès la protesta del Govern americà amb motiu de l'ocupació pels soldats japonesos de la Universitat i de l'Escola del Dret de Fu Txew i pel bombardeig de l'edifici de l'església metodista episcopal nord-americana.

Hom creu que no arribarà a fer-se la declaració de guerra

Londres, 2. — Comuniquen de Nanquin a l'Agència Reuter que la decisió de declarar la guerra al Japó fou presa abans de sortir el Govern cap a Lo Yang, a la part septentrional de la provincia d'Honan, però que aquesta decisió es troba en suspens, a l'objecte de permetre esperar el desenrotllament dels esdeveniments de Xang-Hai. Es creu, en general, que l'arribada de les tropes angleses i americanes és susceptible de calmar la situació i preparar la solució del conflicte. Es creu, per tant, que la declaració de guerra no arribarà a fer-se pública.

Un comentari

Xang-Hai, 2. — Un periòdic americà, el "Xang-Hai Evening Post", en